

பொங்கல்
தெப்பிதழ்

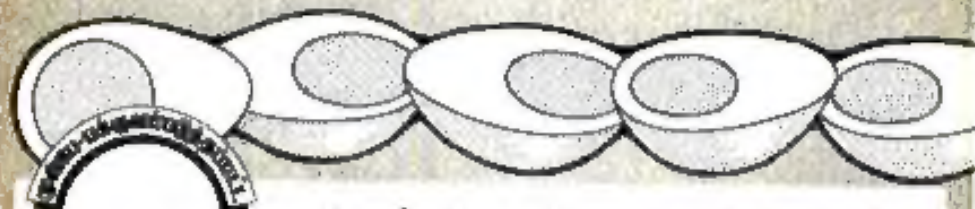
KALAKI 15.1.1990

கலகி

“நாழப்பு என் தொழில்;
அன்மீகம் என் வாழ்க்கை”

—அஜிதாநாத் மனம்நிறுந்து பேசுகிறார்

உங்கள் குழந்தைக்கு ஊட்டுங்கள் முட்டையின் புரதச் சத்துட்பத்தை!

பாரெக்ஸ்-எக்[®]

மொதம் முதல்

புதிய பாரெக்ஸ் எக் - இது, உங்கள் குழந்தையின் முழு நிறையான வளர்ச்சிக்குத் தேவையான புரதச் சதவதக் கொண்டுள்ளது. இது, நல்லுக் மும்பே பக்குவப் படுத்தப்பட்டது. ஆகவே இது, குழந்தையின் மென்மையான வயிற்றின் தீரண சக்திக்கு ஏற்றதாகும்.

பாரெக்ஸ்-எக் கையுடன் வளரும் வந்தி

இதோ பாரெக்ஸ் கையுடன் வந்தி 1. பால் சேர்த்த பாரெக்ஸ் சீரில் 2. பாரெக்ஸ்-மெக் 3. பாரெக்ஸ்-எக்

சென்னை

- ஒரு தோர்தல் ரவுண்ட் அப்

தி. மு. கழகம் கோட்டைவைப் பிடிக்கிறதோ, கோட்டை விடுகிறதோ, சென்னை தகனரப் பொறுத்தவரை அது தி. மு. கழகத்தின் கோட்டை என்பதை இந்தத் தோர்தல் மீண்டும் நிரூபித்து விடும். சென்னை மாநகரின் பதினாங்கு தொகுதிகளில், எப்படியும் பத்துத் தொகுதிகளிலாவது தி. மு. க. ஜெயிக்கும் என்பது தவறாது. வேட்பாளர் பட்டியலவைப் பார்வையிலே போது. மற்ற கட்சிகள் 'வெலிட்டா' வேட்பாளர்களைப் போடாமல் 'ஜகா' வாங்கிவிடுப்பதைக் காண முடிகிறது.

ராயபுரம் தொகுதியில் போட்டியிடும் இருபத்தேழு பேரில் முக்கியமானவர்கள் மதிவாணன் (தி.மு.க.), ரமணிபாய் (இ.கா.), இங்கு மட்டுமின்றி, பூங்கா நகர் தொகுதியில் ரகுமான் கான், புரையாக்கத்தில் ஆத்காடு வீராசாமி, அண்ணா நகரில் அன்பழகன் - இக்கேயெல்லாமும் தி. மு. க. கலபமாய் ஜெயிக்கும். பெரம்பூரிலும் அப்படியே.

தி. நகர் தொகுதியில் ஜா. அணி சார்பாக ஜேப்பியார்; தி. மு. க. சார்பில் முன்னாள் மேயர் சா. கணேசன்; இ. கா. சார்பாக இதே தொகுதியில் இரு நடவடிக்கை ஜெயித்த டாக்டர் செளரிராஜன். தண்ணீர் பஞ்சத்தில் போது தாம் எடுத்த நடவடிக்கைகளைச் சொல்லி வேட்புரை கேட்கிறார் ஜேப்பியார். தொகுதி மக்களிடையே, 'என்கை

தகனரகம் தொகுதியில் கணபதி கருணாநிதி.

யானவர், கைக்கத்தமானவர்' என்று பெயர் எடுத்தவர் கணேசன். போட்டி கடுமை. யை இடிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் ஜெ. அணி சார்பில் என். எம். ராஜேந்திரனின் மகன் திவ்ராவும், ஸ்டாலின் வெற்றி பெறுவதில் சிரமம் ஏதுமிருக்காது. 'இந்தத் தடவை ஸ்டாலினை ஜெயிக்க முடியாது என்று பயந்து திண்டுக்கல்லுக்கு கே. ஏ. கே.

ஒரே மேடையில் பல கட்சி வேட்பாளர்கள். தேர்தல் கமிஷன் அறிவுரைப்படி தி. நகரில் விஜய் நடத்திய கூட்டம்.

* "ஜெயிக்கிறதோ இல்லையோ, பாருங்கன்!" - கணபதி எதிர்க்கட்சி கார்டு.

ஒடி விட்டார்' என்று தி. மு. க. சார்பில் சொல்லப்பட்டாலும், உண்மைக் காரணம் கே. ஏ. கே. யுடன் செய்து கொண்ட மறை முக ஒப்பந்தம் என்று கூறப்படுகிறது.

சேப்பாக்கத்தில், முஸ்லிம் லீக் பிளவுக்குப் பின்பு, கலையுறால் வளர்க்கப்பட்ட வத்திப் பிற்பிரார், மூன்று தடவை தொடர்ந்து ரகுமான் கான் வென்ற தொகுதி இது. எனவே வத்திப் பெறுவது கலாயிம்!

கலையூர் 87-ஆம், 71-ஆம் போட்டி விட்டு, வென்ற தொகுதி கைதாப்பேட்டை. சுமார் 150 போட்டு வித்தியாசத்தில் சென்ற முறை தெரிந்த கைத துரைசாமி இந்த முறை இது. அணி சார்பில் பிற்பிரார், தொகுதியில் தனிப்பட்ட முறையில் இவருக்குள் செய்வாக்கு அதிகம் எனினும் பிளவுபடாத அ.தி.மு.க. — இ. காங்கிரஸ் கூட்டணி வீழ்த்த போதே சொற்ப வித்தியாசத்தில் தான் துரைசாமி தெரித்தார் என்பதை மறப்பதற்கில்லை. எனவே கைத இந்த முறை தி. மு. க. யுக்குத்தான் எங்கிராகன் தி. மு. க. வினார்.

டாக்டர். ராஜா கிருஷ்ணன் நகரில் மோதும் முக்கிய போட்டிபாளிகள் சற்றுமாம் (தி. மு. க. மகனார் அணி தலைவி) மது குதான் (தெ. அணி) ராஜசேகரன் (தி. மு. மு.). இவர்களை ஏற்கெனவே இங்கே தின்று ஒரு தடவை வெற்றி பெற்ற ராஜ சேகரன் இப்போதும் வெற்றி பெறுவார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மயிலாப்பூர் தொகுதியில், விவசாயி திற்பார் எனக் கிசகிசக்கப்பட்டது. திகரென, தெய்வலிதா தி. நகரில் திற்பார் எனக் செய்தி அடிபட்ட போது, விவியா நடிக்க வட்கமியை தி. நகரில் திறுத்துவதாய் இருந்ததாம் தி. மு. க. கடைவிலில், மயிலாப்பூரில் சரோஜினி கரதப்பன் (இ. கா.) திற்பிரார். தி. மு. க. சார்பில் வக்கீல் கணபதி. சென்னை நகரிலேயே காங்கிரஸ் கொஞ்சம் கறுகெப்பாய்த் தேர்தல் வேலை செய்கிறது என்றால் அது மயிலாப்பூர் தொகுதியில் தான் எனலாம். முடிவு பக்தவத்சலம் மகனாக்குச் சாதகமாய் இருக்கும் என நம்ப இடமுண்டு.

நேரத்தில் மனோகரனும், துண்டேவும்

திருவல்விக்கேசலியில் மோதுகிராகன், போட்டி கடுமையானதுதான் என்றாலும், தொகுதியிலுள்ள பிராமணர்களும், மற்றும் முஸ்லிம் வாக்காளர்களின் கணிசமான பகுதியினரும் சேர்ந்து, துண்டேவை தெரிக்கச் செய்து விடுவார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது. எழுமூர் தொகுதியிலும் தி. மு. க. தெரிப்பது சந்தேகம்தானாம்.

தூண்டுகம் தொகுதியில் கம்பெனலாய் ஒரு ரவுண்டு அடித்தோம். சென்ற தேர்தலில் தி. மு. க. எட்டாவிரம் போட்டு வித்தியாசத்தில் அ. தி. மு. க. கை வென்ற தொகுதி இது. இங்கே போட்டிபாளர் கலையூர் கருணாநிதி என்பதே. தி. மு. க. யுக்குத் தொண்டர்களைப் புது உற்சாகத்துடன் வேலை செய்வ வைத்துள்ளது. தொகுதியில் உள்ள கவர்சனில் 75 சதம் உதயகுமியந்தான் பிடித்துள்ளது. எதிர்த்துப் போட்டியிடும் 85 பேர்களைத் துறைமுகம் காஜா (தூ. அணி) தவிர, ஒருவருக்காவது டெபாசிட்டு கடைக்குமா என்பது சந்தேகமே! காஜா, தொகுதி மக்களிடையே பிரபலமான, பிரினைப் புள்ளி, துறைமுகம் பகுதியிலேயே வசிப்பவர். கடுமையாய் உழைக்கிறார், தொகுதியிலுள்ள முஸ்லிம் வாக்காளர்களையும், சிறில பகுதிகளிலுள்ள தி. மு. மு. வில் செய்வாக்கையும் நம்பியுள்ளார். 'தெரிக்கிறேனா இல்லையா, பாருங்கள்!' என்றார்.

கலையூர் இதுவரை மூன்று முறை தொகுதிக்கு வந்து போய் விட்டார். தேர்தலுக்குள் இன்னும் இரண்டு தடவைவரவது வரலாம். கலையூருக்காக, தேர்தல் பணிகளை மூன்று கவனிப்பவர், கலையூருக்கு வேண்டப்பட்ட மோகன்தான் என்பவர், தவிர, முரசொலி மாறன் இளமும் மாலைவில் வந்து கலையூருக்காக போட்டு வெட்டிறார், முரசொலிமாறன் போட்டு சேகரிக்கத் தொகுதிக்கு வந்த போது, தாளும் கடன் சென்று பார்த்தோம். மக்கள் - குறிப்பாகப் பெண்கள், பூதலி, ஆரத்தி எடுத்து, அவரை வரவேற்றதைப் பார்த்த போது துறைமுகத்தில் கலையூருக்கு வெற்றி 'கேள்வன்' என்றே தொன்றியது.

— நமது திருபர்.

நவம்பர் 25, காள், 25 வேலை, 25 துறை எவ்வளவு வேலை, 25 டாக்டர்.

தன்?

தேர்தல் பிரசாரம் 'கடு' விட்டிருக்காமா? 25-வது கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா

— குத்தாவம் ராஜா.

நம்பினால் நம்புங்கள் ஜப்பானில் கூட கொசுக்கள் உள்ளன

கொசுக்கள் எங்கேயும் இருக்கின்றன. எப்பொழுதும் இருக்கின்றன. பழைய தலைமுறைக்கான கொசு வீரட்டிகள் இந்த கொசுக்களை ஒழிக்க இனி ஒருபோதும் உதவப் போவதில்லை.

ஆனால் அதிரஷ்டவசமாக கொசுக்களை ஒழிக்க ஒரு புதிய ஜப்பானிய வழிமுறை ஒன்றுள்ளது.

SLEEP-WEL

Made under Japanese Technique

***** 15. மேட்டுகள் இலவசம்
CORDLESS MODEL ஒவ்வொரு ஸ்லீப்புவெல்
ALSO AVAILABLE ஹீட்டருடன்

விநியோகஸ்தர்
சாய் என்டர்பிரைசஸ்
13, பாலாஜி நகர் முதல் மாடி
இரண்டாவது தெரு,
ராயப்பேட்டை, சென்னை - 14,
தொ. பே.: 869924

தயாரிப்பாளர்:
ஸில்வர் ஸ்பார்க் பிரைவேட்
லிமிடெட்,
108, கன்சன் ஹவுஸ்,
சுரம்புரா,
திரு. தில்லி - 110 015.

நிகாவை...

கொடுந்து களாதுவது

ராமணி - அனுபவ சாஸி.

நுதலபதி - தீவிர மாக வேலை செய்கிறார்.

அரக்கலயம் - டிரைவராக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

தேகரம் தெய்யோலியம்?

மகலாங்கி - ஒரு பிணப்பாசியை உண்டு.

மகலாங்கி - நம்பிக்கை + பெருமிதம்.

கோவை, கொடுத்து வைத்த நகரம் என்று சொல்லிவிட்டாலும் போல், தேர்தல் கூச்சல்களோ, கூட்டங்களோ, ஆரவாரங்களோ - ஏன். போஸ்டர்களோ, எதுவுமே இல்லாமல், வழக்கம் போல் அமைதியாகவே இருந்தது. சுவர்கள் கூட அதிகம் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை! (இந்த நிலை முதல் தெரிவாகியும்...)

சிவகாசி மற்றும் சென்னை அக்ககங்கலிலிருந்து சவரொட்டிகள் எதுவும் வந்து சேராதது ஒரு காரணம் என்றால், கடைசி தேரம் வரை யார் வேட்பாளர் என்று திச்சயப்பிவாத நிலை இவ்வொரு காரணம் என்றார்கள். முதல் வாரத்தில் ஸாஸி அம்மைவாரும், இளையவனிடாவும் பிரசாரத்தில் இறங்குகிறார்கள். பிறகு குடு பிடித்துவிடும் என்றார்கள். 'தேர்தல் முடிவும் வரை சினிமா திவேட்டர்களில் அனுமதி இல்லாத சினிமா படங்களைத் திரையிடக் கூடாது; கட்சிகளில் விளம்பரப் படங்கள் மற்றும் பிரசாரப் படங்கள் காட்டக் கூடாது. இதை மீறினால் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்' என்று கோவை மாவட்டக் கலெக்டர் கோவிந்தன் ஓர் அறிக்கை வேறு வெளியிட்டிருக்கிறார்!

சரி! வேட்பாளர்கள் யார், யார், அவர்கள் பின்னணி, என்ன? மக்களிடம் இவர்கள் செல்வாக்கு எப்படி?

விசாரிக்கத் தொடங்கினோம்:

கோவை மேற்கு:

அப்துல் ஸபார் (இ. கா. - முஸ்லிம் லீக்) அரவிவனுக்குப் புதிவயர். தொகுதிக்கும் புதிவயர். அரங்கநாயகத்தை யாரும் ஸீரியனாக எடுத்துக் கொள்ளவேயில்லை. தெ. அணியில் கந்தார் பெயர் அடிபட்டுக் கடைசியில் பாலகப்பிரமணியம் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறார்.

தி. மு. க. வேட்பாளர் மு. ராமநாதனை நான்சன் சந்தித்தபோது, முஸ்லாமாக முஸ்லிம் பகுதி ஒன்றில் போட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். கூடவே ஹாஜிவாரும், பிற முஸ்லிம் சமூகாய மக்களும், தி. மு. க. தொண்டர்களும் இருந்தனர். யாருக்கு உங்கள் போட்டு? என்று தம்மையே கேட்கச் சொன்னார்கள். கேட்ட இடத்தில் எல்லாம் வந்த பதில் "உதவகுலியனுக்கு... குரிவனுக்கு... ஒரு பெண்மணியிடம் ஏன் குரிவனுக்குப் போட்டுத்தீர்கள்? என்று கேட்டோம். இவர் தம்மையே ஆளுகை" என்று அடித்துச் சொல்லிவிட்டார். வேட்பாளர் ராமநாதனுக்குப் பெருமிதம். சரிப்பட்டு வராத வாக்குறுதிகளை

கும்புவந்த போது...

இவர் அணிப்பதில்லை. முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த போது ஆற்றிய பணி கள் தவிர, கார்ப்பரேஷன் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனைகள் சிலவற்றில் இவர் செலுத்தும் கவனம் இவருக்குக் கைகொடுக்கும் என்கிறார். ராமநாதனின் அடக்கம், உழைப்பு, பரவலான ஆதரவு எல்லாம் சேர்ந்து, இவர் வெற்றி வாய்ப்பைப் பிரகாசமாக்கியிருக்கின்றன. ராதிகா, கலைஞர் பிரசாரம் வேறு இருக்கவே இருக்கிறது!

இந்து முன்னணி ஆதரவோடு நிற்கும் வக்கீல் ரங்கராஜன் (பிஜேபி) கொஞ்சம் வேரூண்டுக்களைப் பிரிப்பார் என்பதும் இங்கே அடிபடும் செய்தி!

கோவை சிழக்கு:

திருப்பூர் மணி மாறன் (ஜா) தொகுதி மாறி நிற்கிறார். அனுபவசாலியான கே. ரமணி (இடது கம்யூனிஸ்ட்) இருக்கிறார். ஆனால் ஈ. ராமகிருஷ்ணனுக்கே (இ. காங்.) வெற்றி வாய்ப்பு அதிகம். பழைய பத்திரிகையாளர் இப்போது அமைச்சர்பிரபுவின் உதவியாளர். பணம் வேறு நிறையச் செலவழியும். காலை எட்டு மணிக்குக் கறு கறுப்பாக வேலை தொடங்கிவிடுகிறார்கள். இவர் சார்பில்.

சிங்கநல்லூர்:

பழைய எம். பி. லாண் தி. மு. க. வேட்பாளர் இரா. மோகனாக்கும், ஜா. என். டி. யு. சி. மாநிலச் செயலர் பி. எஸ். சுப்பை வாலுக்கும் வெற்றி வாய்ப்பு சமனாகித்தந்தில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

பல்லடம்:

மாவட்ட இளைஞர் காங்கிரஸ் தலைவரும் உள்ளூர்க்காரருமான சிவானி கந்த சாமிக்கே வெற்றி வாய்ப்பு அதிகம் என்று தெரிகிறது. இவரை எதிர்க்கும் இரண்டு பண முதலாளிகளுக்கும் (ஜெ - ஜா) ஒரு முன்னாள் அமைச்சருக்கும் (தி. மு. க.) அந்த அளவுக்கு ஆதரவு கிடைப்பது சந்தேகமே.

அவிநாசி:

இரண்டு முன்னாள் எம். பிக்களும் ஒரு முன்னாள் எம். எல். ஏ. யும் மும்முனைப் போட்டியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். தி. மு. க. சி. டி. தண்டபாணி வேலை சற்று மந்தம் என்று கருதப்படுகிறது. ஜெ. அணி

அண்ணா நம்பிக்குத்தான் சர்ன்ஸ் கூடுதல். என்றாலும் இ. காங்கிரஸுக்குப் பிடிப்புள்ள தொகுதி என்றும் கூறுகிறார்கள். எனவே பழனிச்சாமி நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்.

பொங்கலூர்:

இங்கு புகழ்விலைச் சாகுபடி அதிகம். அதனால் விவசாயத் தலைவர் செவ்வமுத்து ஆதரவு பெற்ற பழனிச்சாமி (ஜெ. - கூட்டணி)க்கு வெற்றி வாய்ப்பு. வேடி காண்டி டேட் என்பதற்காக மட்டுமே கலைஞர், விஜயலட்சுமி பழனிச்சாமிக்கு இந்தத் தொகுதியைக் கொடுத்தாராம். யாரும் லிரிய னாக எடுத்துக் கொள்ளக் காணோம். ஆனால் இ. காங்கிரஸ் என். ஆர். பாலகப் பிரமணியம் இந்தத் தொகுதிக்காரர் என்பதோடு மாநிலத் துணைத் தலைவராகவும் இருப்பதால் இது எதிர்பார்க்கப்படுகிற ஸ்டீட் என்கிறார்கள்.

வால்பாறை:

நரிக்கறிப் புகழ் தங்கவேலு (இ. காங்.) பலமுறை உண்ணாவிரதம் அறிவித்தும் ஒரு முறை கூட இருந்ததில்லை என்கிறார்கள். தி. மு. க. சார்பில் நிற்கும் மிகப் பழைய எம். எல். ஏ. சண்முகம் மட்டுமே தொகுதிக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர். வெற்றி வாய்ப்பும் பெற்றவர்.

உடுமலைப்பேட்டை:

தி. மு. க. சாதிக்பாட்சா, ஜெ அணி முற்றத்திலே இருவருக்குமே ஓர் ஒற்றுமை, தொகுதிப் பக்கம் தலைகாட்டாதவர்கள் என்பது! இப்போது இருவருமே தீவிரமாக வேலை செய்கிறார்கள். கவுண்டர் போட்டு முழுதும் பெற்று ராஜீவ் அளவையும் உதவியைப் பெரியவர் திருமலைசாமி கவுண்டர்

ஓ! எங்காவது! எங்காவது!

அன்புள்ள! அன்புள்ள!
தங்கள் நலனுக்கு
இவ்வளவு வாய்ப்பு!

இந்த மக்களின் நேர்மையை காட்டுக
அன்புள்ள! அன்புள்ள!
இவ்வளவு வாய்ப்பு!

40 ஆண்டுகள்
தான் இவ்வளவு வாய்ப்பு! இவ்வளவு வாய்ப்பு! இவ்வளவு வாய்ப்பு!

இவ்வளவு வாய்ப்பு!

* கோவை போஸ்டர்!

— வெகு நாளைய எம். எல். ஏ. — ஜெயிக்கலாம்.

பொன்னாச்சி:

தூதராக அரக. இந்திரா காந்தியைச் சிறையில் அடைத்ததை எதிர்த்து மறியல் செய்து ஒன்றரை மாதக் கைக்குழந்தையுடன் சிறைக்குப் போனார் என்பது பத்மாவதிக்கு ஒரு பிளஸ் பாயிண்ட். ஆனால் 'விவசாயிகுறைய இ. காங்கிரஸ்'க்கு வேட்டுப் போடுங்கள்' என்று இவர் பிரசாரம் செய்வதைப் பார்த்துப் பாமரரும் கிரிக்கிறார்கள். கோவை மாவட்ட வேட்பாளர்களிலேயே மிகக் குறைந்த வயதுடையவர் (29) இ. மு. க. பி. டி. பாலு. இவர் புதியவரானாலும் பத்மாவதிக்குக் கடுமையான போட்டி அளிக்கிறார். இன்னும் இரு பணம் படைத்தவர்கள் சிவாஜி அணியிலும் நெடுஞ்செழியன் அணியிலும் நிற்கிறார்கள். பணம் கைவந்துடன் சரி.

வினாதுக் கடவு:

வேறு யார்? 'நெகமம் தெப்போலியன்' கத்தராயிதான் இம்முறையும் ஜெயிப்பார் என்கிறார்கள். வேட்பு மறு தாக்கல் செய்த அன்றே தம்மை எதிரிகள் கத்தியால் குத்த வந்ததாகப் பரபரப்பு (ஸ்டண்ட்?) உருவாக்கியிருக்கிறார்!

மேட்டுப்பாளையம்:

தொழிலதிபர் கோபாலசுந்தரனுக்கு (இ. காங்) தொழிலாளர் ஆதரவு முழுதும் கிட்டும் என்று பேசப்படுகிறது. ஜெ. அணியில் பாக்கிவல்களிடமிருள் மனு நிராகரிக்கப் பட்டு சீட்டுக்கே விண்ணப்பிக்காத பொய்

னாதி ஜெயராஜனுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்பதால் கசமுசு. இப்போது சமரசம் ஆகிவிட்டதாகக் கேள்வி.

திருப்பூர்:

இ. காங். வேட்பாளர் வக்கீல் திருஷ்ணாவுக்கும் பழைய கம்யூனிஸ்ட் எம். எல். ஏ. கப்பராவனுக்கும்தான் கடுமையான போட்டி.

தொண்டாரகுத்தூர்:

தூதராக அணி சின்னராஜா பல காலமாக எம். எல். ஏ. ஆக இருந்தவர். என்றாலும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி - இ. காங். கூட்டணியில் போட்டியிடும் கவாமிநாதன் முன்வலிகள் மறு வெற்றி வாய்ப்பைக் குறைப்பார் என்று கருதப்படுகிறது. காரணம் கவாமிநாதன் தொழிலாளர் மத்தியில் பிரபலமானவர் என்பதோடு தொண்டாரகுத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் காங்கிரஸ் வசந்தாள் உள்ளது. மத்திய அமைச்சர் பிரபுயின் தொகுதியில் தொண்டாரகுத்தூர் இருப்பதையும் கட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

பேரூர்:

முன்னாள் எம். எல். ஏ. நடராஜனுக்கு (இ. மு. க.) ரொம்ப நல்ல பெயர். சென்ற முறை பிளவுபடாத அ. தி. மு. க.வைவிட இரண்டாயிரம் வேட்டு அதிகம் பெற்று வென்றவர். இ. காங் - இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கூட்டணி வேட்பாளர் வக்கீல் ராதாகிருஷ்ணன் தொகுதிக்குக் கம்பந்தமில்லாதவர். மேலும் பொன் விஜயராகவனின் தூதராக அணிக்கு ஜெ. இந்தத் தொகுதியைக் கொடுத்ததில் ஜெ அணி தொண்டர்கள் அப்செட் ஆகியிருக்கிறார்கள்.

கோவையில் இ. காங்கிரஸ் தேர்தல் அலுவலகங்களைக் கவனிக்கும் மோகன் கத்தராயி தங்களுக்கு இருக்கும் ஆதரவைப் பெருமித்தோடு விவரித்துப் பிரசாரிட்டங்களுக்கும் கூறினார். ஆனால் இன்னொரு இ. காங்கிரஸ் புள்ளி, "மாவட்ட காங்கிரஸ் பிராக்டி எதுவுமே எடுபடவில்லை; மேல்மட்டத்தில், கோவை - நீலகிரியைப் பொறுத்தமட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தியவர் அமைச்சர் பிரபுதான். அவர் ஆதரவு வேட்பாளர்களுடன் அதிகம்" என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்.

பதினாத்து தொகுதிகளையும் ஏரே தம்மில் கதறிப் பார்த்துத் திரும்பியதில் ஏற்பட்ட எண்ணம்: 'எதிர்பாராத விதமாக ராஜீவ் அலை பொங்கிப் பிரவலித்தாலொழிய கோவை மாவட்டத்தில் அதிக இடங்கள் இ. மு. க. வுக்கே!

— நமது திருபர்.

புனகப்பட்டங்கள்: **கோகா, திருப்பூர் ஸ்ரீசங்கர் ஸ்டூடியோ.**

‘கல்கி’ வாசகர்களுக்கு விப்கோவின் பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்!

விப்கோவின் மகத்தான வெளியீடு!

சீர்தனாசார்ய ஸ்ரீ உ.வே. C.R. ஸ்ரீதிவாஸய்யங்கார் அவர்களின்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

தமிழ் வசனம் • ஐந்தாம் பதிப்பு

பாவ கான்டம் முதல் ஐந்த கான்டம் முடிய

இரண்டு பாகங்களில் மொத்தம் 1200 பக்கங்கள்

2 பாகங்களும் சேர்ந்து ப்ளாஸ்டிக் உறைவுடன் ரூ. 125

ஸ்ரீராம நவமின் முன்னிட்டு 13-4-1985 முடிய சலுகை விலை ரூ. 110

தபாலில் பெற விரும்பினோர் ரூ. 123-50 (N.O. அல்லது டிராப்ட்) அனுப்புக.

1. ஸுந்தர கான்டம் (ஸம்ஸ்கிருத மூலம்)	ரூ. 14-00
2. ஸுந்தர கான்டம் (தமிழில் மூலம்)	ரூ. 14-00
3. ஸ்ரீராம ஸ்தோத்ரமாலா	ரூ. 6-00
4. ரகுவம்ச மஹாகாவ்யம்	ரூ. 55-00
5. கம்ப ராமாயணம் (வசனம்)	ரூ. 15-00
6. ஸகல காரிய கலித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்
ஸ்ரீமத் திராவிட வேதங்களும் (ஸ்தோத்ரமாலையுடன்)	ரூ. 16-00
7. தசாபுக்திகளும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும் - தலை
ஒய்வொன்றும்	ரூ. 2-00
8. ஸ்ரீ ராம ஸஹஸ்ரநாமம்	ரூ. 1-50
9. ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய ஸஹஸ்ரநாமம்	ரூ. 1-50
10. ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயண வானகங்களும் முறைகளும்.
ஸ்ரீ ராமபூஜா மந்த்ரானுகூட்டான கீரமமும்	ரூ. 2-00
11. ஸ்ரீ ரகுவீர கத்யம் (ஸம்ஸ்கிருத, தமிழ் மூலம்)	ரூ. 0-60
12. இஷ்டவாகு குலதனம் என்னும் ஸ்ரீரங்க மாதாநாதம்மம்	ரூ. 8-00
13. Smd. Ramayanam & All-Round Success (Skt. & Eng.)	Rs. 9-00
14. Sangraha Sri Valmiki Vachana Ramayanam	Rs. 1-25

தபால் செலவு ப்ரத்தேகம்.

இலவச முழு விலைப் பட்டியலுக்கு எழுதுக.

THE LITTLE FLOWER CO.,

போன்ட் 441538

PR.NO. 1028, T.NAGAR, MADRAS-600 017.

60-ஆம் ஆண்டு!

வனம் தரும் நூல்களுக்கு வாருங்கள் விப்கோவிற்கு!

“இந்தியன் டிபன்ஸ்”

தேசியத் தலைவர்

தேசியத் தலைவர்

தேசியத் தலைவர்

தேசியத் தலைவர்

தேசியத் தலைவர்

தேசியத் தலைவர்

* எம். மாறன், மேம்பட்டி.

? “குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி கட்டுக்கு வாகனங்களை வேண்டும்” என்று முன்பு உதயமூர்த்தி சொன்னதைக் குழப்புவதற்கு என்றார் தராக. இப்போது, “தேர்தலில் வாக்காளருக்கு அறிவுரை என்ன?” என்ற கேள்விக்கு, “உதயமூர்த்தி கட்டுரையைப் படிங்கள்” என்றவிரை! அதற்காகத் தராக இப்படிச் குழப்புவதற்கு?

! இதில் எனக்கு எவ்விதக் குழப்பமும் இல்லை. முன்பு குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கட்டுக்கு வாகனங்களை வேண்டும்” என்று உதயமூர்த்தி கூறிய கருத்தை நான் சரியானது என்று கருதவில்லை. அதனால் ‘குழப்புவதற்கு’ என்று பதிலளித்தேன். தற்போது - 1.1.89 கல்வி இதழில் உதயமூர்த்தி வெளியிட்டுள்ள யோசனை சிறப்பானது. அதனால் வரவேற்றேன். ஆனால் இதுவும் வட்டிய தோக்கில் தான் சரி என்பதையும் மக்கள் இந்த யோசனையை ஏற்று அமுல்படுத்தக் கூடிய அளவுக்குக் கல்வி அறிவோ மனப்பக்குவமோ இன்னும் பெறவில்லை என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். ஒருவரை ஒரு

பாக்யராஜின் புதிக்காட்சி தாக்குப்பிடிக்குமா?

முறை தாக்கி விட்டால் சாகும் வரை அவர் கூறுவது எந்தையுமே ஏற்காமல் தாக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமா என்ன?

* கே. எம். குமார், மதுரை.

? வானொலி, ம.வி. ஆடியவற்றில் செய்தி கூள் என்பதற்குப் பதில் ‘இ. காங்கிரஸ் பிரசாரம்’ என்று பெயர் மாற்றம் செய்து விடலாமே!

! அதைவிட ‘இ. காங்கிரஸ் ஒ. சி. விளம் பரம்’ என்பது பொருத்தமாவிருக்கும்.

* செல்வன்ஜி, திருச்சி.

? பாக்யராஜ் புதுக்கடசி ஆரம்பிக்கிறாரே? தாக்குப் பிடிப்பாரா?

! எதைவும் தாங்கும் இதயம் படைத்த தமிழ் மக்கள் இதைவும் தாங்கிக் கொள்வார்கள்! எனவே, அவரும் தாக்குப் பிடிக்க முடியும்.

* ஆர். அப்துல்சலாம், திருச்சி.

? தேர்தல் சின்னங்களான புறா, சேவல்

ஆயிரவந்தரை எத்திரவந்த செம்பிறார் கனோ?

! இதைத் தடுக்காத தலைவர்கள் பதவிக்கு வந்தால் நானா உங்களும்கூட என்னையும் என்ன பாடுபடுத்தப் போகிறார் கனோ?

* எம். திருமலை, கோவை.

! 'அக்ஷராத்தில் கருணை' படத்தை க. வி. சிவ ஒளிபரப்பினால் பிராகஸர் போட்டு லி. காங்கிரஸுக்கு விநாது என்பதால் திரைவிடவில்லையானோ?

! ஸ்டப் பழக்கங்களைக் கிண்டல் செய்வதற்காக எடுக்கப்பட்ட படமாம். ஸ்டப் பழக்கம் என்பது எல்லா ஜாதிகளிலும் எல்லா மதத்தவரிடமும் உண்டு. பிராகஸர்களை மட்டும் கேலி செய்து, அதையும் அபத்தமாகவும் அநாகரிகமாகவும் படம் எடுத்தது தவறு. அடுத்தப் பரிக கொடுத்தது அதைவிடப் பெரிய தவறு. அதை க. வி. சிவ காட்டுகிறேன் என்றது மூன்றாவது மாபெரும் தவறு. நல்லவேளை, சிவ பத்திரிகைகள் அந்தக் கதையை வெளியிட, எதிர்ப்புக் கிளம்பி, அரசு வாபஸ் பெற்றது. தேர்தல் இல்லாமல் இருத்திருந்தால் வாபஸ் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள் என்று ஒரு இடம் குறிக்கிறது. நான்காவது இயல்புத் தவறு (எதிர்ப்பை மதிக்காமல் உதாரணம் செய்வது) நிகழ்த்திக்கும்.

* மணிகண்டபிரபு, பேரவாநகரக்கனூர்.

! விட்டத்தட்ட ஓராண்டு காலமாக தடை பெறும் வரை ஆட்டி காத்தது என்ன?

! காங்கிரஸுக்குத் தனியாகப் போட்டி யிறும் அளவுக்குத் துணிச்சலை அளித்திருப்பதுதான்.

* ப. கருமார் ராஜ், தூத்துக்குடி.

! ஜெயலலிதா - நிர்மலா காம்பினைஷன் எப்படி?

! காம்பினைஷனாவது? கதையை யெ மாற்றி விட்டீரே ஐயா! ஒருவரை ஒருவர் எதிர்க்கிறார்கள் சார்! எதிர்க்கிறார்கள்! அது போக, ஜெயலலிதா தொகுதியிலேயே மடச்சிப் போட ஜா செய்த ரசிக்கக் கூடிய இந்தத் தந்திரம், தேர்தல் காப்பாட்டிய தொட்டுக் கொள்ள ஊறுகாய்.

* சம்பத், வேலாயுதம்பாளையம்.

! அடுத்த பிறவி திருமெனில் காராடம் பிறக்க விரும்புகிறீர்கள்?

! கடத்த பிறவி, இப்பிறவி, அடுத்த பிறவி இவற்றில் நம்பிக்கை உள்ளவனாக நான் இருப்பேனேயானால் பிறவா வரம் ஒன்று இருப்பதையும் நம்பி, அதைத்தான் வேண்டிப் பிரார்த்திப்பேன்.

* அ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, நகிப்பாளையம்.

! இந்தப் பொதுத் தேர்தலின் முடிவு தங்கள் கட்சிக்குத் தேர்விலையத் தருமா னால் ஸப்பளார், கருணாநிதி, ஜெயலலிதா, ஜாண்டி, சிவாஜி ஆகியோரின் அறிக்கைகள் எவ்வாறு இருக்கும்?

! ஸப்பளார்: "தேசிய தீரோட்டத்தில் சேரத் தமிழுக்கு ஏன் இன்னும் தலக்கம் என்று புரியவில்லை." கருணாநிதி: "முந்தைய தேர்தலை விட இந்தத் தேர்தலில் கடிக்கத்து அதிக போட்டுக்கள் கிடைத்திருப்பதை, உடன் பிறப்பே, உன் கவனத் துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்!" ஜெயலலிதா: "இது கருணாநிதியின் சதி!" ஜாண்டி: (கண்ணீருடன்) "பூட்டுகிற தலைவரை மட்டுமே பிறாக்கலையும் மறந்து விட்டீர்கள்!" சிவாஜி: "ஜனமே! தமிழா! இந்தச் சிக்கத் தமிழனை இன்னுமா த புரிந்து கொள்ளவில்லை!"

* சாதுகோபால், தாம்பரம்.

! புத்தாண்டுக்கு டபரி வேட்டை ஆடுவதுண்டா?

! தன்மானத்தை விட்டு, 'கெஞ்சிக் கூத் தாடியேனும் இந்த டபரிவைப் பெற்றுவிட வேண்டும்' என்று என்ன வைத்தது தேரு ஊற்றாண்டு கமிட்டி வெளியிட்டுள்ள தேரு டபரி. அவருடைய வாழ்க்கையின் முக்கிய திசுக்களில் மகத்தான புகழ்ப்படங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றைப் பார்க்கும் போது மெய்சிவிரிப்பு ஏற்படுகிறது. எம் வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கிடைத்த கந்திரம்? இந்த நாட்டை வளப்படுத்தி உள்ளத நிலைக்குக் கொண்டு வர மீண்டும் அந்தகைவ ஒரு ஸட்சிய தேர்க்கு எப்போது, யாரிடமிருந்து பிறந்து மக்களிடையே ஊருருவப் போகிறது என்ற ஏக்கமே பிறந்து விடுகிறது. இந்த டபரிதில் ஒரே ஒரு குறை: எழுதவே மனம் வராது!

* பாக்கிவருத்து, திருச்சி - 20.

! தமிழகச் சட்டமன்றத் தேர்தலின் பன்னிரண்டு ஏக, பீக்கன் போட்டிகளிலாவது குறித்து...

! தாங்கள் ஜெயித்து, தங்கள் கட்சியும் பதவிக்கு வந்தால் மத்திரி பதவி. இல்லை வென்றால் இருக்கவே இருக்கிறது எம். பி. பதவி.

* கு. 20 பச்சு பெறுபவர்:

அ. கிருஷ்ணமூர்த்தி,
நகிப்பாளையம்,
- 807 207.

நான்

புதிய காமதேனு

கூட்டுறவுச் சிறப்பங்காடியிலேயே

எல்லாப் பொருட்களையும்

வாங்குகிறேன். ஏன் தெரியுமா?

ஒன்றா...இரண்டா!

12 காரணங்கள் உண்டு!

1. தரமான பொருட்கள் கிடைக்கும்.
2. பொருட்கள் ஒருங்காகவும் கவர்ச்சியாகவும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. பொருட்களை எளிதில் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.
3. பொருட்கள் சரியான வடை, அளவிலும் உள்ளன. பணத்துக்கேற்ற பொருள் கிடைக்கும்.
4. நியாயமான விலை—பேரத்திற்கு இடமே இல்லை.
5. விரைவில் தள்ள முடியவில்லை. முடியில் பட்டியல் தயாரிக்கும் கருவிகள் உண்டு.
6. எப்போதும் தேவைவராத பொருட்கள் தயாராக இருப்பில் உண்டு.
7. புதிய கார் களிகளும் கிடைக்கும்.
8. வாகனங்களை வசதியாக நிறுத்தலாம்.
9. கனவரைய திட்டங்கள், டீஸ்கள் ஏராளம்.
10. காமதேனு கூட்டுறவு சிறப்பங்காடி—ஆதரிக்க வேண்டியது: இது ஒருவருக்கொருவர் நன்மையுடையும் முயற்சியும் கூட.
11. திரந்தா வைப்பு 6 மாதத்திற்கு மேல் 13%மாதாந்திர வட்டி வழங்கப்படுகிறது.
12. Mercard, Cencard, Andhra Card, Vijaya Bank Card போன்ற Credit Cardகளையும் அனுமதித்து தரமான பொருட்களை வழங்குகிறார்கள்.

புதிய காமதேனு
கூட்டுறவுச் சிறப்பங்காடி

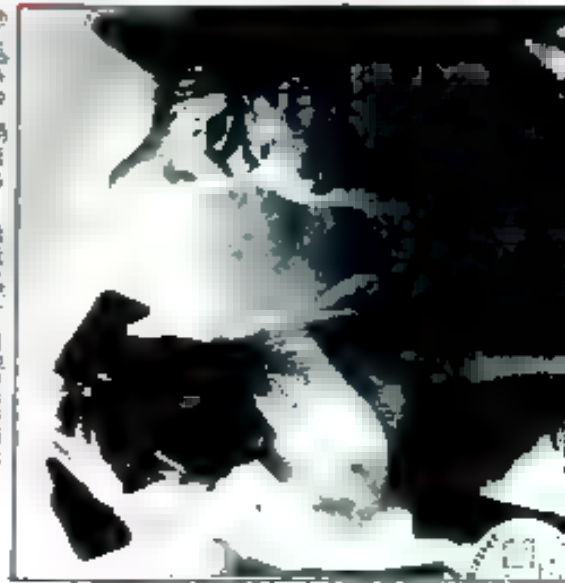
தேனாம்பேட்டை சென்னை - 18. ஞானித்துக்கிழமை விடுமுறை

கிணைகள்: பெஸன்ட் நகர், அனோத்தகர், பழைய காமதேனு, திருவல்லிக்கேணி நங்கம் பாக்கம் (குளிர்தாது வசதியுடன்) ராஜா அண்ணா மனவபுரம், திருவாரூர், மற்றும் ரெடிமணி (குளிர்தாது வசதியுடன்)

புறம்? இயற்கை எழிலைப் பாராட்ட முடியுமா? உலகத்துக்கு வாயில்லா நீலக்கவிடம் பிரியம் கரகமுமா? வினைவாட்டை சித்திர குழந்தை மனம் உண்டா? அப்படியானால் மட்டுமே இப்பொலிவிருந்து இறங்குமதி மான உட்புப் பூனைவை எட்டிப் பார்த்தல் போகலாம்.

குட்டியால் இருக்கும் போது ஒரு பூனை வாய்க் கொட்டியவாடும் பிடித்துக் கொண்டு வராமோ, அந்தக் குட்டி வளர்த்து தூது குட்டிகளுக்குத் தலையன் ஆகிற வரை தொடருக் கொண்டு போவாதுவதைக் காணப் பிரியக்காரமல் இருக்க முடியவில்லை. இதே ரீதியில் இதற்குத் தொழுவாக வரும் தல்க் குட்டி வேறு! சை ஒரு கோடு குஞ்சியிடக் காட்டிக்கும் புகட்டாக இனி.

"உலகத்துக்கெல்லாம் அழியுதல் பண்ணி நமக்கிடுவான் சத்தான" என்று ஏதொரு

வாண்டுண்டு வாங்கும் ஓரவியீதரன் ஏதோ குட்டி வைத்திருப்பதாய் - மலிக முகம் நிதிரியம் காட்சியளர்த்த தெரிவித்த தவிர, படம் முழுவதிலும் அசை மறியியல் கூட ஆரவியுருகம் ஏதும் தட்டுப்பாடில்லை, உடையுருகம் தன் தொழுவை தாங்கி வட்டி புடன் ஒலித்த வினைவாட்டு வினைவாட்டி கொண்டு வந்து ஆற்றோரமாய் இருக்க ஒரு மையொட்டிக் குட்டி - ஏதோ லாசல் கத்தியுனை வுட் பெட்டிப் போலிருக்கிறது - பதய்கி கொண்டு, அது திருப்பெய்து ஆற்றோடு போக, அப்போதே அரவகாரிதொ பருகுக ஒரு தெரும்கவனம்! கரைவேரையிருந்து அமைல் பார்த்துவிட்ட தாய்க்குட்டி, ஆற்றுக

கடவுள் பண்ணை

குன்றும் இறங்க முடியாமல், தன் பண்ணை விட்டுப் பிரிவதும் மனமில்லாமல் கரை வேராமலே குன்றத்துக் கொண்டு அந்தப் பெட்டியைத் தொடரும் சுகுக்கம்! தன்னிலை சை விதலம் ஒன்று குருக்கி, அத்தல் தாய்க்குட்டி ஆவையாய் போக, அந்தகை பெயர் தீவல் அதனைப் போட்டு நகதிய கொடுக்கவிய தாய்க்குட்டி தனை மாற்றிப் போக --

ஐயோ! அந்த ஆற்றோடு போன பெட்டி தீர் விடுகியை தொக்கி தர... தம் சை என்ன ஆக்க? பெட்டி கருண்டு தன் போது சை அந்தருக்கிருக்கும் எட்டிப் பார்த்தும் போது மனக்கரு எந்தவா தியாதி! ஏதோ ஒரு தட்டு மூட்டுப் பருதியில் பெட்டியைத் தொண்டு நிக, ஒருகையால் அறிவிருந்து வெளிவந்து கரைபிற --

அந்த வெண்ணைப் பூக்காட்டியோ துக்கி வேரோடும் புண்ணியான். அந்தருக் சலியால்

அந்த பூக்காட்டியைப் பார்த்து அதற்குள் திடுக்கிடப் பண்ணிக் கொண்டு அதுவாட்டிய அமைப்பிலே இதன் கண்டு இரண்டு தீவல் கரும உறங்கும் நேர்த்தி - அன்பின் சை மம்!

தன் தொழுவை தாய்க்குட்டியை ஒருவழி வாய்க் சைத்ததும் - நிரந்தரக் கடவுளால் பெரையம் வேண்டுமோ - அந்தச் சைதொ அதனை இரண்டும் ஒடியாடி வினைவாடும் உறாகம் தன்வாயும் தொற்றிக் கொள்கிறது, அந்தக் கொண்டாட்டியில் மாட்டு மந்தைக்கு அந்தக் புருத்துவிட, ஆடு வ ச மாடுகளைத் தர்த்த... --

இப்படியே மேலும் சில ஆபத்துக்கள் - பரிதவிப்புகள் - வெற்றிகள் என்று தொடர் கிறது படம். சில ஆபத்துக்களிலிருந்து தப்பி கிற விதம், பரிதவிப்புகள் வெற்றிகளைத் து மானக் தெரிவித்து, இருந்தாலும் சைக் முடி கிறது.

படத்தை சைக்கக் கொஞ்சம் கவன புணரடி வேண்டும். அது இவ்வாறு சிலர் தடுவிய் எழுத்து பொருளைக் காணப் பரி தாயமாய் இருக்கிறது.

THE MAYAVARAM FINANCIAL CHIT CORPORATION LIMITED

[Incorporated under the Indian Companies Act, 1913]

Regd. Office : 13-H, Catchery Road,

Admin. Office : 13-A1, Catchery Road,

MAYILADUTURAI-609 001. Tamil Nadu

Schedule of Progress Achieved for Previous 5 years (1984-1988)

Particulars	Year ended (31-3-84) 1984 Rs.	Year ended (31-3-85) 1985 Rs.	Year ended (31-3-86) 1986 Rs.	Year ended (31-3-87) 1987 Rs.	Year ended (31-3-88) 1988 Rs.
Paid-up Capital	2,25,000	2,25,000	2,64,000	3,05,000	3,05,000
Reserves	4,81,740	5,13,740	5,94,740	7,42,240	9,46,762
Business Secured	28,03,70,000	27,91,80,000	33,23,80,000	43,64,50,000	49,69,40,000
Gross Income	24,37,885	25,11,790	27,84,767	34,38,418	40,23,634
Net Profit before Taxation	2,34,901	2,78,174	3,25,382	4,08,728	6,14,852
Chit Dividend distributed	1,84,25,513	98,78,337	1,18,36,354	1,82,33,131	1,82,17,018
Percentage of Dividend to Individual Chits	36%	35%	37%	42%	30%
Number of Share holders	432	432	446	448	447
Percentage of Share Dividend declared	14%	16%	18%	15%	18%

(Figures rounded-up to the nearest Rupee)

தமிழ்த் தொடர் முடிந்த பிறகுமூராண் டுக்கு ஆக்கிவத் தொடர் வந்து கொண்டிருந் தது. மலையப் பதிய்பாக ராஜாதின ராமா யனாரும் அகற்கு முன்னர் அவர் கல்வி கி ல் எழுதிவிருந்த மகாபாரதமும் வரலாறு காணாத அகலில் விடுபடையாயின.

ராமாயணம் எழுதிய
'பாரத ரத்னா'

இரையிரைவாய் பாதித்திருந்த நிலை
 னியா தொல் ஆண்டியாடிக் கருத்துக்கும்
 பணிந்து விட, இனி நாம் என்ன செய்ய
 வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பது லி. ஆருக்
 குக் கஷ்டமாகவேதில்லை. மாகாண முதல்
 வர் பதவிக்கு வரிகை வேண்டிய நிதிப்பற்றல்
 வற்புட்பதற் காரணமாக ஒத்திப் போட்டி
 ருத்த ஒரு பணியை மேற்கொண்டார். அது,
 ராமாயணத்தை தமிழில் எழுதுவது என்
 பதுதான். வெகு சீக்கிரமே வாங்கியிலித்
 தரமாயணம் அவரை முழுமையாக ஆட்
 கொண்டது. அவரது அறிவுக் கர்மம்க்கு
 நல்ல பரிநிவாக அமைத்து, மனக்களும்
 உற்சாகமளித்தது. கங்கியில் வாரா வாரம்
 ராமாயணக் கதைகள் மிக எளிமையுண்டாயி்
 எழுதி வந்தார். வெகு சீக்கிரமே "என்டே
 ஸ்டாண்டர்ட்" பத்திரிகை அதனை ஆங்கி
 லத்திலும் தொடர்ந்து வெளியிட ஆரம்பித்
 தது. லி. ஆருக்கு இந்தப் பணி மிகவும்
 பிடித்திருந்தது. அவரது வாசகர்களோ, அங்
 குண்டிய எளிய, மனப்பூர்வமான தகைவை
 விரும்பி வரவேற்றார்கள். ஆங்கில வடிவத்
 துக்கு ராமராவின் உதவியை லி. ஆர்.
 ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் பிரதான
 மான பணி லி. ஆருடையதாகத்தான் இருந்
 தது. சில இடங்களில் மட்டுமே, "வால்ட்வி
 எந்த அர்த்தத்தில் இப்படிச் சொல்கிறார்?"
 என்று வினங்காமல் அவர்கள் போராடி
 னார்கள். மற்றபடி வால்ட்வி அவர்களைப்
 பிரமிப்பில் ஆழ்த்தினார். ஆவிரைப் சேத
 பிட்டு அன்பில்லாமல் இராமர் கடைவிகை
 நடந்து கொண்டதை லி. ஆரால் மனங்கிக்
 முடியவில்லை. பதினெட்டு மாதங்கள்
 உழைத்த பிறகு லி. ஆர். பெங்களூரில்
 இருந்த தமது தனபர் ராமராவைக்கு எழுதி
 னார்: "வால்ட்வி ராமாயணம் தமிழ் வடி
 வத்தில் கடைசி அத்தியாயத்தை தேர்ந்

அவர் விழித்திருந்த நேரமெல்லாம்
ராமராவணப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். இதனால் அவர் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து ஒய்வு பெற்று விட்டதாகவே பலர் எண்ணினர். ஒருநேரம் அந்த நம்பிக்கையில் அடிப்படைவீரதான் அவருக்கு "பாரத ரத்னா" பட்டப் வழங்கப்பட்டதோ என்று யோசித்தார். ஆனால் பாரத ரத்னா வழங்கியதாண்டு அவர் ஒய்வு பெற்று விட்டார் என்ற நம்பிக்கை வளரக் காரணமாக இருந்தது. முதல் அமைச்சர் பதவியிலிருந்து அவர் ராஜினாமா செய்த நாளுக்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு, 1954 ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதி அந்த அறிவிப்பு வந்தது. "கந்திர இத்தியானில் மிக உண்மையான பாரத ரத்னாப் பட்டத்தை முதன் முதலாகப் பெறப் போகிறவர்: ராஜாஜி". ஆனால் குடிசைக்குத் தனமவர் ராஜேந்திர சேனத் அதனை வழங்கியதை 1955 ஜனவரி 28 - இரவு 8-ம், 9-ம் மீயுடமிருந்தும், மிகப் பெரிய மணிதாக்கீதமிருந்தும், ஷரத்குமார் நந்திகுமார் வந்து குவிந்தன. இத்தகைய ஒரு பெரிய கௌரவம் அவருக்கு வாழ்க்கைப் பணி முடிந்து விட்டதை உணர்த்துவது போல்தான் அமைந்திருந்தது.

¹ ചോദ്യം: "എന്താണ് ഇത്?"

ஆரீயர்களுடன் பூதர்களுள் என்று நான் சொன்னால் இவர்களுக்குப் புரியலா போகிறது!"

அன்றுதான் பற்றி அவர் ஆங்கிலத்தில் கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றுள் "ஒரித்துள்ளதான் டைட்" என்னை வெளியிட நேவநாணுக்கு அனுப்பியும் வைத்தார். "சமீபத்திய சர்வவங்கக் காரணமாக இந்தக் கவிதைகள் காவல்கூடத் தளவராகி விட்டன" என்று கூறிய நேவநாள், கவிதைகளைப் பிரசுரிக்காததுடன், "இவற்றை என் சொத்தச் சேகரிப்பில் வைத்துக் கொள்கிறேன்" என்று கடிதம் எழுதினார். "உங்கன் உரைநடை மிகவும் அழுத்தம் திருந்ததாக அமைந்திருக்கும் போது அதை விட்டுவிட்டு நீங்கள் கவிதை எழுதிச் சிரமப் பட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்" என்பதாகவும் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார். ஆனால், "பவன்ஸ் ஜர்னல்" அத்தக் கவிதைகளை வெளியிட்டது. அவற்றைப் படித்த ராமராவ், அவை சிரமப்படுத்துவதாகக் கருதவில்லை. "ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதும் ஆற்றம் உங்களுக்கு இருப்பது எனக்கு இனிமையான ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டு அவர் கடிதம் எழுதினார். கம்ப ராமராவனின் ஒரு நீண்ட பதவத்துக்கும் ஹி.ஆர். ஆங்கிலக் கவிதை வடிவம் தந்தார். அது கூரிய கௌரவத்தைப் பெற்றது. உருக்கமாகவும் அமைந்திருந்தது.

தூற்றிய ஆண்டு கனாகத் தமது தம்ப ராகவீசங்கி வந்த ஏ.வி.ராமன் வீட்டுக்கு அநேகமாக ஒவ்வொரு நான் மாவையும் செல்வார் ஹி.ஆர். ஒவ்வொரு இன்னுமியையும் நிறைந்த படிப்பாளியான அவரது அப்பட்டமான பேச்சும் கூந்த மதியும் ஹி.ஆருக்கு மிகவும் பிடித்தவை.

இவைகள் உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன. 1954 தொடக்கத்தில் ரவிசெனா டி. கே. சிதம்பரத்த நுதலியார் காலமானார். அதே ஆண்டில் இறுதியில் 'உலகம்' கிருஷ்ண சூர்த்தி திசைகள் மரணமடைந்தார். 1950-களில் காத்தி ஆசிரமத்தில் 'விஜேகேம்' பத்திரிகையை ராஜாஜி நடத்த உதவியவர் அவர். அப்போது முதலே மிகவும் தெருங்கியவராக இருந்து வந்தார். அவர் நடத்தி வந்த கவி பத்திரிகை ஹி.ஆரின் எண்ணங்களையும் எழுத்துக்களையும் சுமந்து தமிழ் கூறும் நல்லவர்கள் எங்கும் பரப்பி வந்தது. ஆனால் அவர்களிடையே இருந்த உறவு இதெல்லாவற்றையும்விட மிகவும் ஆழமானது. நிரூபகன் ஹி.ஆரின் மனைவியை பற்றிக் கேட்டபோது அவர், "ஆழ்ந்த வேதனை அளிக்கும் மனது தயாரம் சொல்லில் அடங்காதது" என்றார்.

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: டி. ராஜேந்திரன்

நது. ஹி.ஆருக்கு நமக்கு ஏற்பட்ட பதிலினை எவ்வளவு தெரிவித்தாலும் ஒளிக்காமல் வெளியிட்டார்: "எனது நண்பர்களும் சகாக்களும் எனக்கு அன்புடன் வழங்கியுள்ள இந்தக் கௌரவத்தைக் கண்டு எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படாது போல் என்னால் தடித்த முடிவாது" என்று அவர் திட்டக் கவிதை துணைத் தலைவர் ஹி.ஆ. கிருஷ்ணமாதாரியாடிக் தெரிவித்தார்.

ஹி.ஆர். படித்து வால்விலை மட்டுமல்ல; வேறு படி ஆங்கில இலக்கியங்களையும் படித்தார். கவி. பல்வேறு துறைகளும் அனுப்பிய பத்திரிகைகளும் வந்து சேர்ந்தன. இப்போது நேரம் அதிகம் இருந்ததால் இவற்றைப் பார்வையிட முடிந்தது. Immanuel என்ற துணை எழுதிய மோனிகா கிபெய்ன், ராஜாஜியின் தாம் நடத்திய உரைவாய் ஒன்றினைப் பின்வருமாறு எழுதினார்:

ராஜாஜி ஹி.ஆரைப் படித்த கவி பயன்படுத்திக் கிறீத்தார். "ஒரு பூதப் பத்திரிகையிலிருந்து இந்தக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. ஒரு சமயம் இவர்களுக்குச் சிந்தை பாவத்துடன் ஒரு சேய்வி அனுப்பினேன். அப்போது முதல் சந்தா கோரி அடக்கடி எழுதுகிறார்கள். ஆனால் நான் இதற்கு அல்லது வேறு எந்தப் பத்திரிகைக்குமோ சந்தா கட்டியதேயில்லை. பத்திரிகைகளையும் சந்திரிகைகளையும் நான் காக்கொடுத்து வாங்குவதேயில்லை!"

ஹி.ஆர். "எந்தப் பத்திரிகையைப் வாங்குவதில்லைவா?"

ஹி.ஆர். "இல்லை. எனக்கு அனுப்பப் படுகிறவற்றைப் பார்க்கிறேன். எனக்குத் தேவையானவற்றைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்."

ஹி.ஆர். "தேவலாமே! உன்னத நிலைக்கு உயர இதுவே ஒரு துண்டுகோல் தான்!"

ஹி.ஆர். "துண்டுகோல் இல்லை; பின்விளைவு!"

ஹி.ஆர். சிரித்தார். "நான் பத்திரிகைகளைக் காக்க கொடுத்து வாங்குவதில்லைவா என்று இவர்களுக்கு எழுதித் தெரிவிக்கட்டுமா?"

ஹி.ஆர். "ஏன், தெரிவிக்கலாமே!"

ஹி.ஆர். தொடர்ந்து சிரித்துக் கொண்டு சொன்னார்: "உலகம் இந்தப் பக்கத்தில்

வெளிவந்துவிட்டது

சிறப்பு மிக்க பல இலக்கிய விருதுகள் பெற்ற
எழுத்தாளரும். புகழ் நிரம்பிய கவிஞரும், ஆழ்ந்த
ஆராய்ச்சி அறிஞருமான

மீ.ப. சோமு

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அண்ணாமலைப்
பல்கலைக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சித் துறையில் நியமனம்
பெற்ற ஆய்வு செய்து எழுதியுள்ள

சித்தர் இலக்கியம் ஆய்வு நூல்

முதல் இரண்டு தொகுதிகள் வெளிவந்துவிட்டன.
சித்தர்களின் தத்துவங்களையும் பயிற்சி முறைகளையும்,
சித்தர் பாடல்களின் ஞான இரகசியப் பொருளையும்
விளக்குகிற அரிய நூல். ஒவ்வொரு பாகமும் 'ராயல்'
அளவில் 400 பக்கங்கள் கொண்டது. விலை ரூ.60/-.
15%தள்ளுபடியுடன் பதிவுத்தபாலில் ஒரு பிரதி பெற
ரூ 58-00|மணியார்டர் (M.O.)|வரைவோலை|D.D.)பதிவாளர்,
அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகம் பெயருக்கு அனுப்பவும்.

மூன்றாவது தொகுதி அச்சில் உள்ளது.

விரைவில் வெளிவரும்.

மற்ற விவரங்களுக்கு

சிறப்பு அதிகாரி,

நூல்வெளியீட்டுத்துறை

அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம்

அண்ணாமலை நகர் - 608 002.

**7,50,000 வங்கி ஊழியர்க்கு.
ஓர் இதயங்கவித்த நற்செய்தி...
மிக விரைந்து வளர்ந்து வரும்
நிதிநிறுவனத்தின் தலைவரிடமிருந்து.**

உங்களனைவர்க்கும் எங்களது மனமார்த்த
பாராட்டுகள்.

350 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான செலவுக் களஞ்சிபத்தை
ஊழியப் பாக்கியாக தீய்கள் அனைவரும் பகிர்த்து கொள்ளப்
போவதைச் செய்தி இதழ்களின் வழியாக அறிகிறோம்.

மிக உயர்ந்த வருவாய் தரும் முதலீடுகள் பற்றி உங்களுக்கு
ஆலோசனை தர சக்தி நிதி நிறுவனம் காத்து நிற்கிறது. இந்திய
நாட்டின் ஆறு மாநிலங்களிலுள்ள 35 கிளைகளில்
ஏதாவதொன்றிற்கு வருகை தருக அய்யது எங்களது பதிவு
அலுவலகத்திற்கு எழுதுக.

சக்தி

பைனான்ஸ் லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம்: 475 டாக்டர் நஞ்சப்பா சாலை,
கோயம்புத்தூர் - 441 018

எம். எம். சபு
நிர்வாக தலைவர்

—சுக்— போகத் தீவுகள்

விருஷணமூர்த்திக்கு விழிப்புத் தட்டி வது. எழுந்து மேசைமேல் இருந்த கைக்கடி காரத்தில், விடிவிலக்கில் வெளிச்சத்தில், மணியைப் பார்த்தான். மணி மூன்று இருபது ஆகிவிருந்தது. நான்கு மணிக்கு மேல் எழுந்திருந்தால் கூடப் போதும் தான். மதுரை பஸ் ஸ்டாப் பிடித்து அங்கிருந்து சென்னைக்கு ஆறு மணி வரையில் மினம்பும் பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்த்தால், இரவு எட்டு மணிக்குெல்லாம் சென்னை சென்று சேர்த்து விடலாம்.

மீண்டும் படுக்க முடியாது. மனமும் மூளை யும் முற்றாக விழித்துக் கொண்ட பிறகு உறக்கம் எங்கிருந்து வரும்? தவிரவும், முதல் முதலாகத் தனித்து, அவன் செய்யப் போகும் நீண்ட பயணம் அது எப்பதால், அவனுக்குள் மூண்டிருந்த பரபரப்பு அவன் உறக்கத்தை முற்றாக அடித்து விட்டிருந்தது.

விருஷணமூர்த்தி தனியாக மேற்கொள்ள இருக்கும் பயணம்! நிகைக்கவே எவ்வளவு கைமாக இருக்கிறது? பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரைவிலும் கோடை விடுமுறைகளைக் கழிக்க, மூர்த்திக்கு மதுரை மாமா விடுதான் வாய்த்திருந்தது. உத்தமபாளையத்திலிருந்து மதுரை அப்படி என்ன மகா தூரம்? காலைச் சிற்றுண்டியை முடித்துக் காரியஸ்தர் மணி மாமாவுடன் பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்த்தால், பத்து மணிக்குெல்லாம் மீனாட்சியம்மன் கோயில் கோபுரம் தெரிந்து விடாதா? இந்த இரண்டு மணி தேரப் பயணத்துக்குத்தான் அப்பாவும் அம்மாவும் எவ்வளவு மனஸ்தையாகப் புத்திமதி சொல்வார்கள்?

“மணி, எப்பனை பஸ் ஓர்மா உட்கார வைக்காதே. வெளியிலே கையை நீட்டுவான். எதிரில் வந்த பஸ்காரன் கையை எடுத்திட்டுப் போயிடுவான்!”

— இது மணி மாமாவுக்கு அப்பா சொல்லும் உத்தரவு. அப்புறம் இவன் பக்கம் நிரும்பிக் கொல்வார்.

“தூக்கிரைத, தெருவைக்கடக்கணும்னா, ரெண்டு பக்கமும் நல்லாப் பார்த்துட்டு, வண்டி, வாகனம் ஏதும் இல்லைன்னு தெரிஞ் கக்கிட்டுக் கடக்கணும். பாசையில் ஓர்மாத தான் நடக்கணும். வெளியே எங்கே போனா

பிரபஞ்சன்

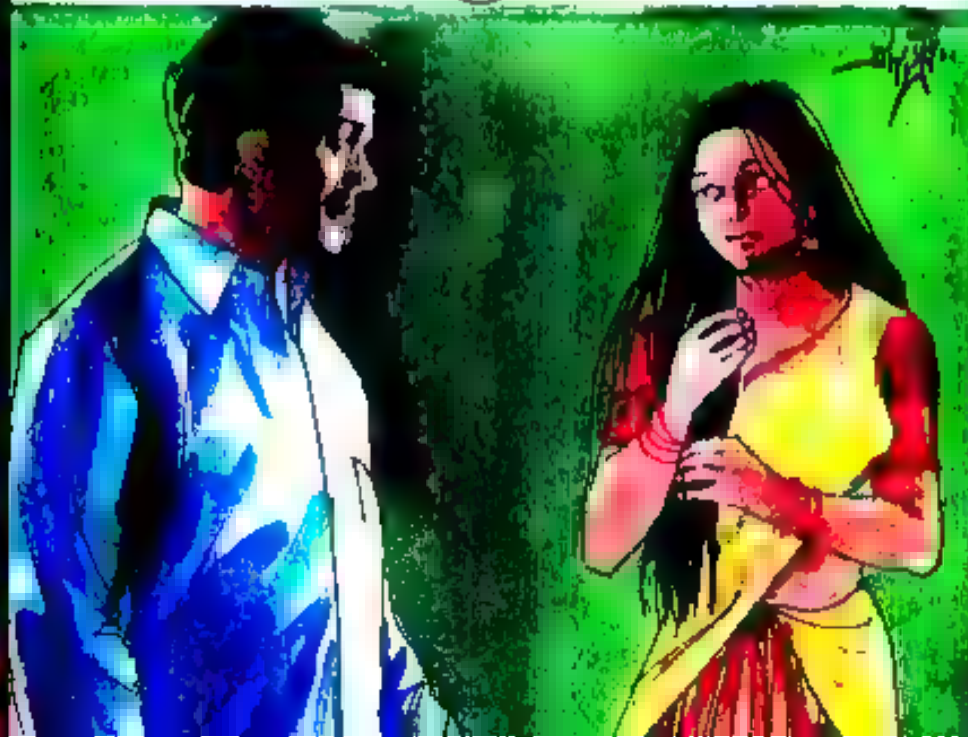
தும் இருட்டுவதற்கு முன்னால் வீடு திரும்பிடணும். கூடுமான வரைக்கும் வெளியே தனியே போகாதே. மாமா, மாமிபோடு போ! அவங்க, என்ன போட்டாலும் சாப்பிட ணும். விருத்தானியாத் தங்கப் போடுவதனுக்கு என்று நீல ஒழுக்கங்கள் இருக்கு அதை மீறிடக் கூடாது.

அம்மாவுக்கு அவன் பங்குக்குச் சில சொல்வ வேண்டியிருக்கும். அது, தினம்தோறும் எழுந்ததும் பாவைச் சுற்றி வைத்தல், காணவியலையே குனித்து விடுதல், மறக்காமல் நெற்றிக்கு இட்டுக் கொள்ளுதல், மாமா, மாமிக்கு இயல்புவரை உதவிதல், மாமாவின் பெண் சக்தி எங்கிற சகுந்தலாவைத் தொட்டுப் பேசாமல் இருத்தல், தொட்டால் கட்டாயம் இரவில் சாமி கண்ணைக் குழுடாக்கிவிடும் என்பதை நம்புதல், சனி மற்றும் புதல் கிழமைகளில் எண்ணெய்க் குளியலைச் செய்தல், சட்டை பேன்ட்டுகளைத் தானே துவைத்துக் கொள்ளுதல், பெரியவர்கள் யாரேனும் வீட்டுக்கு வந்தால் எழுந்து அவர்களுக்கு ஆசனம் அளித்தல், பெரியவர்கள் பேசும் இடத்தில் கூடுமானவரை இய்வாமல் இருத்தல், இருக்க நேர்ந்தால் கூடுமானவரை தும்பாமல், மற்றும் கொட்டாவி விட்டால் இருத்தல் - முதலியனவையாய் இருக்கும். கமார் ஒரு மணி நேரத்துக்குக் குறை வாமல் அம்மா, அப்பாவின் போதனைகள் இருக்கும். பள்ளி இறுதி வகுப்பு முடிந்து, மாமாவின் வீட்டில் மதுரையில் இருந்து கொண்டு பி. ஏ. ஆம், அதற்குப் பின் எம். ஏ. ஆம் முடிக்கும் வரையில் கூட அந்தப் போதனைகள் கிருஷ்ணஸ்ரீதிருத்தத் தொடர்ந்தன. அம்மா, ஒன்றை மட்டும் அவன் கவனத்தில் படிக்கும் போது விட்டு விட்டான். அது, சக்குவைத் தொட்டுப் பேசினால், சாமி கண்ணைக் குத்தும் என்பதிற பயங்கர எச்ச ரிக்கை. அம்மாவுக்கே அதன் பொய்த் தன்மை உறுத்தியிருக்கும் போதும்!

கிருஷ்ணஸ்ரீதி துணை ஓரம் வந்து நிற்கு, திரையை விலக்கி வெளியில் பாரத் தான். உலகம் இருட்டுப் போய்வெளியி சுற்றிக் கொண்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. மரங்கள் மற்றும் வேலி ஓரச் செடிகளில் கொத்துக் கொத்தாக இருட்டு காய்த்துத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. இருளில் மூக்கக் காற்று எப்படியோ ஊதல் காற்றாய், குளிர்ச்சியாகத்தான் இருக்கும் போதும். உடம்பு ஒரு முறை சிலிரித்துக் கொண்டது அவனுக்கு.

குளியல் அறைக்குள் சென்று, நீ மாநிரி உறைந்த நீரைத் தலையில் சுற்றிக் கொண்டு, உலையைத் துவட்டியபடி, வெடவெடவென நடுங்கிக் கொண்டே வெளியே வந்தான்

1

மூர்த்தி. எதிரே அம்மா காப்பிணை வைத்துக் கொண்டு நில்லித்தாள்.

இதுதான் அம்மா. இப்படித்தான் அம்மா. இயன்ற வரை துளியல் அண்டத் தேற்றம் வெளி வராமல் குனிந்தால் ஸ்திதி. எனினும் இந்த அம்மாவிற்கு எப்படிச் சேத்துக் கேட்டு, எழுத்து, காப்பீடு வைத்து, எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்குத்தான்? அம்மா மனசால் ஒலகென்னக் கேட்கிறாள். அம்மாக்கறக்கும் பின்னால் கவிள் அணைவு களைச் செப்பவைத்திடும் அரிய முடிவிறது. ஸூத்திர காப்பீடு வார்ப்புக் கொண்

2. ரன்.

“தேவரங்கே நமஸ்கரிக்கிறேன்”

“தூக்கம் எடுக்கிறதா வரும்? துணைக்கு ஒரு பின்னையா இருக்கிற தியே. ஏதோ வேலைக்குப் போடுறம், எப்பாதிக்கப் போடுறம்னு எங்களை விட்டுப் பட்டினம் போடுறம் எங்கிறாய். நீ எப்பாதிக்கத்தான் நம்ம குடும்பம் துடக்க வேண்டிய நிலையா இவ்வா நாம் இருக்கோம்?”

அம்மாவின் கண்களில் நீர் இறங்கியது.
மூர்த்தியின் மனம் சங்கடப்பட்டது.
அவன் சொன்னான்.

“படிக்கட்டு, வீட்டில் கம்மா உட்காந்திருப்பது ரொம்பக் கஷ்டமா இருக்கும்மா... கொஞ்ச நாளைக்கு வெளியூருக்குப் போவேலை பாரிக்கலாமா இருக்கு. ஓரிரவும்தான் வேலை செய்வதும்தான். சம்பாதிப்பதும்தான். நான்கு மட்டுத்தானா? என்னாலேயும் ஏதேனும் உபயோகமா ஒரு காரியம் செய்ய முடியும், என்னாலேயும் என் வாழ்க்கைக்குப் போதுமானதைச் சம்பாதிக்க முடியும்தான்னதே கனிக் கொள்ளலாவது நான் வேலை செய் வேண்டாமா? என்மேலேயே எனக்குத் தென்றவர் வர வேண்டும் இல்லையா? என்னால் நான் மனுஷனாக வரை வேண்டாமா? அதுக்காகத்தான் பட்டணம் போறேயிமா....”

அவன் காப்பீதுகளைக் குடித்தான். காப்பீடு இழிக்கக் கி-ந்தது. அம்மாவுக்கும் காப்பீது வரப் பரவலாக அடித்தாந்தான் திருப்தி வரப் படுக்கும். அன்பு செய்வதிலாகட்டும், பிறருக்குக் கொடுத்து மகிழ்வதிலாகட்டும், அபரிமிதம் அவன்.

“இன்னும் கிணம்பலிவா? வெளுக்கிற துக்கு முன்னால் புறப்பட்டால் தானே இருட்ட துக்கு முன் போய்ச் சேர முடியும்?” என்றார் அப்பா வந்து கொண்டே. அவருக்கு முன் அவர் புறக்கிழங்குக்குடும்பு புகை மணம் வந்தது. அப்பாவிடம் உள்ள கெட்ட பழக்கம் என்று குக்கரி சொல்ல வேண்டுமெனில் அது இந்தப் புகைப் பழக்கம் ஒன்றுதான். எனினும் அவனுக்கு அப்புகை மணம் விரிப்பமாதவையே இருந்தது. கிணம்பு விறுவது முதல் அப்பாவின் ஜாபகம் என்பத க்குடும்பு புகை மணத்துடன்தான் அவனுக்கு வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த மனத் தைக் கழித்து விட்டால், அப்பா ஏதோ குறையப்பட்டு விடுவார் என்பது போல் அவனுக்குத் தொன்றுவது உண்டு. அப்பா

தெரண்டே ரரின் துறையையும் கூட. திணறவர
கத் தெரண்டுவது, மிகித்திரந்தரன்.

“அவன் புறப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறான். அவனிடம் போய்ப் போகாதே என்று சொல்வது? உயர்ந்த உயர்ந்ததாக உனக்குப் பத்தி கெட்டுக் கொண்டு வருகிறது. கற்பகம் என்றால், அப்பா, அம்மாணவப் பார்த்து.”

அப்போது அமைதி காந்திரன்.

நூர்த்தி அளவக்கு வந்தான். அடை அணிந்து கொண்டு தலைவாரிக் கொண்டான். புத்தக அலமாரியும், கண்ணாடியும் இன்னொரு அலமாரி அது. புத்தகங்கள், அவன் உயிரினும் மேலாக நெரிந்த புத்தகங்கள். அவன் கவலைகளில் பங்கு கொண்டு, அவனுக்கு ஆறுதல் கொள்ளி, அவன் ஆறிலை விசுவசித்து, அவனைக் கொஞ்சியடைபச் செய்து, பிபாங்கவிட்டு, வடிவ விட்டு, அவனை இனக்கச் செய்து, அன்னத்துக்கும் சிகரமாக, பக்குவப்படுத்திய புத்தகங்கள். அவற்றை விட்டுப் போவது மனசுக்குக் கஷ்டமாகவே இருந்தது.

உள்ளுணர்வுகளின் வழியாக உதவ செல்கிறது.

“என்ன சரக. நீ கூட எழுந்திட்டாயா? எட்டு மணிக்கு, சாங்கரைமேல் எழுந்திருக்கிறாயா நீ?”

ஏதேனும் அத்தியட்சகர் இருக்கிறார். அதற்கு நான்
கால அளவில் பதிலளிப்பேன். மத்திய
பாடசாலை அமைதி மிகுந்து மிகுந்தவா
வருமறுபடியும்.

அம்மா, நீ புறப்பட நடுக்கு முத்தி குனித
கொண்டு கொன்னாங்க, அன்னா! புறப்
பட்டுப் போன சிறகு, தலை முழுக்கது
அபகுனத்து கொன்னாங்க..." என்றார்
அவன்.

"உனக்கு என்ன வேண்டும் அந்த? சொல்.
உரையெழுதும்."

சரக, சுந்தரதுக்கு முடிச்ச போட்டவாறு போலித்தான். தனலைய அண்ணாத்து, உரை முகட்டைப் பார்த்தவாறு, தன்னை அரை

வாதி சொருக, எங்கோ பார்த்தால், யோசிப்பது என்று அர்த்தம் ஏகவுக்கு. "தேறா—பின் வாங்கி வா, அண்ணா, பட்டணத்தில் தலை டுகைன் எய்வாள் விடைக்கும், அப்பறம்..." "அப்பறம்..." "இரு, சொய்றேன்..." "ஒரு அழகான, படிச்ச..." "படிச்ச..." "உண்ணைக் கண்ணில் வைச்சுக் காப் பாந்துவிற..." "காப்பாந்துவிற..." "எங்க ஏகவுக்குக் காலலை எட்டு மணிக்குக் காப்பி கொடுத்து, புல் தேய்ச்ச விட்டு, வெந்திரி வைச்சு விளைய..." "விளைய..." "ஹி பெருக்கி, துணி துணைச்ச, உலர்ந்த தும் இவ்விதி போட்டு பெட்டியில் அடுக்கி வைக்கிற மாநிலி..." "மாநிலி..."

"ஒரு தல்ல புருஷனையும் வாங்கியா ரேன்."

"சீய்..."

"சீய்" என்று இளம் பெண்கள் எதைக் குறித்தாவது சொன்னால், அதை அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல! மாறாக, அவர்கள் அதை விரும்புகிறார்கள் என்றே பொருள். அப்போது அவர்கள் முகம்சிரிக்கும், கண்ணிர்சிரிக்கும், தலைவைச் சற்றே குனிந்து, நெற்றியைச் சுருக்கி, உதட்டை மூறுகிறவர்கள். இன்னும் கொஞ்சம் 'தெய் ஸ்டேன்' என்பதே அவர் களின் தோரிகை.

"தான் கிளம்பட்டுமா, ஏக..." என்றான் மூர்த்தி, எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு, தன்னையாய், சிதேவியாய், வினையாட்டுத் தோழியாய் இருந்த அவனைப் பிரிவது சங்கடமாகவே இருந்தது.

"அண்ணா" என்று நெருங்கி வந்தவன், அவன் தோளில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டான். அவன் உடம்பு குறுக்கிவது.

இளம் குடாகக் கண்ணீர்த் துளிகள் அவன் தோள் பட்டையை நனைத்தன.

"எதுக்குடா அறிறே? தான் எங்கே போயிடப் போறேன்... இங்க இருக்கிற மெட்டரா கக்குத்தானே? பாரிக்கணும்னா, இன்னி ராத்திரி கிளம்பினா, விடிவற போது வந்துட மாட்டேனா...? பாகுடா, என்னைப் பாகு... இப்படி அண்ணன் புறப்படற நேரத்துல அழுதா, என்னால சத்தோஷமா புறப்பட முடியுமா...?" என்று சொல்லிக் கொண் டிருக்கும் போதே அவனும் உடைந்துதான் போனான்.

மிக்தான் சாவிபுலிக் குதிரை காலை உடைத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தது. அது ஒரு காலத்துப் பந்தவக் குதிரை என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். குதிரையைப் பார்த்தால் அப்படி நம்புவது கஷ்டமாகத் தான் இருக்கும். உயிரைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு, பாரமும் அது இருப்பது அதன் அசாதாரண ஆளம் பலத்தையே காட்டு வதாய் இருந்தது.

அப்பா அவனை பெட்டியை எடுத்து மூன் பக்கம் கைத்திரி, அம்மா, ஒன்றும் சொல்லாமல் விக்கித்துப் போய் நின்றான், அப்பாதான் சொன்னார்:

"தெய்வதாயகம் நமக்கு ரொம்ப வேண்டப்பட்டவன். மூர்த்தி, உனக்கு மாமன் மூரை ஒரு காலத்தில் நாம் செனகர்வமாக இருந்த போது, நம்மால் செனகர்வப்பட்ட வன். அவன் சாப்பிட்டு வளர்த்தது உன் அம்மா போட்ட சோறு. பயல், ரொம்ப வளர்த்து, தலைவனாவிட்டாலும் பழகை மறக்கலை. அதனால்தான் ஹதிரியமா உன்னை அவன்விட்டே அனுப்பிறேன். அவன் செவ்வாக்காலே உனக்கு ஒரு வேலை யும் விடைச்ச, ஒரு இடமா அமர்த்தேன்னா, உனக்கும் ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணிப் பார்த்திருவேளாம். பாப்பாவுக்கு, தல்ல இடமா அமைஞ்சா, ஹதிரில் கல்யாணத்தை முடிச்சுடுவேளாம். நீ புறப்படு. அடிக்கடி கடிதம் போடு" என்றார் அப்பா. ஏனோ அவன் முகத்தைப் பார்த்துக் ஹதிரியம் இயலாதவர் போல் திரும்பிக் கொண்டார் அவர்.

அப்பா மூன் மாநிலி பேச வேண்டும் என்பது போல் தோன்றியது மூர்த்திக்கு. "இடது கை ஓரமாக நட, இரு பக்கமும் பார்த்து ரோட்டைக் கிராஸ் பண்ணு" என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்று இருந்தது அவனுக்கு. அம்மா சிலை மாநிலி நின்றுகூத்தான். அவனாவது ஏதாவது பேச மாட்டானா என்று இருந்தது அவனுக்கு. இல்லலை, பாசனையே மறந்து போனவன் மாநிலி அவன் இருந்தான்.

அப்பனை ஓரபலமா எடுத்து வச்சிருக் கியா?"

"உம்..."

"போனதும், யோய்ச் சேர்த்துக்குத் தந்தி கொடு..."

"சகிப்பா!"

புண்ணிய காரியங்களை ஸங்கிராந்தியில் ஏன் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் ?

மேஷம் முதலிய பன்னிரெண்டு ராசிகளில் கிராமமாக மாதந்தோறும் சுஞ்சரிக்கும் ஸுலீய பகவான், ஒரு ராசியி லிருந்து வேறு ராசிக்கு பிரவேசிக்கின்ற சமயம் ஸங்கரமணம் ஸங்கிராந்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் புண்ணிய காலங்களில் செய்கிற ஸ்தானம், தானம், ஹவ்யம், கவ்யம், முதலிய புண்ணிய காரியங்களுக்கு ஏழு வருஷம் ஸுலீயன் நல்ல பலன்களைக் கொடுக்கிறார். ஆகையால் புண்ணிய காரி யங்களை அவசியம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

தேவலர், ஸங்கிராந்தி சமயம் ஸுலீயமமானது. நம்மால் அறிய முடியாதது. ஆகையால் ஸங்கரமணத்திற்கு முன்பு முப்பது பின்பு முப்பது நாழிகைகள் புண்ணிய காலமாகும்.

ராசி	ஸங்கிரமணத்தின் நாமதேயம்	(புறஹஸ்பதி வாகுப்பலன்) புண்ணிய காலம்	புண்ணிய பலன்
மகரம்	உத்திராயணம்	பின் இருபது நாழிகை	கேசு புண்ணியம்
கும்பம்	விஷுப்பதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
மீனம்	ஷடசீதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
மேஷம்	விஷி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
ரிஷபம்	விஷுப்பதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
மிதுனம்	ஷடசீதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
கர்கடகம்	தஷதினாயணம்	முன் இருபது நாழிகை	கேசு புண்ணியம்
சிம்மம்	விஷுப்பதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
கன்னி	ஷடசீதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
துலா	விஷி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
விருச்சிகம்	விஷுப்பதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்
தனுசு	ஷடசீதி	முன்பும், பின்பும் பத்து நாழிகை	ஆயிரம் புண்ணியம்

“சரி... புறப்படு தம்பி. முருகன் தவண இருப்பான்.”

அம்மா தவணை மட்டும் ஆட்டினான். சிரிக்க முயன்றான். அவனால் அது முடியவில்லை. அவளை ஒன்றுக் கொண்டு சரக நின்றுருந்தான். அம்மாவை இருபது வயது கழித்து. நகல் எடுத்த பிரதி மாதிரி.

“வரேம்மா... வரேண்டா சரக...”

வண்டிக்குள் ஏறி அமர்ந்து கம்பிணைப் பொருத்திக் கொண்டான் முர்த்தி. குதிரை மிகப் பெரிய சிரமப்பட்டு தகர்ந்தது.

“பட்டணத்துக்கா அத்தா?”

“உம்.”

“தலைவராகணபெயர்லாம், தடிவர்களை வெய்லாம் ரொம்பக் கிட்டத்திலேத்து பாப்பீக... னாம்... அது அதுக்குக் கொடுப் பினை வேணும் அத்தா. என்னைப் பாருங்க. ஒடைக்காத்தான் மடு தண்ணிய குடிக்கட்டே காலத்தைக் கழிச்சுண்டுண்டு கடவுள் சொல்லி அனுப்பிச்சுட்டான். நமக்கு நாம்பனும், குதிரையும்தான் கதி.”

“ஏன் பாய் கசந்துக்கறீங்க... உங்களுக்கு என்ன குறைச்சல்? ஒரு கௌரவமான தொழில் செல்வரீங்க... சம்பாதிக்கிறீங்க... குதிரையும் தீங்களுமா பவிரித்துக்கறீங்க... அப்பறம் என்ன குறை?”

“போங்க அத்தா... இது ஒரு பொறுப்பாக் கும்... அல்லாவுக்கே பொறுக்காத பொறுப்பு...”

மீன் நடக்கவும், தவணை பறக்கவும், எழுரு நீந்தவும் ஆணைப்படுகிறது. மணிதாக்கு

இருக்கும் நிலை கசக்கிறது. அக்கரை, பச்சை யாகப்படுகிறது. மணித குலம் அம்மதி இறந்து அவைவதின் அறிஞரிலோ இது. எண்பதாக நினைக்கத் தொடர்வது முர்த்திக்கு.

மதுரை பண்ணைப் பிடித்துக் கொடுத்த மண்தான் பாய், கூலி வாங்கிக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்.

அத்தா... பெரிய ஆளா வருவீங்க... என்னைப் பட்டணம் கூட்டிப் போய் அண்ணா சமாதி, அடைவாறு ஆவமரம், செத்த காலேஜ், உயிர் காலேஜ் எல்லாத்தையும்க் கறிக் காட்டுவீங்களாம். இதுக்குப் பேர்லி உங்ககிட்டே சத்தும் வாங்குலாகணாக் கும். போங்க அத்தா. நல்ல பெரிய ஆளா வாங்க... என்று ஆசிரிவதித்தார் பாய்.

முர்த்தி அவரை வணங்கினான். மதுரை பண்ணைப் பிடித்து, சென்னை பண்ணையும் பிடித்தான்.

இருட்டிலிருந்து ஒளியை தோக்கிச் செல்வதே பலனாம். பஸ் இருட்டிலிருந்து இருட் டிக்குள்ளேயே பலனாம் சென்று கொண்டிருந்ததாய் அவனுக்குத் தோன்றியது.

மாவை. இருட்டிய நேரத்தில், தருமயிசு சென்னைவை வந்தடைந்தான் முர்த்தி. நகரம், முடிச்ச முடிச்சாய் வளர்ந்த தகக் கையை விரித்து அவனைத் தனக்குள் எடுத்துக் கொண்டது.

(தொடரும்)

அந்த சமயங்களில் திராண்ட் ஸ்டீட்ஸ் ஸ்தாக்குகளை வாங்கி நல்லோர்களுக்கு கொடுக்கவும்.

இனிப்பு வகைகள் : பங்குலாப் போலி, தேங்காய் போலி, ரஸுலாய், ரோஸ் பப்பா, கேக், காஹ்டு, ரவா காடு, பாம்புகாஸா, இனிப்பு சோளம், மூந்திரி கத்திரி, உடை உருண்டை, பொரிவிளக்காய் உருண்டை, தேங்காய் கோவா, கோதுமை ஹம்பா.

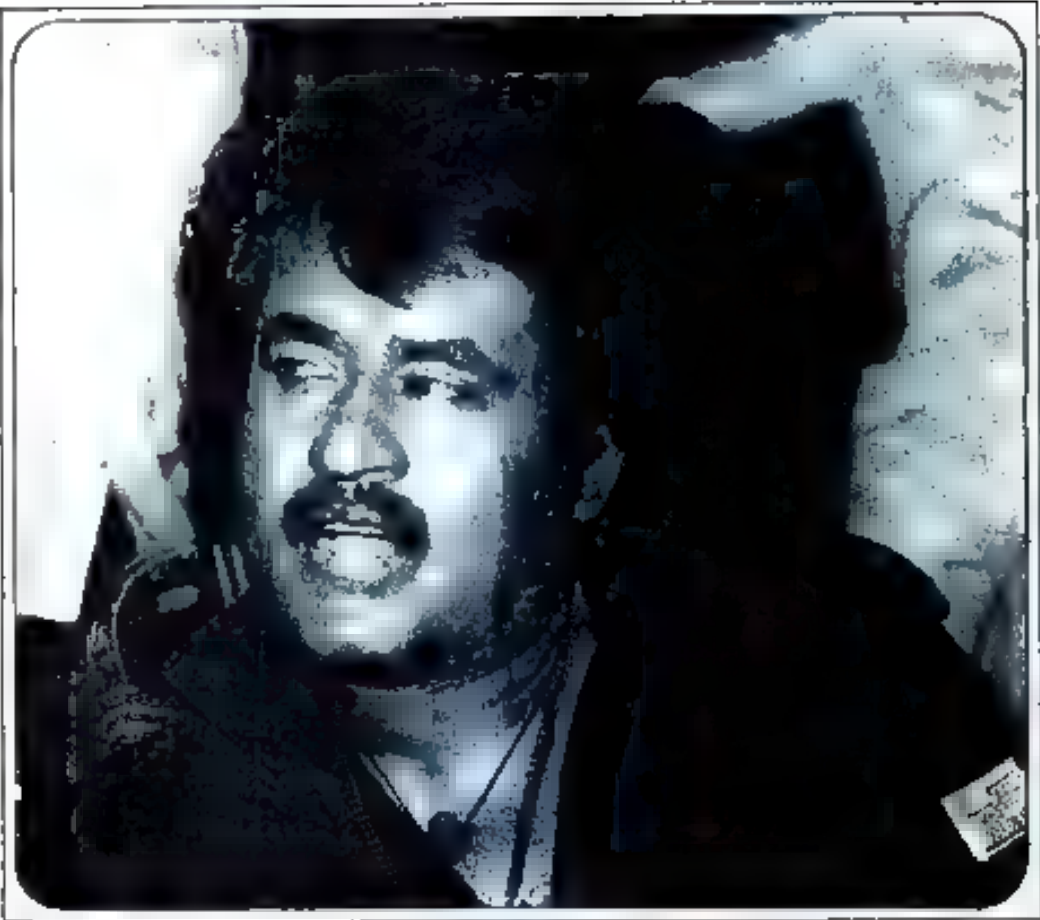
காரவகைகள் : தட்டை, தேங்குதல், கசுருதுக்கு, சோடா, ஸ்பெஷல் கிசன் ரஸாத்தன் கிசன், உருகிக் கிழங்கு கிசன், காதலுக்காய் கிசன், வறுபயறு, சிப்பன் பக்கோடா, விஜிடின் சலிசாசா, ரவித் கட்டிடம், சிப்பன் சோடா.

பெரிய வகைகள் : கருவேப்பிலி பொடி, பருப்புப் பொடி, திட்டி பொடி, சாம்பன் பொடி, ரசம்பொடி, ஹதுகாய் கிசனாய் பொடி.

திரும்பவை வகைகளுக்கு : சீஸ் குதுக்கு, சீஸ் அலிசன், மூங்குத் தேங்குரல் பருப்புத் தேங்காய் வகைகள், திராட்டுவாக், அப்பன் குதிரைவன்.

தி திராண்ட் ஸ்டீட்ஸ் & ஸ்தாக்கன்

24, மேலு மெயின் ரோடு, காந்தி நகர், அடைவாறு, சென்னை-600 020 போன் : 412557.

“நாய்ப்பு என் சிறாழில்; ஆன்மீகம் என் லாழ்க்கை”

ரஜினிகாந்த் இப்போதெல்லாம் பத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டி தர ஒப்புக் கொள்வதில்லை. நாம் அணுகிய போதும் முதலில் அப்படித்தான் சொன்னார். பிறகு, “வித்தியாசமாய்க் கேள்வி கேட்பு, நாய் இருந்தால் பேட்டிக்குச் சம்மதம்” என்றார். சினிமா பாவத்துடனும் ஆழ்ந்து சிந்தித்தும் அதே சமயம் ரஜினி மீடையில் படப்படவெல்லும் பேசினார்.

நிசபர்: இன்று சமுதாயத்தில் வன்முறை அதிகமாய் இருக்கிறதே! இதற்கு என்ன காரணம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

ரஜினிகாந்த்: இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய தலைவர்கள் — அதாவது அரசியல் வாழிகள், அடுத்தது மதத் தலைவர்கள், மூன்றாவது காரணம் சினிமா. சமுதாயத்

தில் திலகி வரும் வறுமை, வேலையில்லாத இன்டாட்டம் இவற்றால் கஷ்டப்படும் இளைஞர்களை, இன்றைக்கு உண் அரசியல்வாதிகள் 'எக்ஸ்பிரஸிட்' பஸ் ஸ்டாப்களாகக் காண்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் வன்முறைக்குப் போகிறார்கள். இது நம் நாட்டில் மட்டும்தான் என்று இல்லை. உலகம் முழுவதும் வன்முறை தலைவிரித்தாட இவ்வதான் காரணம்.

நிருபர்: வன்முறையைக் கைவிடுமாறு சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்த என்ன வழி?

ரஜினி: ஆன்மீகம். அப்படியெனில் அமைதி - சாந்தி. மனிதனின் மனம் அமைதியால் இருந்தால்தான், வன்முறையை நாட மாட்டான். ஆன்மீகம் என்பதை நான் பத்தியிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கிறேன். ஆன்மீகம் என்பது மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. மதங்கள் மனிதனைக் குறுப்பிட்டுள்ளன. எனவே என்னை நான் ஆன்மீகவாதி என்றுதான் சொல்லிக் கொள்வேன். நான் எந்த மதத்தையும் சேர்ந்தவன் இல்லை. முதலில் நான் மனிதன். பின்னர் இத்தியன். அய்வளவுதான்.

நிருபர்: அப்படி சமுதாயத்தில் ஆன்மீகத்தைக் கொண்டு வருவது யாருடைய பணி?

ரஜினி: அது எனக்குத் தெரியாது. அது என் வேலையுமில்லை. ஒரு தடவை ரமண மகரிஷியிடம் ஒரு பக்தர், "கவாமி! இந்த உலகம் இப்படிச் செட்டு, நாசமாகிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதே! உங்களை மாதிரி மகான்கள் கீழே இறங்கி வந்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தாமல், அருணா சுவத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே!" என்று கேட்டாராம். அதற்கு ரமண மகரிஷி, "உன்னையும், என்னையும், இந்த ஆகாயத்தையும், பூமியையும் படைத்த இறைவனே அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்? நீ உன்னை முதலில் திருத்திக் கொள். அதே

போல் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் திருத்திக் கொண்டால், உலகம் தானாகவே திருத்திவிடும்" என்று பதில் சொன்னார். அதன்படி, நான் முதலில் என்னைத் திருத்திக் கொள்ளுகிறேன். நான் என் மனச்சாட்சியின் படி வாழ்கிறேன். மற்றவர்களைத் திருத்துவது என் பிரச்சனை இல்லை. நான் யாருடைய பாதையிலும் போக மாட்டேன். அதே சமயம், மற்றவர்களை என் பாதைக்கும் கூப்பிட மாட்டேன். எல்லோருக்கும் ஆண்டவன் அறிவைக் கொடுத்திருக்கிறான். அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும். தயர் வாழ்க்கையைத் திருத்திக் கொள்ளட்டும். அடுத்த கேள்வி?

நிருபர்: உங்களுடைய தினசரி வாழ்க்கையில் ஆன்மீகத்தின் பங்கு என்ன?

ரஜினி: நடிப்பு என்னுடைய தொழில். ஆனால் ஆன்மீகம் இருக்கிறதே. அதுதான் என்னுடைய வாழ்க்கை. நடிக்கும் போது கூட நான் ஆன்மீக விஷயங்கள் குறித்துத் தான் யோசித்துக் கொண்டிருப்பேன். நான் ஆன்மீகம் என்று குறிப்பிடுவது என் 'ஆத்மா'வை - ஆத்ம வீசாரத்தை. ஆன்மீகம் சம்பந்தமான புத்தகங்களை நின்றயப் படிக்கிறேன். அது என் அறிவை விரிவாக்கப்படுத்துகிறது.

நிருபர்: உங்களுக்கு ராகவேந்திர கலாமி கன்பால் கடுபாடு வந்தது எப்படி?

ரஜினி: நான் எட்டு முதல் பதின்மூன்று வயது வரை பெங்களூரில் உள்ள ராம கிருஷ்ண ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்தேன். அங்கே எனக்குக் கற்பிக்கப்பட்டவை சமன்சிருதம், உப நிஷதங்கள் மற்றும் பல நல்ல விஷயங்கள். எங்கள் குடும்பத்துக்கே ஒருவான ஸ்ரீராகவேந்திரரை, நான் என் ஆன்மீக குருவாய்க் கொண்டிருக்கிறேன். * எந்தக் கடவுளுக்கும் நான் முக்கியத்துவம் தருவதில்லை.

* (ரஜினி, தெ. ஆ. மாயப்பட்டுப் புவனவீரின் கட்டப் பட்டு வரும் ஸ்ரீராகவேந்திர ஆலயத்துக்கு அணிவகுக்கிறார்.)

* மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தும் இன் கொள்கை - வறுது!

* நான் எந்த மதத்தையும் சேர்ந்தவரல்ல; முதலில் நான் மனிதன்.....

நான்' என்பது என்னுடைய உடம்பு இல்லை; என்னுடைய மனமும் இல்லை. நான்' என்றால் எனது ஆத்மா. உடவுள் எனக்குள்ளேயே இருக்கிறார்.

திருபர்: இப்படிப்பட்ட பக்குவ நிலைக்கு உங்களால் எப்படி மாற முடிந்தது?

ரஜினி: ராமகிருஷ்ண மிஷன் அளித்த அடித்தளம்தான். அதன் பின் நான் பெற்ற அனுபவம், கூலிக்காரரிலிருந்து, ரூப்பர் ஸ்டார் அந்தஸ்து வரை பார்த்து விட்டேன். அதுவும் ஒரு குறுகிய கால கட்டத்துக்குள் எனேயே பார்த்தவன். இந்தக் காலக் கட்டத்தில் எனக்கேற்பட்ட அனுபவங்கள் தான் என் மாற்றத்துக்குக் காரணம். நான் நல்ல நடிகன் இல்லை. *Not a good actor*. நான் திரை நாயகன் அல்லேன்: சித்திரப்பேன். எனனை நானே ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டு, பதில் தேடுகிறேன். ஆண்டவன் கொடுத்திருக்கும் அறிவை உருப்படிவாய்ப் பயன்படுத்திக் கொள்வதுதான் முறை? அறிவ்தான் எடுபட்டிருக்கிறேன். மேலும், மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தும் இன்னொன்று, வயது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் கடவுளின் ஆசியால்தான் இப்படி மாற முடிந்தது.

திருபர்: ஆனாலும் கூட, ரஜினி என்ற தும் ஒரு வேகம், ஸ்டாட்டுத்தனம்தானே திணைவுக்கு வருகிறது. இந்தக் அடிப்படையக் காரணம் என்ன?

ரஜினி: நான் வீண் வம்பை வினைக்கு வாய்க்குவது போல துத்து கொள்வதில்லை. ஆனால் நான் காதுவும் இல்லை. எனக்கு நியாயம் என்று தோன்றுகிற விஷயங்களில் ஸ்டாட்டுத்தனம் காண்பிப்பது என் இயற்கையான குணம்.

திருபர்: இந்தக் குணம் இயற்கையாய் அமைவ உங்களை இன்னமும் சூழ்நிலை காரணமா?

ரஜினி: என்னுடைய இந்த இயற்கைக் குணத்துக்கும், நான் வளர்ந்த சூழ்நிலை

கூட சம்பந்தமில்லை. ஒருவரின் வாழ்க்கை மூல் பிறவியின் தொடர்ச்சி என்று நான் தம்புகிறேன். அதைத்தான் பிராப்தம் என்கிறார்கள். போன பிறவியின் நல்லது, கெட்டதுக்கேற்பவே இந்தப் பிறவி அமைகிறது. எனவேதான், இந்தப் பிறவியில், நான் என் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்கிறேன்; பொய் சொல்வமாட்டேன்; என் மனச்சாட்சி சிவிய்படி தடப்பேன்; அதன் பயனாய் அடுத்த பிறவி, தன்நாய் அமைவுமென்று நம் பிச்சைவுடன் வாழுகிறேன்.

திருபர்: பழைய தாட்களில் நண்பர்களுடன் பழகிய போது இருந்த தெருக்கம் - அஸ்ஸிபோலிஸியம் இன்னதைய உங்கள் அந்தஸ்து மிக்க சினிமா வாழ்க்கையில், இருக்கிறதா?

ரஜினி: ஓ! நிச்சயம் இருக்கிறது. இப்போதும் பழைய நண்பர்களைப் பார்க்கிறேன். எனக்கு வித்தியாசம் ஒன்றுமே அறிய தெரியவில்லை. இப்போது, அந்த தாட்கள் போல நான் விட்டேத்தியாய் ரோட்டியுத் தடுத்து பேரக முடிபாது. கும்பல் கூடும். இந்தப் பிரச்சனை, பாபுலாரிடி உள்ள எல்லாருக்குமே உள்ள பொதுப் பிரச்சனையானே?

திருபர்: மிகக் காதாரண நிலையிலிருந்து இந்த அளவுக்கு வந்துள்ள உங்கள் மூன் னேற்றம் - உயர்வு - அனைவருக்குமே பிரமிப்பூட்டுகிறது. உங்களுக்கும்தானே?

ரஜினி: இல்லை... மற்றவர்கள் போல, இந்த விஷயம் எனக்குப் பிரமிப்பைத் தரவில்லை. ஏனென்றால், மற்றவர்கள் எல்லாம், என்னைத் தொலைவிருந்து மட்டுமே பார்க்கிறார்கள். இந்த முன்னேற்றத்துக்குப் பின்னால் எத்தனை கடுமையான உழைப்பு இருந்திருக்கிறது என்பது எனக்கு மட்டுமே தெரியும்; அதனால்தான் எனக்குப் பிரமிப்பு ஏற்படவில்லை.

திருபர்: சினிமா உலகிற்குள் நுழையா திருந்திருந்தால் உங்கள் வாழ்க்கை எப்படி அமைந்திருக்கும் என்று எப்போதாவது

செப்தகையில் கெட்டத் தந்திரமும், நான் மாறும் நினைப்புகளில்லை.

எக்கொருக்கும் ஆண்டவன் அறிவைக் கொடுத்திருக்கிறான்.....

யோசித்ததுண்டா?

ரஜினி: அதை யோசித்து என்ன பயன்? நேரம் வீண். அந்த நேரத்தில் உருப்படியான விஷயங்களைப் பற்றிக் கிந்திக்கலாமே!

திருபர்: நடிகனின் திறமைக்கு விருதுகள் ஓர் அளவுகோலா? உங்களுக்கு விருது ஏதும் கிடைக்காதது பற்றி வருத்தமுண்டா?

ரஜினி: என்னைப் பொறுத்தாலுமே நான் கன் தரும் அவார்டை விடப் பெரிய விருது வேறு எதுவுமில்லை. என் பட்டங்கள் நன்றாக ஓட வேண்டும். வினிமோகஸ்தர்களும், தயா ரிப்பாளர்களுமே நன்றாய்ப் பணம் சம்பா திக்க வேண்டும். அதுபோதும்; விருது ஏதும் தரப்படவில்லையெ என்று தான் வருத்தப் பட்டதே கிடைத்தது. அதே சமயம் தான் அந்த விருதுகள் மதிப்பு இல்லாதவை என் தும் நினைக்கவில்லை.

திருபர்: கலையுலகில் கலையுலக வாழ்க் கையில் வயது ஒரு தடை யா?

ரஜினி: நோ... நடிகனுக்கு கிடைவர் மெண்டி, வயதைப் பொறுத்த விஷய மில்லை. வயதான பின்னர் கூட நடக்க லாம்... கதாநாயகனாகக் கண்டே போட்டு, சேயட் பாட முடியாமல் போகலாம். ஆனா டும் வயதுக்குறை ரோகனை ஏதும் நடக்க லாமே!

திருபர்: உங்களைச் சுற்றி நடக்கும் உலக விஷயங்கள் உங்களைப் பாதிக்கின்றனவா?

ரஜினி: உலகில் எங்கோ நடக்கிற விஷ யங்கள் என்னைப் பாதிப்பதில்லை. தான் நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் வறுமை, பசி, பட்டினி, வேலைவிலையில் திட்டாட்டம் இவை எல்லாம் என்னை மிகவும் பாதிக்கி ன்றன.

திருபர்: அந்தப் பாதிப்பு உங்களை ஏதும் செய்யத் தூண்டுகிறதா?

ரஜினி: இப்படி கஷ்டப்படுகிறவர்களுக் காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று கண்டிப்பாய் நினைக்கிறேன். நிச்சயமாகச் செய்வதற்குப் போகிறேன்.

திருபர்: அரசியல் கட்சியில் சேர்த்தா?

ரஜினி: தான் இப்படியும் அரசியல்வாதி இல்லை; எதிர்காலத்திலும் ஆக மாட்டேன்! (சிரிக்கிறார்)

திருபர்: கண்டித்தனமாய் 'தரீரோ ஓர் ஷிப்' செய்கிறார்களே இன்றைய சினிமா ரசிகர்கள்! இது சரியானதாய்த் நோன்று கிறதா?

ரஜினி: சாதாரண சினிமா ரசிகர் என் பவனை இன்னொரு ரூப்பர் ஸ்டார் ஆசைத் தில் கொண்டு போய் உட்கார வைத்திருக் கிறார்களே! யார்? ரசிகர்கள்! இன்னொரு ணக்காக உயிரையும் விடக் காத்திருக்கிறா் கள். ஏன்? கண்டித்தனமான தரீரோ - ஓர்ஷிப் இல்லை அது. அன்பு - ஆதாரத்த மான ஈடுபாடு. அவர்களுக்காக என்ன வேண்டுமானாலும் தான் செய்யத் தயார்.

• ரஜினிகாந்த்

தெலுவுவெனில் உயிரையும் கொடுப்பேன்.

திருபர்: உங்களை பிளியான வாழ்க் கைக்காக, குடும்ப வாழ்க்கையில் சில நியா உங்கள் செய்ய வேண்டியுள்ளதா?

ரஜினி: இப்போதெல்லாம் மிகச் சரி யான முறையில் திட்டமிட்டு, வேலை செய் வதால் இரண்டுமே சந்தோஷமாய்-பேர்களை இல்லாமல் நடக்கின்றன. ஆறு மணி வரை ஷூட்டிங். அதன் பின் விடு ஷூட்டிங் கில் வேலைவை விடுவிராய்ச் செய்து விட்டு, விட்டிருப்போம் விட்டால், தான் நடிகன் இல்லை. என் மனைவிக் குக் கணவன்; குழந்தைகளுக்குத் தகப்பன்.

திருபர்: ஒரு தந்தை என்பதே முறையில். குழந்தைகளுக்கு எந்த அளவுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என நினைக்கிறீர் கள்?

ரஜினி: ஓரளவுக்கு. பதினொன்று, பன் னீர்ஷிப் வயது வரை க் இப்பாட்டிற்குள் வளர்க்கலாம். அதன் பின் உலக வாழ்க்கை வைப்புரித்து கொள்ளும் பக்குவம் வந்ததும், சுதந்திரமாய் விட்டு விட வேண்டும். தெலு வு வெனில் ஆலோசனைகள் சொல்லலாம். என் குழந்தைகளுக்கு 'இன்புலியாஸிடி' (நனித்தன்மை) இருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறேன். அதற்கெதிர்ப் சுதந்திரம் தரத் தயங்க மாட்டேன். என் குழந்தைகள் பிற்காலத்தில் இப்படி வர வேண்டும் என் றிற் ஆசை எனக்கில்லை. அவர்களாக விருப்பப்பட்டு. சினிமாவுக்குள் நுழைந்தா லும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திருபர்: உங்கள் வாழ்க்கை, உங்களுக்குக் சுதந்திரத்த பாடம் என்ன?

ரஜினி: மிகக் குறுகிய காலக் கட்டத்தில், வறுமை, பசி, பட்டினி - இந்த வினியு; அதே போல் பணம், புகழ், பட்டம், அந்தஸ்து - இந்த வினியு; இரண்டையுமே பார்த்த எனக்கு என்ன தெரிந்தது என்றால் திருப்தி என்பது பொருட்டாகவில் கிடைக் கது. அது மனம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். இன்ன பொருள் கிடைத்தால், தான் திரைத் தர மாய்த் திருப்தி அடைத்து விடுவென் என்பது ரூட்டான்தனம். காரணம் அந்தப் பொருள் கிடைத்த சில காலத்துக்குள்ளேயே, அந்தக்

திருப்தி மறைந்து விடும். கண்டக்டரால் இருத்தபோது, நிறையப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும். கார், பங்குகள் வாங்க வேண்டும் என்று கனவுகள் கண்டேன். அந்தக் கற்பனையில் ஏற்பட்ட தேதோஷம், அவை தனவான் போது கிடைத்தாலும், நினைக்கவில்லை. எவ்வாறும் திரைத்திரையில்லாதவை. என் கடைமுகனை நான் ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டும். அப்பாயுக்கு தல்லு பின்னையால், மனைவிக்கு தல்லு புகுஷனால், பின்னை களுக்கு தல்லு அப்பாவாய், தண்பர்களுக்கு தல்லு சிவெகிதனால், நாட்டுக்கு தல்லு குடிமகனால். யானையும் துன்புறுத்தாமல், யாருக்கும் கெடுதல் நினைக்காமல் எந்த ஆசைகளையும் கலந்துக் கொள்ளாமல் வாழ்ந்தால் நிம்மதி திச்சயம். எனக்கு மிகவும் பிடித்த வாசகம்: *Happiness begins when one begins to help.* ஆக, அபிவாழைக்கி குற்றங்களை நிம்மதி - தேதோஷம் அதிகமாகிறது. வாழ்க்கை ஒரு புத்தகம். அதன் முதல் சில பக்கங்களும், இறுதியில் சில பக்கங்களும் காணாமல் போயிருக்கின்றன. அவற்றைத் தேடுவதுதான் வாழ்க்கை. அதாவது, நாம் எங்கிருந்து வந்தோம், எங்கே போகப் போகிறோம் என்று தமக்குத் தெரியாது. அதை அறிய முயல்வதுதான் வாழ்க்கை. ஸிவசக்தி - தத்துவம். அதை அறிய முயலுவதன் தத்துவ ஸ்ரானி. ஸிவசக்தி, காணாமல் போன பக்கங்களைப் பற்றிக் கவனவழிப்படாமல், கிடைக்கிற பக்கங்களை மட்டுமே படிப்பவன் சாதாரண மனிதன்.

திருபர்: தங்கன் சொல்லும் நிம்மதி உங்கன் வாழ்க்கையில் இருக்கிறதா?

ரஜினி: ஓ! பரீட்சிபெட்டாய் இருக்கிறது.

திருபர்: கடைசியாய், இன்றைய சமுதாயத்தில் வன்முறை அதிகமாகித்திருக்க, சினிமாவும் ஒரு காரணம் என்று சொன்னீர்கள். சினிமா வில் - ரஜினியின் படங்களில் வன்முறை அதிகமாகவே உண்டு. ஆக, வன்முறை கூடாது என்று சொல்லும் ரஜினிகாந்த், மறைமுகமாகச் சமுதாயத்தில் வன்முறைக்குக் காரணமாகிறாரே?

ரஜினி: முன்பே சொன்னேன். சினிமா என் தொழில். வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதி. எனவே நான் என்னுடைய உணர்ச்சிகளை, கொள்கைகளைச் சொல்ல அடுத்தவர்களைச் சினிமாவைப் பயன்படுத்துவது தியாயில்லையே! நான் நினைப்பதைச் செயல்படுத்தினால்தான் துறையாகி, இமாவயத்துக்குத்தான் போவாகளும் (சிரிப்பு) படங்களில் வன்முறை இருப்பது உண்மைதான். ஆனால் அதியாவத்துக்காக வன்முறையில் சடுபடுவதில்லையே! வன்முறையில் முடிவில் தட்ப்பது தல்லுதானே?

— எஸ். சந்திரமௌலி.

படங்கள், மேலட்டை வண்ணப்படம்: கோகா

ஒன்று நெய்யு ஷோ

© 2000 by John Wiley & Sons, Inc.

திருவிடைக்கனி அமைச்சரவர்கள் பேசுவதன்படி சுற்று
கொண்டிருக்கிற இந்த நிலைமை பற்றி பேசு வதில்
அமைச்சரவர்கள் கவனம் ஈர்க்கப்படாமல் பற்றி
கொண்டிருக்கிற பதிலை சொல்லுவதில் பதிலை
கொண்டிருக்கிறதற்கு அங்குள்ள நிலைமை
கொண்டிருக்கிறதற்கு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு

[illegible][illegible][illegible]

செய்யவாயில்லாதது, மிகவும் பிரதானமாகச் சொல்ல
வேண்டும். பம்பாய்க்கு வரவராதது என்பதுதான்
மகாபலி குமாரசாவுடன் பம்பாய் வந்து சென்ற
திருவெங்கடேசுவரன் அழகுதான். திருவாரூர் சென்ற
தொழில்விட்டுப் பம்பாயில் விட்டதுதான். அங்கே
முடிந்தது செயல்படுத்தினார். முதல் காலமாக
திருவாரூர் அழகுதான். பிற்பாடு அங்கேயே
முடிந்தது. பிற்பாடு அங்கேயே முடிந்தது. பிற்பாடு
அங்கேயே முடிந்தது. பிற்பாடு அங்கேயே முடிந்தது.

பெரியநான் கரணம் ஒரு மணி.

ஸ்டேட்டியூவ்டின் உள்பேரிலிருந்து அந்த நீசைத் துளத்தின் அருகே காணாக் கொண்டு போய் நிறுத்தி, சேமே இறங்கினான் என்பேய். அவனானத் தொடர்ந்து இரண்டு பேரால் அதிகாரிகள் இறங்கினார்கள்; எஸ்கார்ட்டில் இருந்த செக்யூரிடி ஆபீஸர் வர்மர் சப்ஸ்டோடு எளிக்கொண்டன. காலத்துக்கு இருந்த மற்ற காண்ட்டபீன்கள் விளையாடும் வந்து திரைத்தார்கள்.

அறிவேக அலவர இரத்யங்கிராண்.

11

“நீங்கள் மீண்டும் வாழமா?”

“*It's not a good idea to have a lot of people in a room, and I don't want to have a lot of people in a room.*”

“சம்பலம் எப்படி நடந்து....?”

கர்மா ஒரு நிலை நேரத்தைச் செலவழித்து, நேற்றைய தினம் காலையில் து. து. அந்த விபத்தைக் கொண்னர். அங்கே உணர்ச்சியால் கேட்டு விட்டு, நீச சூனத்தின் ஓராய் இருந்த அந்த இடம் புகைப்பிடிக்கை நோக்கிப் போனார். பூமிமீண்டும் இரண்டு ஹைக் மாநில இடம் இருந்த அந்த புகைப்பிடிக்கைப் பற்றி வானத்தில் கொண்டு கேட்டார்.

கொண்டேன். கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிரெஸ்ட் டைட் நமது பாஸ் பண்ணித்தான் நிலையாவதில் நீர்ந்துக் கட்டி விடுகிறார்கள்... இல்லையா...?"

சுருதிமே, சுருதிமே,

“இந்த சுகப்பிடிக்கும்போது பின்னாது
பாற மாநிலி என்னென்று கொடுத்து, அத்
துவரைப் பூமிக்கடியில் மறைத்து... ஸ்பெடி
யத்துக்குப் பின்னாது இருக்கிற டிரான்ஸ்
பார்மர் வரைக்கும் கொண்டு போய்க்
காதுமா?”

[illegible]

“தீசைக் குளத்தை ‘செக்’ பண்ணும் போது, செக்யூரிடி ரிபோர்ட் இதைக் கவனிக்கின்றதா..?”

“கல்யாணிக் கனகம் கயிர்...”

இது சம்பந்தமான விசாரணை எதுவும்
எடுக்கப்படவில்லையா?

"கடிக் குப்பை போல் ட்ராண்டிப்பார்மனாய்
பராமரிக்கிற இன்சார்து பொறுப்பில் இருக்
கிறதென்ற விவரித்தேன்..."

"*பல்கலை அறிவுரைகள்...*"

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூற...
இந்த மாநிலியான சிவபிழை ஏதும்...
டிரான்ஸ்பார்மரில் நாம் பார்க்கவில்லை
என்று சொன்னார்.

இந்த நீக்கம் குளநாத்தப் பராமரிக்கிற
பயிர் வரை.

வாரிமா நிரூயி - தொலைவில் நின்று
ருத்த ஒரு நபரைக் கவனமாகக் கவனித்த
டார். அவன் ஓடோடி வந்தான். வீடுகள்
தரையில் இருந்திருந்தன.

"உம் பேசுவீர்கள்."

ராமஜெஷ்டிமாஸீ

விருடன்: குழந்தை, எம்மத்துக் கண்ணு இல்லை; இந்தா மிட்டாய்... உங்க வீட்டு நுகைவெல்லாம் எங்கே வச்சிருக்கிறாய்க் கொல்லு, பார்த்தலாம்!

குழந்தை: செட்டுக் கடைவிலதான்!

— ஒருவர் சொல்லுகிறார்.

"பரகராம் ஸார்."

"இந்த தீச்சல் குளப் பராமரிப்பு உன் னோட பொறுப்பில்தானே இருக்கு...?"

"ஆமா ஸார்..."

"மிட்டத்தட்ட அம்பது மிட்டர் ஒவ்வா தீச்சல் குள வானிலிருந்து பூயிக்குக் கிழே புதைச்சு, பக்கத்து ட்ராங்ஸ்பார்மர் வரைக்கும் கொண்டு போயிருக்காங்க... உனக் கெப்படித் தெரியாம போச்சு...?"

அவன் கும்மிட்டான். "ஸார் என்னோட டியூட்டி நேரம் காலையில் ஆறு மணியிலிருந்து சாயந்தரம் ஆறு மணி வரைக்கும். ராத்திரி நேரங்கள்ல நான் இங்கே இருக்கிற தில்லை. அந்த நேரத்துலதான் இந்தக் காரியத்தை யாரோ பண்ணியிருக்காங்க."

"தனையைக் கொத்தித்தானே இந்த அம்பது மிட்டர் ஒவ்வையும் புதைச்சிருக்கலாம்?"

"ஆமா ஸார்."

"தீ கொன்ன மாநில ராத்திரி நேரத்துல இந்த எம்பவும் நடத்திருந்தாலும் மறுநாள் காலையில் தீ டியூட்டிக்கு வரும் போது கொத்தின இடம் உனக்கு வித்தியாசமாகத் தெரியலையா...?"

"ஸார்..." அவங்க ஒவ்வைப் புதைச்ச இடம்... தீச்சல் குளத்தைவொட்டி இருக்கிற லாண் பரப்பில். லாண் பரப்பும் சிமென்ட் தரையும் ஒண்ணு சேர்த்த இடத்துல — மண்ணையும் புல்லையும் கொஞ்சமாய்க் கிளறி-வித்தியாசம் தெரியாதபடிக்குப் புதைச்சிருக்காங்க... இன்னால கொத்தின இடம் எனக்கு வித்தியாசமாகத் தெரியலைய... மேலும் ஒரு திடீரையும் விசாரித்த விவேக் 'மென்தாய்' போலீஸ் அதிகாரிகள் தொடர, தீச்சல் குளத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு, ஸ்டேடியத்துக்குப் பின்புறமாய் இருந்த ட்ராங்ஸ்பார்மரிடம் போனான். ட்ராங்ஸ்பார்மருக்குக் கொஞ்சம் தன்னி — கொத்துக் கொத்தாய்ச் சில குடிசைகள்... தெரிந்தன.

"மிஸ்டர் வர்மா!"

"ஸார்..."

"அந்த குடிசைப் பகுதி தூண்டுகிட்டே ஏதாவது விசாரணை நடத்தினீங்களா?"

"தடத்தினேன் ஸார்."

"என்ன கொன்னாங்க...?"

"சந்தேகத்துக்கு இடமளிக்கிற வகையில் யாரையும் ட்ராங்ஸ்பார்மர் பக்கம் பார்த்து வரவில்லையென்றால் கொன்னாங்க ஸார்."

"நிதிவா எலெக்ட்ரிக் ஷாக் வாங்கி இரக்கும் போது என்ன நேரம்...?"

"பத்து நாற்பது..."

"அந்த நேரத்தில் ட்ராங்ஸ்பார்மர் அருகே — யாராவது ஒரு நபர் இருந்துதான் மின்சார இணைப்பைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும் இல்லையா?"

"ஆமாம்... ஸார்."

"நிதிவா ஷாக் வாங்கி இந்தப் பிறகு எவ்வளவு நேரம் கழித்து ட்ராங்ஸ்பார்மர் அருகே போனீர்கள்?"

"சுமார் பதினாறு நிமிஷம் கழித்து..."

"அதாவது இரும்புக் கைப்பிடிவில் பொருத்தப்பட்டிருந்த ஒவ்வாச் சுண்டு பிடித்து, புதைக்கப்பட்டிருந்த இடங்களைக் கிளறிக் கொண்டே போய், ட்ராங்ஸ்பார்மர் மறைத் தொட. உங்களுக்குப் பதினாறு நிமிஷம் பிடித்திருக்கிறதா...?"

"எஸ்... ஸார்."

"நீங்கள் ட்ராங்ஸ்பார்மர் அருகே போனதும் என்ன செய்தீர்கள்?"

"மின் ஒயரின் இணைப்பு ட்ராங்ஸ்பார்மருக்குப் போயிருப்பதைப் பார்த்ததும், எந்த நபராவது தட்டுப்படுகிறானா என்று பார்த்தேன்."

"யாரும் தட்டுப்படவில்லை...?"

"இல்லை..."

"ட்ராங்ஸ்பார்மருக்குப் பக்கத்தில் வாகனம் பதாவது தின்றதற்கான டயர் பதிவுகள் இருந்ததா?"

"நான் கவனிக்கலை ஸார்."

"இது ஒரு முக்கியமான பாயிண்ட். எப்படிக் கவனிக்காமல் விட்டீர்கள்?"

"வர்மா பேசத் திணறினார்."

"விவேக் தொடுத்து கேட்டான்."

"ட்ராங்ஸ்பார்மருக்குப் பக்கத்தில் அந்தச் சுற்றிலிருக்கிற மணல் பரப்பில் ஃபுட் ப்ரின்ட்ஸ் ஏதாவது இருந்ததா?"

"சுமார் ஃபுட் ப்ரின்ட்ஸ் வந்து பார்த்தால் ஸார், பட் ஃபுட் ப்ரின்ட்ஸ் ஏதும் கிடைக்கலை..."

"விவேக் அடுத்த கேள்விக்குப் போக உதவுகளை அளந்த விதாடி, பத்து வயதில், பரட்டைத் தலையோடு அந்தப் பிச்சைக்காரச் சிறுவன் ஓடிவந்தான்."

"ஸார்!"

"முச்சிறைக் விவேக் எதிரில் வந்து நின்று, கையில் ஒரு பழப்புக் கவரி. விவேக் கிடம் அந்த நீட்டிக் கொண்டே, இந்தியில் கொன்னான்:

"இந்தக் கடிதம் உங்களுக்கு..."

"விவேக் வாங்கிக் கொண்டே கேட்டான்."

"யார்... கொடுத்தாய்க்...?"

"சைபல் வந்த ஒருத்தர். உங்கிட்ட இந்த வெட்டரைக் கொடுக்கும்படியாகச் சொல்லி —

பத்து ரூபாயையும் கொடுத்துட்டுப் போனார் ஸார்."

“எப்போ...?”

“இப்பத்தான் ஸாப்.”

“யிஸ்டர் வர்மா! அந்த ஸைக் அதிக தூரம் போயிருக்காது. ஸையனைக் கூட்டிக்கிட்டு உங்க ஸைக்கை செஸ் பண்ணிப் பாருங்க.”

“எஸ்... ஸார்...” வர்மா ஸையனைக் கூட்டிக் கொண்டு - ஸ்டேடியத்தின் ஓரமாய் நிறுத்தி வைத்திருந்த ஸைக்கை நோக்கி ஓடி ஸார்.

விபேக் கவரின் லாஸ்ய உடைத்து - உள்பேய் விடுத்த கடிதத்தைப் பிரித்தான். ஆய்விவத்தில் டைப் அடித்த வாசகங்கள் வரிவரிவாய் ஓடியிருந்தன.

இந்தியாவின் ஒப்பற்ற க்ரைம் ப்ராஞ்சு ஆபீஸர் விபேக் அவர்களுக்கு இந்தியக் கழுதுகளின் காவல வணக்கம். பம்பாய் வந்து சேர்ந்ததிலிருந்தே வெகு கங்குலப் பாய் இருக்கிறீர்கள். பாராட்டுக்கள், நூங்கள் வைத்த இரண்டு கோரிக்கைகளை

பும் இந்திய அரசாங்கம் அடைபெயப்படுத்தி வதைத் தொடர்ந்து - எங்களுடைய அதிர்ச்சி வைத்தியத்தையே காட்டி. ஆரம்பித்திருக்கிறோம். உங்கள் தரப்பில் மேலும் ஓர் உயிர் நஷ்டம். இன்று அதிகாலை கமார் நான்கு மணி அளவில். அந்த உயிருக்கு விடுதலை கொடுத்தோம். இந்த வெட்டரைப் படித்து முடித்ததும். உங்களுடைய போலீஸ் பரிவாரத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு ரேரே போர்பத் தர் வாருங்கள். நிகழ்ந்தி அபார்ட் மெண்ட்ஸ் உருவாகும் காலி மைதானத் திற்கு அப்பாய் எதுக்கிடங்கு ஒன்று வரும். அந்தக் கிடங்கின் வலது பக்கம் வரிசை யாய்ச் சில குப்பைத் தொட்டிகள். அந்தக் குப்பைத் தொட்டிகளில் இடமிருந்து வலம் எட்டாவது தொட்டியில், உங்கள் தரப்பு ஆசாமி ஒருவர் மூச்சுவிட மறந்து, கழுத்தில் பாய்ந்துவிட்ட ஒரு தோட்டாவோடு கிடக் கிறார். நீங்கள் வரும்போது மறக்காமல்.

மார்த்தவரீ வேல், டாக்டர், போனில் நாய், சிபாரன்சிக் ஆட்கள். இத்தயாதிகளோடு வாராய்கள், நீங்கள் இந்த பம்பாய் மண்ணை மிதித்ததற்காக ஒரோ எங்கனாய் முடிந்த ஒரு சின்ன வரவேற்பு.

கழுதப் முடித்து போயிருக்க, ஹிவேக் குகை இருண்டு போய் திமிர்ந்தான். அந் தாரிகளில் ஒருவரைக் கூப்பிட்டான்.

“மிஸ்டர் கோபிநாத்! நாம் அவசரமாய்ப் போர்ப்பந்தி போக வேண்டும்...”

ஜீப் போர்ப்பந்தரைத் தொட்ட போது எட்டு மணி.

போக்குவரத்து ஆரம்பமாகி அந்தப் பகுதி முழுவதும் கசகசப்பாய்ந் தெரிந்தது. சிரமமான ஐந்து நிமிஷ பயணத்திற்குப் பின், திருமூர்த்தி அபார்ட்மென்ட்ஸ் ஏராளமான டி. ஹி. ஆன்டெனாக்களோடு வந்தது. ஜீப் நேரே வேகம்பிடித்துப் போக, காலி மைதானம் எதிர்ப்பட்டது. மைதானத்தின் நுழைக்கைக் கடந்ததும், மூக்குக்குப் பிடிக்காத நெடி போடு, எருக்கிடங்கு பிரம்மாண்டமாய்த் தெரிவ, ஹிவேக் ஜீப்பை நிறுத்துமபடி காலை

காட்டினான்.

ஜீப் தின்றது.

ஹிவேக் இறங்கினான்.

வலப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தபோது, வரிசையரையில் பம்பாய் கார்ப்பரேஷனின் கணமான சிமென்ட் தொட்டிகள்..... கண்ணுக்குத் தென்பட்டன.

அதிகாரிகள் பின் தொடர், அந்தக் குப்பைத் தொட்டிகளை நோக்கிப் போனான் ஹிவேக். இருதயம் தவிப்பில் தொண்டியது. கழுத்தில் பிட்சியில் ஏராளமாய் விபர்த்தது. இடமிருந்து வலம் எட்டி வந்து தொட்டி. - கடித வாசகம் ஞாபகத்திற்கு வர, ஹிவேக் தொட்டிகளை எண்ணிக் கொண்டே போனான்.

நான்கு.

ஐந்து.

ஆறு... ஏழு...

எட்டு.

எட்டாவது தொட்டியின் உள்ளே -

கஷ்டமான கோணத்தில்... கவாசிக்க மறந்த பூபேஷ்!

(தொடரும்)

அருள்வாக்கு

சீடு விறகுக் கட்டு இருந்து அதைச் சுற்றிப் போட்ட கவிற்றாக் கட்டு முடிச்ச அவிழ்ச்சு முடிவராமல் ஆனாய் என்ன செய்வார்கள் தெரியுமா? கட்டு தளர்வதற்கு முதலில் கட்டிய கவிற்றை விட இறுக்கமாக அதை இன்னொரு கட்டுப் போட்ட மாதிரி சுற்றி தெருக்கிப் பிடித்துக் கொள்வார்கள். “கட்டுப் போட்ட மாதிரி”தானே ஒழிவ. முடிச்சப் போட்டுக் கட்டியே விட மாட்டார்கள்.

என். இந்த இறுக்கத்தில் முதலில் முடிச்சப் போட்டுக் கட்டின கட்டு தளர்ந்து விடும். அதை எடுத்துப் போட்டு விடலாம். அப்பறம், கட்டின மாதிரி ஆனாய் கட்டியே விடாமல் சுற்றிவிருக்கிற இன்னொரு கவிற்றையும் எடுத்து விட்டால் விறகுடன் கட்டிற்று விடுபட்டு விடும். இதே மாதிரி மணவின் கருத்திமத்தில் பல திருவான கார்வங்களால் கவிமுடிச்சாகக் கட்டுப் போட்டுக் கொண்டு வம்வார பத்தத்தில் விடக்கிற நாளும் அதிவிருந்து விடுபட, “சாஸ்திர க்ஷமா” என்று கட்டு மாதிரி உள்ளதைப் போட்டுக் கொண்டு வேண்டும். கண்ணா பின்னா கட்டாக இல்லாமல் சாஸ்திர மூலமாக கிஷிதம் ஒவ்வொருவருக்கும் கவதர்ம நம்பமாக அநேக கார்வங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிஷிதனின் மூலமாக அவரானே போட்ட ஆய்கள் இவை. நம் சொந்த ஆகையின் மேலே கண்ணா பின்னா என்று கார்வங்கள் பண்ணிப் பண்ணி முடிச்சாகப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற கட்டு தளர்வதற்கு இந்த கவதர்ம கர்மக் கட்டு நான் கதை புரிவது. இது அசல் கட்டு ஆகல், கட்டு மாதிரி தெரிக்கும். ஆனாலும் இதிலே தெரிபடுவது நம்முடைய தப்பான ஐகாசன்தான். நம்மை தவறதில் விடுவீப் பத்திரே இந்த தெரிப்பு. இதைப் புரிந்து கொண்டால் சாஸ்திர க்ஷமர்களை மூலம் கொஞ்சம் கட்ட தப்பாமல் கவித்தோஷமாகக் கொண்டு கொண்டே போகலாம்.

— இசுக்குரு காலுசி காமகோடி பூர் கத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிதன்.

புதிய முதல்வருக்கு முத்தான யோசனைகள்

புதிய முதல்வருக்கு முன்று யோசனைகள் கூறுமாறு வாசகர்களைக் கேட்டிருந்தோம். முத்தான யோசனைகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன.

- நிர்வாகத்தில் அரசியல் தலையீடு கூடவே கூடாது.
- ஆடம்பரச் செலவுகளைத் தவிர்த்தாக வேண்டும்.
- நாட்டில் முதலெழும்பாய் விளங்கும் தொழிற் துறைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தே யாக வேண்டும்.

காரை சேரன், காரைக்கால்.

- மக்களைச் சோம்பேறிகளாக்கும், அனைத்து மாநிலப் பரிகச் சீட்டுக்களும் (தமிழ்நாடு உட்பட) தமிழகத்தில் வீதிகப் படுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.
- இலவச அறிவிப்புகளைச் செயல்படுத்தி, கஜானாவைக் காலியாக்காமல், முறையான திட்டங்கள் மூலம், யோசனாமை மற்றும் தொழில்களை வளர்ச்சியடைவச் செய்ய வேண்டும்.
- சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாதம் ஒரு முறைவாவது தமது தொகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கு, குறைகளை அரசுக்குத் தெரிவிப்படுத்தி, நிவர்த்தி நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வைவிட வேண்டும். — இது அரசு ஆணையாகப் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

— வி. தாகராஜன், பழனி - 15.

- சட்டசபை கூடாத போது, எம்.எல்.ஏ.கள் தங்கள் தொகுதியில் மட்டுமே தங்க வேண்டும். சட்டசபைக் கூட்டங்களில் தவறாமல் கலந்து கொள்வார்களாக வேண்டும்.

கன்னியம் கெடும் வகையில் நடப்பவர்கட்கிடமிருந்தும், சட்டசபையிலிருந்தும் வெளிப்பெற்றப்பட வேண்டும். இதற்கு ஆளுங்க ி முதலில் வழிகாட்டலாமே!

- ஆட்சி ஏறிய பிறகு, ஆளுங்கட்கி உறுப்பினர்கள் ஆட்சியின் எந்த மட்டத்திலும் எந்த வகையிலும் தலையிட அனுமதிக்கக் கூடாது. அமரர் ராஜாநியின் முன் உதாரணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

- பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் அனைத்து வகுப்பினருக்கும் ரூ.6000/-க்கும் குறைவான ஆண்டு வருமானம் பெறும் 'ஏழைகள்' என்று ஒரு பிரிவு சேர்க்கப்படட்டு விட்டாகப் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவரும் பள்ளி பெறுவர்.

ஆ. பி. சாரதி, சென்னை - 44.

- கல்வித் திட்டத்தில் குடிசைப் பள்ளிகளை (Shoolas) கட்டாயப் பாடமாக்கி, அனைத்துப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும், சொல்லித் தர வேண்டும்.

- நாட்டின் அனைத்து நகரங்கள், மற்றும் கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

- அனைத்து நகரங்களுக்கும் கழிவுநீர் அகற்று வசதியும், கிராம நிலங்களுக்கு நீர்ப் பாசன வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

— மகிழ்சன், கடலூர்.

மாநிலவாசகர்களின் யோசனைகள் புதிய முதல்வர் பார்வைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அருமைவள்ள யோசனைகள் அடுத்த வரும் இதழ்களிலும் இடம் பெறும்.

அத்தியாயம் 14

கனவு பலிக்குமா?

ந

த்தினி மணிமேகலை
யின் முகவாயைச்
சற்று நிமிர்த்துப் பிடித்
துக் கொண்டு அவரு
டைய மலர்ந்த கண்
களை ஊடுருவி நோக்

கினாள்.

“என் கண்மணி! உன் அத்தரங்கத்
தை நீ என்னிடம் சொல்லாமல் வைத்
துக் கொள்வதே நல்லது. பார்க்கப்
போனால், உனக்கு நான் பழக்கமாதி
முழுமையாக ஒருநாள் கூட ஆக
வில்லை. நெடுநாள் பழகிய தோழிக
ளிடந்தான் அத்தரங்கத்தைச் சொல்ல
வேண்டும்” என்றாள்.

“இல்லை. அக்கா! உங்களைப்
பார்த்தால் எனக்கு வெகுநாள் பழக்க
மான தோழி மாதிரியே தோன்று
கிறது. யாரிடமும் சொல்லாத விஷ
யத்தைத் தங்களிடம் சொல்லும்படி
என் உள்ளம் தூண்டுகிறது. யாரிடமும்
கேட்கக் கூடாத காரியத்தைத் தங்க
ளிடம் கேட்கும் தைரியமும் உண்டா
கிறது.....”

அ ப் ப டி யா னா ல் கேளடி
கண்ணே!”

“உருவெளித்தோற்றம் என்று கதை
களில் சொல்லுகிறார்களே, அது
உண்மையாக ஏற்படக் கூடுமா.
அக்கா? நம் எதிரில் ஒருவர் இல்லாத
போது அவர் இருப்பது போலவே
தோன்றுமா?”

“சில சமயங்களில் அ ப் ப டி த்
தோன்றும். ஒருவரிடம் நாம் அதிக
மான ஆசை வைத்திருந்தால், அவரு
டைய உருவம் எதிரில் இல்லா விட்டா
லும் இருப்பது போலத் தோன்றும்.
ஒருவரிடம் அதிகமான துவேஷம்
வைத்திருந்தால் அவருடைய உருவ
மும் தோற்றம் அளிக்கும். மாயக்
கண்ணனுடைய கதை நீ கேட்டதில்
வையா, மணிமேகலை? ஏன்? நாட
கம் கூடப் பார்த்திருப்பாயே? கண்ணு
க்குக் கிருஷ்ணனின் பேரில்
ரொம்பத் துவேஷம். ஆகையால்
கண்ட இடமெல்லாம் கிருஷ்

ணனாகத் தோன்றியது; கத்தி
யை வீசி வீசி ஏமாத்து போனான்.
தப்பின்னை என்னும் கோபிகைக்குக்
கண்ணன் மீது ரொம்ப ஆசை. அவ
னுக்கும் கண்ணன் உருவம் இல்லாத
இடத்திலெல்லாம் தோன்றுமாம்.
தூணையும் மரத்தையும் ததின் வெள்
ளத்தையும் கண்ணன் என்று கட்டித்
தழுவித் கொள்ளப் போய் ஏமாற்ற
மடைவானாம்! அடியே, மணி
மேகலை! உன்னை அந்த மாதிரி
மயக்கி விட்ட மாயக் கண்ணன்
யாரடி?”

“அக்கா! முதன் முதலாக நானு
மாதத்துக்கு முன்னால்தான் அவரை
நான் நேரில் பார்த்தேன். அதற்கு
முன்னால் என் தன்மையன் கத்தமாறன்
அவரைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லி
யிருந்தான். அப்போதெல்லாம் அவர்
உருவம் என் கண் முன் தோன்றுவ
தில்லை. ஒரு தடவை பார்த்த பிறகு
அடிக்கடி என் கணலில் அவர்தோன்றி
வந்தார். பகலிலும் சில சமயம்
எதிரில் அவருடைய உருவம் நிற்பது
போலிருக்கும்.....”

“தேறுக்கூட அந்த மாயாவியின்
உருவெளித் தோற்றத்தை நீ கண்டாய்
அல்லவா?”

“ஆம். அக்கா! உங்களுக்கு எப்
படித் தெரிந்தது?”

“என்னிடம் மந்திர சக்தி உண்டு
என்பதைப் பற்றி உனக்கு யாராவது
சொல்லவில்லையா?.....”

“ஆம்; சொன்னார்கள். அது
உண்மைதானா, அக்கா?”

“தீயேபரீட்சித்துத்தெரிந்துகொள்.
உன் உள்ளத்தைக் கொள்ளை
கொண்ட அந்த யௌவன சுந்தர புரு
ஷன் யார் என்று வேண்டுமானால்,
என் மந்திர சக்தியினால் கண்டு
சொல்லட்டுமா?”

“சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம்.
எனக்கும் அவர் பெயரைச் சொல்லக்
கூச்சமாகியிருக்கிறது.”

நத்தினி சித்தி நேரம் கண்ணிமை
களை மூடிக் கொண்டிருந்து விட்டுத்

திறந்து. "உன் உள்ளத்தைக் கொண்ண கொண்ட ஆசைக் காதலன் வாணர் குலத்தில் வந்த வல்வலாரையன் வந்தியத்தேவன்! இல்லையா?" என்றான்.

"அக்கா! உங்கனிடம் மந்திர சக்தி இருப்பது உண்மையான!" என்றான் மணிமேகலை.

"அடி, பெண்ணே! எப்போது உன் உள்ளத்தை அல்வளவு தூரம் ஒருவருக்குப் பறிகொடுத்து விட்டாயோ, அப்போது ஏன் உன் தமையனிடம் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை? மதுராத்தலருக்கு ஆசை காட்டுவானே? கரிகாலரை இங்கே தருவித்து விட பிரயத்தனம் செய்வானே? என்னை அதாவசியமாக இங்கே வரவழைப்பானே?"

"அக்கா! என் தமையன் கத்தமாறனுக்கு அவரைப் பிடிக்கவில்லை...."

"அழகாரிக்குக்கிறது! உன் தமையனா கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறான்? ஆனால் கத்தமாறன்தானே வந்தியத் தேவனைப் பற்றி உனக்குச் சொன்னான் என்றால்? இங்கே அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்ததும் உன் தமையன் தானே?"

"ஆமாம்; கத்தமாறன்தான் அவரைப் பற்றிச் சொன்னான். அந்தப் புரத்துக்கு ஒரு நாளைக்கு அழைத்துக் கொண்டும் வந்தான். ஆனால் பிற்பாடு அவன் மனம் மாறிவிட்டது. அதற்குக் காரணமும் இருக்கிறது. தஞ்சாவூரில் என் தமையனை அவர் கத்தியால் முதுகில் குத்தி விட்டாராம், அக்கா! உங்கள் அரண்மனையிலே என் தமையன் காவத்தோடு படுத்துக் கிடந்தானாமே? உங்கள் அன்பான பராமரிப்பினால்தான் அவன் உயிர் பிழைத்து எழுந்தானாமே?"

"நான் செய்ததை உன் தமையன் அதிகப்படுத்திக் கூறுகிறான். அது போனால் போகட்டும். இப்போது நீ என்ன செய்வாய்? உன் மனத்தைக் கலர்த்தவன் இப்படி உன் தமையனுக்கு விரோதியாகி விட்டானே?"

"ஆனால் இவர் என்ன சொல்கிறார், தெரியுமா?....."

"இவர் என்றால், யார்?"

"அவர்தான்! நீங்கள் சற்று முன் பெயர் சொன்னீர்களே, அவர்தான்! கத்தமாறனை அவர் குத்தலையில்லை என்று ஆணையிடுகிறார். வேறு யாரோ குத்தித் தஞ்சாவூர் கோட்டை மதில் ஓரத்தில் போட்டிருந்தார்கள் என்றும், அவர் எடுத்துக் கொண்டு போய்க் காப்பாற்றியதாகவும் சொல்லுகிறார்..."

"இதை எப்போதடி அவர் உனக்குச் சொன்னார்?"

"தேற்றுத்தான்!....."

"தேற்று அந்த வந்தியத்தேவனைத் தெரில் பார்த்தாயா, என்ன? அவனுடைய உருவெளித் தொற்றத்தைக் கண்டதாகவல்லவா கூறினாய்?"

"அதுதான் அக்கா, எனக்கு ஒரே மனக்குழப்பமாயிருக்கிறது. தேற்றுதான் பார்த்தது அவரா, அல்லது அவருடைய உருவெளித் தொற்றமா என்று தெரியவில்லை. தேற்று நடத்தவற்றை எண்ணினால், எல்லாம் ஒரு கனவு மாதிரி இருக்கிறது. அக்கா! சில சமயம் மனிதர்கள் செத்துப்போனால் அவர்களுடைய ஆவி வந்து பேசும் என்று சொல்லுகிறார்களே, அது உண்மையா?" - இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது மணிமேகலையின் குரலில் அனலிவாத பீதி தொனித்தது.

ந

த்தினிலின் உடலும் தடுங்கின்று. எங்கேயோ உச்சி மேட்டைப் பார்த்த வண்ணம்

"ஆம்; அது உண்மையானதான்! அற்பாவுளில் மாண்டவர்களின் ஆவி அப்படி உயிரோடிருப்பவர்களை வந்து சற்றும, ஒருவருடைய தலைகளை வெட்டிக் கொண்டு விட்டார்கள் என்றால், சில சமயம் தலைமட்டும் வரும். சில சமயம் உடம்பு மட்டும் தனியாக வரும். இன்னும் சில சமயம் இரண்டும் தனித் தனியாக வந்து 'பழி வாங்கினாயா?' என்று கேட்கும்!" என்றான்.

பிறகு மணிமேகலையைப் பார்த்து உரத்த குரலில், "அடி பெண்ணே! நீ எதற்காக இந்தக் கேள்விகேட்டாய்! உன் காதலனுக்கு அப்படி ஏதாவது நேர்ந்திருக்கும் என்று பயப்படுகிறாயா? உன் மனத்தில் இந்தச் சந்தே

கத்தை யார் விளப்பி விட்டார்கள்?" என்றாள்.

"இந்த அரண்மனையின் ஆவேசக் காரன் ஒருவன் இருக்கிறான். அவனைக் கூப்பிட்டு அணுப்பிணைன்.

அவனை யாரோ நேற்றிரவு அடித்துப் போட்டு விட்டார்களாம். அவனுக்குப் பதிலாக அவன் பெண்டாட்டி தேவராட்டி வந்தாள். அவன்தான் சொன்னான்....."

"சீசீ! அதையெல்லாம் நீ நம்பாதே!"

"எனக்கும் நம்பிக்கைப்படவில்லை. வெறும் ஆலி வடிவமாயிருந்தால், தொட முடியாதவல்லவா, அக்கா!"

"ஆலியையும் தொட முடியாது; உருவெளித் தோற்றத்தையும் தொட முடியாது. நீ ஏன் கேட்கிறாய்! உன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவனை நீ நேற்றுத் தொட்டுப் பார்த்தாயா, என்ன?"

"அதுதான் ஒரே குழப்பமாயிருக்கிறது. தொட்டுப் பார்த்தது போலவும் இருக்கிறது; ஆனால் வேறு சில விஷயங்களை நினைத்துப் பார்த்தால் சந்தேகமாகவும் இருக்கிறது.

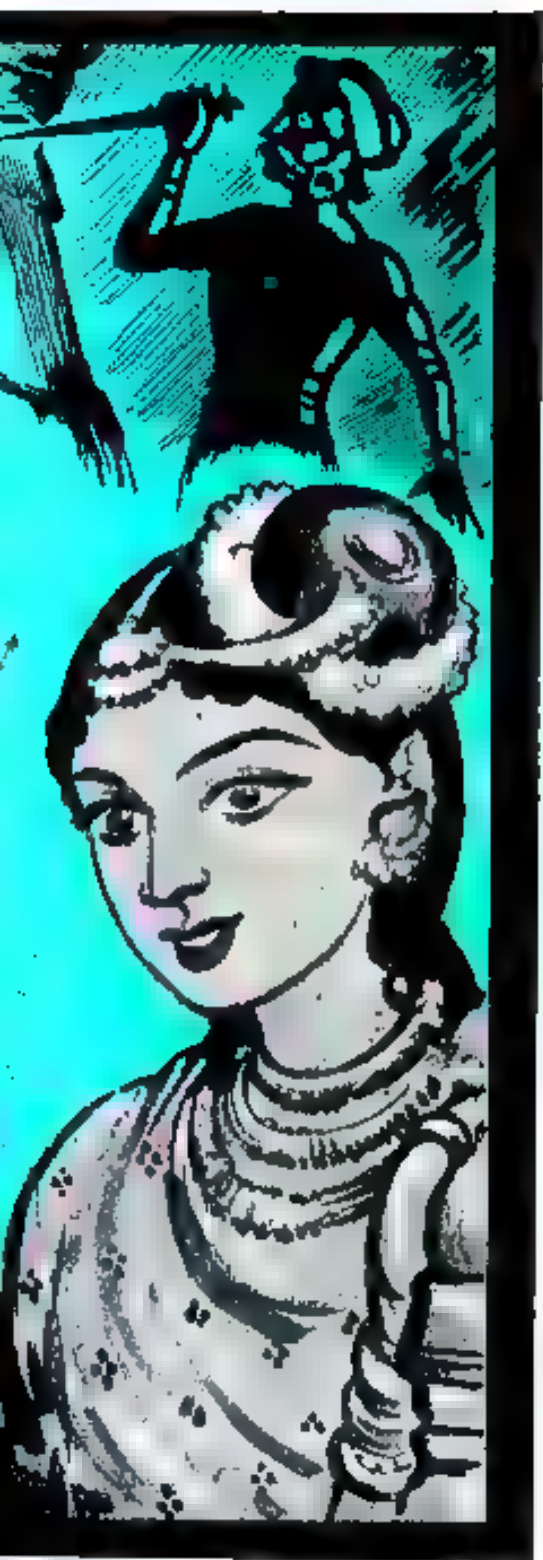
"நேற்று நடந்ததையெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லடி பெண்ணே! நான் உன் சந்தேகத்தை தீவிரத்தி் செய்கிறேன்!"

"ஆகட்டும், அக்கா! நான் ஏதாவது முன் பின்னாக உளறினால் கேள்வி கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்!" என்றாள் மணிமேகலை. பிறகு அவன் கூறினாள்: - "நேற்று நான் கிட்டத்தட்ட இதே நேரத்தில் இங்கே இருந்தேன். என் தமையன் சொல்லிப் போயிருந்தபடி தங்களுக்கு இங்கே வேண்டிய சௌகரியம் எல்லாம் பணிப் பெண்கள் சரிவாகச் செய்திருக்கிறார்களா என்று கவனிப்பதற்காக வந்தேன். ஒருமூறை, இதோ இருக்கும் கண்ணாடியில் என் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்!....."

"உன் அழகை தீயே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாயாக்கும்..."

"அப்படியொன்றும் இல்லை, அக்கா! என் முக இலட்சணம் எனக்குத் தெரியாதா, என்ன?"

“உன் முக வட்சணத்துக்கு என்ன குறைவு வந்தது? ரதியும் இத்திராணியும் மேனகையும் கணர்வசியும் உன்னைப் பார்த்துப் பொறாமைப்பட மாட்டார்களா?”

“அவர்கள் எல்லாரும் உங்கள் கால் தூசி பெற மாட்டார்கள், அக்கா!”

“சரி, சரி! மேலே சொல்! கண்ணாடியில் உன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய்....”

“அப்போது திடீரென்று இன்னொரு முகம் கண்ணாடியில் தெரிந்தது. என் முகத்துக்கு அருகில் தெரிந்தது....”

“அது உன் காதலன் முகத்தானே!”

“ஆமாம்; எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது....”

“எதற்காகத் தூக்கிவாரிப் போட வேண்டும்? நீதான் அடிக்கடி அவனுடைய முகத்தைக் கண்ணில் பார்ப்பதுண்டு என்று சொன்னாயே? உருவெளித் தோற்றத்தைக் காண்பதுண்டு என்றும் கூறினாயே?”

“அதற்கும் இதற்கும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருந்தது. கண்ணில் வரும் போது எதிரே சற்றுத் தூரத்தில் தெரியும். உருவெளித் தோற்றத்திலும் அப்படித்தான். ஆனால் இங்கே பின்னாலிருந்து, சொல்லக் கூச்சமாயிருக்கிறதில்....”

“பாதகமில்லை, சொல்லுங்கள்!”

“பின்னாலிருந்து கண்வத்தில் முத்தமிட வருகிறதைப் போல் இருந்தது. திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒருவரும் இல்லை. பிறகு கண்ணாடியிலும் அந்த முகம் தெரியவில்லை. எனக்கு ஒரு சந்தேகம் உண்டாயிற்று. இந்த அழைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள வேட்டை மண்டபத்தின் இரகசியக் கதவை உங்களுக்குத் திறந்து காட்டினேன் அல்லவா? நேற்று, கண்ணாடி அந்தக் கதவுக்கு நேரே வைத்திருந்தது. ஆகையால் அந்தக் கதவைத் திறந்து வேட்டை மண்டபத்திலிருந்து யாராவது எட்டிப் பார்த்திருப்பார்களோ என்று தோன்றியது. அப்படியிருக்க முடியாது என்றும் எண்ணினேன், அன்

னிய புகுவான் ஒருவன் அந்த வேட்டை மண்டபத்தில் எப்படி வந்திருக்க முடியும்? ஆயினும் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகக் கதையைத் திறந்து வேட்டை மண்டபத்துக்குள் போய்ப் பார்த்தேன்...."

ந

ந்தினி இதற்குள் ஆர்வத்துடன் கேட்கத் தொடங்கியிருந்தான். "வேட்டை மண்டபத்தில் அந்தத் திருடன் ஒளிந்திருந்தானா? அகப்பட்டுக் கொண்டானா?" என்று கேட்டான்.

"என்ன அக்கா, அவரைத் 'திருடன்' என்கிறீர்களே?"

"திருடன் என்றால், ரிஜத் திருடனா? உன் மனத்தைக் கவர்ந்த திருடனைச் சொன்னேன் அடி! அவன் வேட்டை மண்டபத்தில் இருந்தானா?"

"அதுதானே அதிசயம்! அவர் அங்கே இல்லை. அதற்குப் பதிலாக எங்கள் அரண்மனைப் பணியாள் இடும்பன்காரி அந்த அறைமையச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய முகம் அப்பணர் கோலில் வாசலில் உள்ள காடு வெட்டிக் கருப்பன் முகம் மாநிரி இருக்கும். 'இங்கே வேறு யாராவது வந்ததுண்டா?' என்று கேட்டேன். 'இல்லை' என்று சாதித்து விட்டான்...."

"அவன் பொய் சொல்லியிருப்பான் என்று கருதுகிறாயா?"

"அது என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இன்னொரு ஆள் அந்த மண்டபத்தில் ஒளிந்திருப்பதாகத் தோன்றியது. 'திருட்டு நானே வெளியாகட்டும்' என்று நான் இந்த அறைக்குத் திரும்பி வந்து விட்டேன்...."

"திருட்டு வெளியாயிற்றா?"

"கேளுங்கள்! நான் இந்த அறைக்குள் வந்து வேட்டை மண்டபத்துக்குள் ஏதாவது பேச்சுக் குரல் கேட்கிறதா என்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். பேச்சுக் குரல் கேட்டது. தடபுடலாக ஏதோ விழுந்த சத்தமும் கேட்டது. நான் என்ன செய்யலாம்

என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே இந்தக் கதவு அசைந்தது. நான் விளக்கை மறைத்து வைத்து விட்டுக் காத்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்தக் கதவிவையே வட்டமான ஒரு சிறிய உட்கதவு இருக்கிறது. அதைத் திறந்து கொண்டு ஓர் சுவமும் இங்கே வரப் பார்த்தது. அப்பயிர் அப்பயிர் என்னைக் காப்பாற்று! என்று குரல் கேட்டது. குரலும் சுவமும் அவரைப் போல் தோன்றியபடியாக, அவர் இந்த அறையில் வருவதற்கு உதவி செய்து விட்டு விளக்கைப் போட்டேன். பார்த்தால் அவரே நான்!"

"மணிமேகலை! இது என்ன அதிசயம்! விகிரமாதீத்யன் கதையைப் போல அல்லவா இருக்கிறது?"

"இன்னும் கேளுங்கள்! நான் மாதமாகக் கவலில் கண்டு வந்தவரை நேரில் பார்த்ததும் என் உள்ளம் பூரித்தது; உடம்பு சிலிர்த்தது. 'ஆனால் என்னக் கோபத்துடன் அவரிடம் பேசினேன். 'பெண்கள் வசிக்கும் அந்தப்புரத்தில் எப்படி அவர் திருட்டுத்தனமாகப் பிரவேசிக்கலாம்?' என்று கேட்டேன். அவரைக் கொல்லுவதற்காக யாரோ சிலர் துரத்திக் கொண்டு வருவதாகக் கூறினார். 'உயிருக்குப் பயத்தோடும் பயங்கொள்ளி' என்று பரிகசித்தேன். அதற்குத் தம்மிடம் ஆயுதம் இல்லை என்று சமாதானம் கூறினார். பிறகு நான் என் தன்மையை அவர் முதுகில் குத்தியதைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தேன். 'இவ்விலை இல்லை' என்று சத்தியம் செய்தார், அக்கா!"

"தீயும் அதை நம்பிவிட்டாயாக்கும்!"

"அப்போது நம்பும்படியாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் பிறகு நடந்ததை யெல்லாம் யோசிக்கும் போது எதை நம்புவது. எதை நம்பாமலிருப்பது என்றே தெரியவில்லை...."

"பிறகு இன்னும் என்ன அதிசயம் நடந்தது?"

அவருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே என் ஒரு காதினால் அடுத்த அறையில் ஏதாவது சத்தம் கேட்கிறதா என்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். பல பேர் நடமா

— ௨௦, ௨௧ —

டும் சத்தமும் பேச்சுக் குரல்களும் கேட்டன. ஆகையால் அவரைக் கொல்வதற்கு யாரோ தொடர்ந்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மையாகவே இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டேன். கேளுங்கள், அக்கா! அந்தச் சமயத்தில் இந்தப் பேதை மனம் எப்படியாவது அவரைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டது. அவரைக் கொல்ல வருகிறவர்கள் யார் என்றும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன். இரும்புக்காரி இந்தக் கெல்லாம் உட்கையாக இருப்பாரா, அப்படியானால் அவன் இவருக்கு உட்கையா, இவரைக் கொல்ல வருகிறவர்களுக்கு உட்கையா என்றும் அறிய விரும்பினேன். வேட்டை மண்டபத்துக்குள் வரும் இரகசியச் சுரங்க வழி இவ்வளவு பேருக்குத் தெரிந்திருப்பதை நினைத்துத் திசில் உண்டாயிற்று. அதிலும் நீங்கள் இங்கே தங்கப் போகிறீர்கள் என்பதை எண்ணிய போது கவலை அதிகமாயிற்று. தகப்பனாரைக் கூப்பிட்டனுப்பலாம் என்று நினைத்தால், அதற்கும் தைரியம் வரவில்லை. இவர் அந்தப்புரத்துக்குள் வந்திருப்பதைத் தகப்பனார் பார்த்தால், உடனே இவர் உயிருக்கே ஆபத்து வந்து விடும். ஆகையால் இவரை இங்கேயே சற்று இருக்கும் படி சொல்லி விட்டு, வேட்டை மண்டபத்திற்குள் இருப்பவர்கள் யார் என்று பார்த்து விட்டு வருவதற்காக

கக் கதவைத் திறந்து கொண்டு போனேன். உள்ளே ஹந்தாறு ஆட்கள் மூலைக்கு மூலை கவர் ஓரமாக இருந்தார்கள். என்னைப் பார்த்து விட்டு அவர்கள் பிரமித்து நின்றதாகத் தோன்றியது. அவர்களை அவ்விதம் பார்த்ததில் என் மனத்திலும் சிறிது பயம் உண்டாயிற்று. அந்தப் பயத்தைப் போக்கிக் கொண்டு கடுங்கோபத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு அவர்கள் யார் என்று கேட்பதற்காக வாய் எடுத்தேன். இதற்குள், இந்த அறையில் என் தோழி சந்திரமதி மற் றொரு கதவு வழியாகப் புகுந்து 'அம்மா! அம்மா!' என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு வந்தாள். இவர் இங்கே இருப்பது எனக்கு உடனே நினைவு வந்தது. சந்திரமதி இவரைப் பார்த்து விட்டுக் கூச்சல் போடப் போகிறாளே என்று பயந்து போனேன். வேட்டை மண்டபத்துக்குள் இருப்பவர்களை மறுபடி பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று திரும்பினேன். சந்திரமதியையும் வழி மறித்து அழைத்துக் கொண்டு இந்த அறைக்குள் வந்து பார்த்தேன். இங்கே அவரைக் காணவில்லை. மாயமாய் மறைந்து போய் விட்டார். 'யாராவது இங்கே இருந்தார்களா?' என்று சந்திரமதியைக் கேட்டேன். தான் பார்க்கவில்லை என்றாள். இன்னும் சிறிது தேடிப் பார்த்து விட்டு மறுபடி வேட்டை மண்டபத்துக்குள் போனேன். அங்

கேடும் நான் சற்று முன் பார்த்தவர்
கள் வாரும் இல்லை. இரும்புக்காரி
மாத்திரம் முன்போலவே அறையைச்
சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான்.
'சற்று முன்னால் இங்கே வந்திருந்த
வர்கள் யார்? அவர்கள் இப்போது
எங்கே?' என்று கேட்டேன். இரும்
புக்காரி 'இங்கே ஒருவருமே வர
வில்லையே, அம்மா!' என்று ஒரே
சாதிப்பாகச் சாதித்தான். அவன்
யார்த்தையை என்னால் நம்ப முடிய
வில்லை. என் தோழி சத்திரமதியோ
என்னைப் பரிகாசம் பண்ண ஆரம்
பித்து விட்டான். 'அக்கா! இன்னுக்கு
உங்களுக்கு ஏதோ சித்தப்பிரமை
தான் பிடித்திருக்கிறது! ஆன் இவ்வாறு
இடங்கனிவெல்லாம் ஆன் இருப்ப
தாகத் தோன்றுகிறது!' என்றான்.
பிறகு நீங்கள் எல்லாரும் கோட்டை
வாசலை நெருங்கி வந்து கொண்
டிருப்பதாகத் தெரிவித்தான். நங்
களை வரவேற்பதற்காக என்னை
என் தந்தை உடனே அழைத்து வரச்
சொன்னதாகவும் கூறினான். உடனே
நான் அரண்மனை வாசலுக்குப் புறப்
பட்டேன். சித்திரம் அங்கே வந்து
விழுவதற்காகச் சத்திரமதி வந்த தடை
யில் சென்று இரண்டு உட்டுக்களைத்
தாண்டி மக்கப்படி வழியாக ஏறி
மேல் மாடத்தில் நடந்து போனேன்.
அப்போது மறுபடியும் ஓர் அசைவத்
தைப் பார்த்தேன். என் கண்களுக்கு
அவ்வாறு தோன்றியது. அவையெல்
லாம் உண்மையாக நடத்தவையா
அல்லது என் சித்தப்பிரமையா என்று
இன்னமும் எனக்குத் திடுக்கிடா
வில்லை....

மாலை அவன் பார்த்த இரு முகங்கள்
அவன் மனக்கண் முன் தோன்றின.
அவர்களைப் பிடிப்பதற்குக் குதிரை
ஆட்கள் ஏவப்பட்டிருக்கிறார்கள்
என்பதையும் அவன் அறிந்திருந்தான்.
அவர்கள் ஒருவேளை இதற்குள் பிடி
பட்டிருப்பார்களா? பிடி பட்டிருத்
தால் இங்கே கொண்டு வரப்படுவா
ர்களா?.....

"அக்கா! உங்களுக்கு என் ன
தோன்றுகிறது?" என்று கேட்டு,
நத்தினியின் சித்தனைவைத் தடை
செய்தான் மணிமேகலை.

"எனக்கா! எனக்குத் தோன்று
கிறதையா கேட்கிறாய்? உனக்கு
மோகப்படுத்தும் நன்றாகத் தனவக்கு
வழிவிருக்கிறது என்று தோன்றுகி
றது" என்றான் நத்தினி.

"சத்திரமதியைப் போல் நீங்களும்
பரிகாசம் செய்கிறீர்களா?"

"நான் பரிகாசம் செய்வதில்லை
யடி! நேரில் பார்த்துப் பிப் பி ய
உனக்கே உண்மையா, கனவா, சித்
தப் பிரமையா என்று தெரியவில்
லையே? நான் எப்படிச் சொல்ல
முடியும்? இந்த அறையிலிருந்து
வெளியேறிப் போவதற்கு வேறு
ஏதேனும் இரகசிய வழி இருக்கி
றதா?"

"எனக்குத் தெரிந்த வளையில்
வேறு இரகசிய வழி இல்லை,
அக்கா!"

"நீயும் சத்திரமதியும் போன வழி
யில் அவனும் போய் மக்கப்படி ஏறிப்
போயிருக்கலாம் அல்லவா?"

"அங்கே வழியில் பல பணிப்
பெண்கள் இருந்தார்கள், அக்கா!
அவர்களுக்குத் தெரியாமல் போயி
ருக்க முடியாது."

"அதிகையமாகத்தானிருக்கிறது.....
இதைவெல்லாம் பற்றி உன் தகப்பனா
ரிடம் நீ தெரிவிக்கவில்லையா?"

"தெரிவிக்கவில்லை, அக்கா! தகப்
பனாரிடம் சொல்லக் கூச்சமாகவும்
இருக்கிறது; பயமாகவும் இருக்கிறது.
ஒருவேளை அவர் இங்கே வந்திருந்த
தெய்வாாம் உண்மையாக இருந்
தால்....."

"ஆமாம்; புருஷர்களிடம் இதைப்
பற்றியெல்லாம் பேசாமலிருப்பதே

ந

நத்தினி சித்தனையில்
ஆழ்ந்திருந்தான். அந்த
மானிகை வாசலுக்குச்
சற்றுத் தூரத்தில்
அடர்ந்த மரங்களுக்
கிடையே நெந்து

மனதில் நிற்கும் மணம்
மாற்றுக்குறையாத குணம்

டி.எஸ்.ஆர்
கோகுல்
பத்திகள்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ
கோகுல் கார்ட்ஸ். கும்பகோணம்,

தல்லது. அவர்களுக்குச் சொன்னாலும் புரியாது.....

“என் தமையனிடம் சொல்லலாமா, வேண்டாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....”

“அவனிடம் சொன்னால் கட்டாயம் ரகசியமாக முடியும். உன் தமையனுக்கு இப்போது எப்படியாவது உன்னைக் கரிகாலனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைத்து விடவேண்டும் என்று இருக்கிறது!.....”

அக்கா! நீங்கள் தான் எனக்கு உதவி செய்வ வேண்டும். கத்தமாறனுக்கு உங்கனிடம் ரொம்ப விசுவாசம். நீங்கள் சொன்னால் கேட்பான்.....”

“அடி பெண்ணே! நான் எத்தனோக் கத்துடன் இங்கே வந்தேனோ, அதற்கு விரோதமாக என்னுடைய உதவியையே கேட்கிறாயே? வெகு கெட்டிக் காரி நீ! அப்படியே கரிகாலனுக்கு உன்னை மணம் செய்து கொடுக்கும் யோசனையைக் கைவிட்டாலும், மற்றவனைப் பற்றி உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதே? அவன் உன்னை விரும்புவான் என்பது என்ன நிச்சயம்?”

“அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, அக்கா! அவர் என்னை விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும்.....”

“பெண்ணின் தலையழுத்தி அப்படித்தான் போலும்! புருஷர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டாலும், பெண்கள் அவர்களுக்காக உயிரை விட வேண்டியதென்று ஏற்பாடுகூடுகிறது! ஏதோ உன் அறிஷ்டம் எப்படி இருக்கிறதென்று பார்க்கலாம். மறுபடியும் நேற்று மாநிரி ஏதேனும் தெரித்தால் என்னிடம் சொல்வாய் அல்லவா?”

“உங்களிடம் சொல்லாமல் வேறு யாரிடம் சொல்வது அக்கா! நேற்றிரவு ஒரு கனவு கண்டேன்; அதையும் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.....”

“பகற் கனவு கண்டது போதாது

என்று, இரவிலும் வேறு கனவு கண்டாயா? அது என்ன? மறுபடியும் அவன் கனவில் வந்து உன்னை ஏமாற்றி விட்டுப் போனானா?”

“இல்லை, இல்லை! இது வேறு விஷயம். நினைக்கவே பயங்கரமாக இருக்கிறது. காவை நேரத்தில் காணும் கனவு பவிக்கும் என்கிறார்கள்னே? அது உன் கனவானா, அக்கா!”

“கனவைச் சொல் கேட்கலாம்! வேறு விஷயம் என்றால், இன்னும் யாரையேனும் பற்றிக் கனவு கண்டாயா?”

“இவரைப் பற்றித்தான்! இவரையாரோ ஒருவன் கத்தியால் குத்த வருகிறது போல் இருந்தது. இவர் கையில் ஆபதம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் தரைமேலே ஒரு கத்தி பளபளவென்று மின்னிக் கொண்டு கிடந்தது. நான் அதைத் தாவி எடுத்துக் கொண்டு பாய்த்தேன். இவரைக் குத்த வருகிறவனை நான் முதலில் குத்தி விடுவது என்ற எண்ணத்துடன் ஓடினேன். அருகில் சென்றதும் அவனுடைய முகம் தெரிந்தது. அவன் என் தமையன் கத்தமாறன்!..... ‘ஓ’ என்று அவரிக் கொண்டு விழித்தெழுந்தேன். என் உடம்பெல்லாம் வியர்வையினால் சொட்ட தளனத்திருந்தது. வெகு நேரம் என் கை கால்கள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. கனவு அவ்வளவு தீரம் போல இருந்தது. இது ஒரு வேளை பவித்து விடுமா, அக்கா!”

“அடி பெண்ணே! உன் மனம் உண்மையிலேயே குழம்பிப் போயிருக்கிறது. தீரமாக நடத்தது பிரமை போலத் தோன்றுகிறது. கனவிலே கண்டது தீரம் போலத் தோன்றுகிறது! தல்லதோழி எனக்குக் கிடைத்தாய்! நான்தான் பைத்தியக்காரி என்றால், நீ என்னை விட ஒரு படி மேலே போய்விட்டாய்!” என்றான் நத்தினி.

இத்தச் சமயத்தில் சத்திரமதி உன்னே வந்தாள். “அவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களாம்! வீர நாராயண ஏரிசைத் தாண்டி வந்து விட்டார்கள்!” என்று தெரிவித்தாள்.

(தொடரும்)

புத்தாண்டு — பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

காஞ்சியின் அழைப்பு!

புன்மலர் நகரம்...
விண்ணாயர் கோபுரங்கள்...
புராதனச் சிற்பங்கள்...
தவமுனிவோரின்
புதித சாத்திரம்...
சர்வக்ஞபீடம்...
அருள் பாலிக்கும்
அம்மை காமாட்சி...
கச்சி ஏகம்பன்...
அத்திலிரி அருளாளர்...
பாரம்பரியப்
மட்டுப் புடவைகள்...

காஞ்சி வாழ்க்கை, உல்லாசப் பயணிகள், கலை அன்பர்கள் அனைவரையும்
ஒருங்கே கவருவதில் விவரப்படுத்தலாம்

ஸ்ரீ ராமா லாட்ஜ்

(பேரகழைப்பு & வாட்டில்)

பஸ் நிலையம் அருகில் போன் : 2593 & 3295

ஏர்கண்டிஷனட் அறைகள் மற்றும் உணவுக்கூடம்

காஞ்சியின் ஒரே நவீன ஒட்டகம்!

நற்பொழுது மேலும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது

இலவசம்

பரிசுப் பிராந்தங்கள் :-
மேலாட, டி.வி, புராதனச் சிற்பம், செட்டிவாட்டர், கிண்பிச்சி, கைக்கிள்,
அவர் கைக்கிள், ரிமோட் கண்ட்ரோல், வீராவம், கிண்பி, புராதனச் சிற்பம்,
சிற்பங்கள், கைக்கிள், அவர் கைக்கிள், டம்பர், பேரு கைக்கிள்
ரூ. 100, 50, 20.

மெடிமிக்ஸ் பரிசுத்திட்டம்

செயல்பாட்டுக்கு உயர்ந்த மூலிகை பாதுகாப்பு

மெடிமிக்ஸ்
ஆயுர்வேத டாய்லட் சோப்

- குழப்பம்
- தோல்
- வேர்க்குரு
- பொருகு
- கரும்புள்ளி
- செறி
- படை
- சிரங்கு

புத்தாண்டில் புது முயற்சி!

1989-ம் ஆண்டு பிறந்து விட்டது!

இப்புத்தாண்டில் நீங்கள் உங்களது, எதிராளியும் வளமாக அமைவ தயக்கமேற்ற நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றுகிறீர்கள்.

வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும், வளமான வாழ்வு பெற வேண்டும் என்ற உங்களது குறிக்கோளை அடைவதற்கு உங்களது வாழ் முறைகளை ஆராய்ந்து தங்கள் பிழைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டுகிறோம்.

நீங்கள் விரும்பும் முன்னேற்றத்தை அடைவதற்கு உங்களது ஏதேனும் இருந்தால் அவைகளை நீக்கிவிட்டு, முன்னேற்றப் பாதையில் முன்னேறிக் கொள்ளுங்கள்.

உதாரணமாக... மற்றவர்கள் ஆக்கியதில் பேசுவதைப் புரிந்து கொள்ள முயலுங்கள். ஆனால் அவர்களிடம் ஆக்கியதில் ஏதாவது மாற்றம் போடு முடியவில்லையென்றால் பெரும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

ஆக்கியதில் பேசினால் ஏதாவது தவறாகப் பேசி விடுவோமோ, அதைக் கேட்டு மற்றவர்கள் கேள்வி செய்வார்களோ என்ற தயக்கம் ஏற்படுகிறது.

ஆக்கிய மொழியில் முறைப்பாடு பிழை விளையும் தான், தம் தயக்கத்திற்கான மூல காரணமாகும்.

இப்புத்தாண்டில் இத்தயக்கத்திற்கு முழுமையாக விடை கொடுப்போம்.

தமிழகத்தின் தலை நெருங்கிய கல்வி நிலையம் என்ற தனிப் புது பெற்ற விவேகானந்தா கல்வி நிலையத்தின் நீங்கள் தயக்கமின்றி ஆக்கியதில் ஏதாவது உதாரணம், இலக்கணப் பிழைகளைக் கவனமாகக் கருதுகின்ற மிகப் பிறந்த முறையில் பிழை விளக்குவதற்கு விரும்புகிறோம்.

விட்டிருந்தபடியே ஒவ்வொரு நேரத்தில் தயக்க மூலம் இப்பிழைகளை நீங்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

நேரமுகப் பிழை பெற விரும்பு கோர்க்கு தனி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

இப்பிழைகளில் சேர்ந்து பயன் பெற வேண்டும் என்ற உங்களது விரும்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில் எழுதி மேற்கண்ட மூல கார்டு அனுப்புகங்கள்.

ஆக்கியதில் பேச வேண்டும் என்ற உங்களது திட்ட நாளைய விரும்பம் இப்புத்தாண்டில் நிறைவேற்றப் போகிறது. ஏதாவது இவையும் தயக்கமாகக் கட்டுகின்ற தொடர்பு கொண்டு பயன் பெறவும்.

நீங்கள் எழுத வேண்டிய மூலகாரி விவேகானந்தா கல்வி நிலையம் (Rajaji) தயக்கப் பெட்டி எண். 4888, 9, மேட்டூர் ரோடு, தி. நகர், சென்னை - 600 017.

தினமும் கல்கியை நினைத்துக் கொள்கோம்.

* "தாட்டும் துணைக்கரைச் சட்டக்களையே தவிர, சட்டக்களையுக்கரை இந்த நாடு இருக்கக் கூடாது - முடியாது" என்கிற எண்ணமே இல்லாதவர்களுடைய இன்றைய உலகநிலைக்கரைகள். தாயகம் துணையாக நின்று நுதிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்றதான் சட்டக் களையே திறப்பெந்திக் கொண்டிருப்பார்கள்! பெங்களூர், எம். முர்த்தி.

* ஆறாம்! எதையும் 'குரல்' அப்பறிவாயே இயைபென... 'சீக்கிரம் முடிந்து விட வேண்டும்' என்று பரபரப்பில் செல்கப்பட்டதே பேரவையின் விவரம் மிகுந்த வேகத்துடன் முடிந்திருக்கிறது குரல்-விரல்! மீ. கந்தர் ராமன்.

* வேளாண்மைப் புலகணவக் கருத்தின் 'எனம் கொள் அதுபலத் திட்டம்' மூலம் நமது புராதன தொழிலையே விவசாயத்தில் ஒரு புரட்சியே ஏற்படும் வாய்ப்புள்ளது என்பது 'விவசாய மாணவர்களுக்கும் மாணவ விவசாயிகளுக்கும்' கட்டுவதே மூலம் தெரிய வருகிறது. புரட்சி, விவசாயம் பெருக்கத்தில் மட்டுமல்ல மனித மனக்களில் தெருக்கத்திலும் திடமும் எண்ணத்தே வேளாண்மைப் பல்லகலக் கருவியை வினாப் பிரியாவின் "இந்த வருஷம் தீராவது, கார்த்திகைமே இங்கே (கிராமத்தில்) கொண்டாடி போகும்" என்ற வரக்கு மூலம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. திருக்குயிலன், வெற்றிப்பேரவாணி.

* உத்தம சேனாள் எழுதிய 'புதிதே தந்திகள்' வினா கதைகள் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் சிலவும் வரையறுக்கப்பட வேண்டியவை. அரசாங்கம் சென்று கொடுத்த வசதிகளைச் சரியாக உபயோகப்படுத்தாமல், தன் தனது அபிப்பிராயம் மனப்பான்மையினால் அவற்றை இழந்து விட்டு, அரசாங்கத்தின் முன் உணர்வுகளைத் தவிர, கையாடல் என்று இருக்கும் உபயோகம் உணர்வுகளை அருமையாக வெளிக்கொட்டிவிடுக்கும் கதைகளைத் திரைப்படம் வரையப்பட்ட வேண்டியவை. மதுரை - 3, எம். கண்ணன்.

* கண்ணன்கு விருந்து படைக்கும் வகையில் இயற்கை எழில் கொழிக்கக் கூடக்கூடாதே கொண்டு, ஆடம்பரமில்லாமல் எளிதானதான வகையில் எவ்வுருவம் புத்தாண்டுப் பரிசை (கண்ணன்) வழங்கி ஒவ்வொரு நாளும் நினைத்துப் பார்க்கும்படி செய்து விட்டார்கள்! மதுரை - 7, எம். செங்கன்.

* உதவமுள்ளதில் இல் 'வரக் கட்டுவதையத் தவிரும்' விவசாயக்கி மக்களிடையே பரப்பினால் தேர்தல் நேரத்தில் மிக்க புலமையினால் போலும்! ஆகா! அருமையான கட்டுரை! குந்தாமை, எம். சாஜா.

* டாக்டர். எம். எம். உதவமுள்ளி அவர்கள் தம் கட்டுரைகளில் துணி போல்களைப் படைப்பார்கள் துணி போல்களை இதைக் கொண்டுள்ள எதிர்க்கு வெற்றி பெற்றதை நினைப்பியுள்ளார்கள். இந்த தேர்தலில்

வாசியார் அவர்கள் கொள்ளு துரையம் வந்தது. 'பாண்டவர்கள் துணி போர், துணி போர்' என்று தயிவார்கள். கொள்கைகள் துணி போர், துணி போரும் அமோகியார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே தயிவார்கள் துணி போர்கள் என்றால், அமோகியார்கள் துணி போர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் மேட்டிலே வேண்டாம்! என்று ஒரு முறை கறிவார் வாரி வார்.

ஆவது, இரம். கந்தாமை.

* தேர்தல் கால வரட்டுக் கதையினால் வந்தது போல மகத்தித் 'அகத்தி'வருக்கு அவர்கள் 'இதம் தந்தது'!

படிக்கும் காலத்தில் காதல் உணர்வுகளைப் புறம் தடுத்துவைத்து மூலம் வளமான வாழ்க்கை இயங்குவதும் - என்று போதனைகூட்டிவந்து 'மாணவக் காதல்' சிறுவரை! திருத்தவாழ்ப்புண்டி, இரம். பி.சி.பி.

* 'அகத்தி'வருக்கு அவர்கள் - இந்த படைப்பு நுழைக்காவே அகத்திவருக்கு அவர்கள் 'தரலாம்!' அது சரி. அகத்திவன் சாதி 'தொடர் இனி தரவருந்து வருடக்காலத்து உங்கள் விட்டுக்கு வர மாட்டாரா? அந்த மாணவிகள் உங்கள் விட்டுக்கு வந்தாங்கா? அகத்தி இப்போதே தயிவ கதைகள் விட்டதும்! தொடர் உங்கள் விட்டுக்கு அகத்தி வந்ததும்! உடனார், ஆர். வெங்கடவாணி.

* புத்தாண்டு இதழில் இரட்டை சந்தோஷம்! அருமையான ஐயப்பன் திரைப்படம். அருமையான மார்ச் 1953 காலண்டர். புத்தாண்டுக்குக் கலியாணப் பரிசைத் தரம் காத்ததால். சென்னை - 3, சித்திராஜா.

* சமீபத்தில் ஆளும் செல்லாதவர்களுடைய பூரிப்புகள் துய்யப்பன் பற்றிய கட்டுரைகள் படித்தும், அட்டைப் படத்தில் ஆவத்ததைக் கண்டு களித்தும் பெருகு மகிழ்ச்சியுடையப் பேருதவியை இந்த வாரக் கலியாணச் சிறப்பாகத் தந்த தங்களுக்குப் பாராட்டுக்கள். புதுச்சேரி - 13, புதுவது சாஜாசுனி.

* 1.1.53 கலியாண இதழின் அட்டைப்படம் - அகத்திவன் கோலத்தும், படி பூணூல் காட்டியும் அருமையான அருமை! ஆளும் 'பெட்டை துளைய' ஒரு 'தயாரான உட்கு' என்று தயக்கம் இருபர் எழுதினவற்று வகுத்தம் அளிக்கிறது. இது தயாரான உட்கு இயைபு இயைபு இயைபு இயைபு இயைபு, மிக முக்கியமான அன்பும் இதுவே. 'தான்' என்ற அத்தனையாக தீக்கி, 'துய்யப்பன்' என்ற சாணாகதி தத்துவத்தை உணர்ந்துவருகே போட்ட துளையம். போட்ட துளையம் போது, அகத்திவன் வித்திவாசலியின் சாணப்புகும் அந்தக் கார் 'சொல்லியுக்க' வரத்தனையே இயைபு. சாணி சாணம்! இரமோனி, கந்திரை சாணி.

இ

தீர்ப்பு செய்தி
பொய்யாக

இருந்துவிடக் கூடாதா? என்று சொல்லிவந்து காண்கு. காண்கு என்பதால் காண்குப்பது. கொஞ்ச நேரம் அழலாமா என்று யோசித்தால், யாராவது பார்க்கிறாரா? காண்குப்பது மாநிலியும் பரந்ததாம். யாருமில்லை. அந்த ஒருபுறம் மணிக்ரு, வாழ்க்கையானது எல்லாம் குளித்துவிட்டுப் போய்விட்ட நிலையில். காண்குவிட்டு இருக்கிறிருந்த அந்தக் கிணர் துடிக்கு யார் வரப் போகிறார்கள்? கிரிப்பதென்றால் எல்லோரும் பார்க்கக்கூடியிருந்தாலும் ஆனால் அழுது அப்படியாகவ. அந்தருத் தனிமை தெனவு. காண்கு இந்த கண்ணம் புரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லைதான் என்றாலும் அந்தத் தனிமை பிடித்திருந்தது. அவனான இப்போது சோகப்பட்டு நுடித்தது. சொல்லாய்க் கிணர்நிலை இறங்கிக் கடைசிப் படிக்கடியில் வசதியாகக் கட்டிவந்து கொண்டான். ஏற்கெனவே சட்டைகளைக் கழற்றிப் பந்தாய்க் கருட்டி. பொத்தினை நினைத்து வைத்திருந்தான். எனவே சட்டை நனைவுமென்ற கவலை இல்லாது கால்களைத் தண்ணீரில் நனைத்தான். தீர் எங்கொ வட்டம் போட்டுக் கிணர் பிடிது. எதிர்ப்பக்கக் கவர் வரை தீர் வட்டம் பரவிவது. தீர் தீரில் வென்று இருக்க, காண்கு மனம் என்னவோ செய்தது. கிணர்! பாண்டி மாமா!

பாண்டி மாமாதான் இவனை முதலில் கிணர்ந்து அழைத்து வந்தவர். இவன் வேண்டாங்க வேண்டாங்க அழைத்து வந்தவர். சிக்கிரமாக எழுந்து பள்ளிக்கூடம் போகு முன்னால் ஓர் ஆட்டம் கிணர்வால் குச்சியோ இவ்வையன்றால் பம்பாந்தியில் அக்கு லாவு கிணர் வினைவாழத் திரிந்த காண்கு, பாண்டி மாமாதான் தீர்ப்பு கடுத்துத் தருவதாய் அழைத்து வந்தார். காண்கு இவ்வயிற் பமில்லைதான். ஆனால் அவர் பிடியில் இருந்து விடுவதற்கு

கொன்னக் காண்கு மட்டுமல்ல, யாராவதுமே நுடிவது. அதெல்லாம் கொம்பு முத்தி. கொண்டு வருவதற்கு முத்தி. அவன் அஞ்சாப்பு படிக்கிறபொழுது.

அருக்க மாமா, பம்பா இருக்கு. தா வரல. தீர்ப்பு வரல... - அழுவான் காண்கு.

மாட்டியா? எல். தா இருக்கேமல்? உன்னைத் தண்ணீருக்குள்ளே விட்டுட்டு தா என்ன வானத் தையா பாப்பேன்? உன் கவகல் எங்கட்டானிக் கோட தா அடிமண்ணு எடுப்பேன். தெரியுமில்லை? உன்னை விட்டாத்தானே? மாமா இழுத்துப் போல் விடுவார்.

இப்போது காண்கு மீண்டும் தீர் வட்டம் போட்டான். அந்தப் பாண்டி மாமா இன்னிக்குப் பொழுதோட செத்துட்டாக! தெற்கு வரி!

பெரிதுவாகக் காண்கு அப்போதெல்லாம் கிணர் தென்றால் பவமனா பவம், அப்படி ஒரு பவம். தண்ணீர் என்றால் பவம். தண்ணீரைப் பார்த்தால் தெற்கு வினாவாய்த் துடிக்க, எப்படி தீர்ப்பு போகிறோமோ.

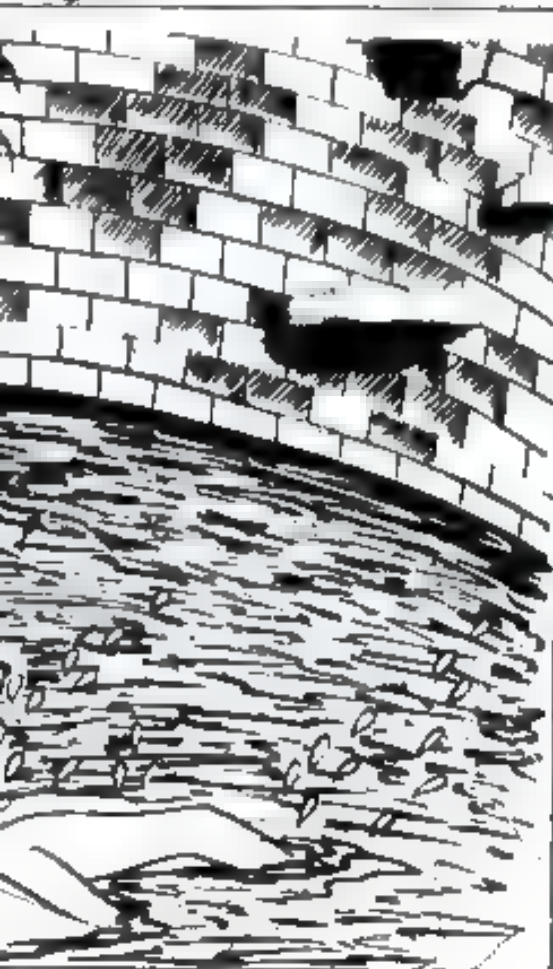
என்கிற மாதிரி ஒரு பிரமிப்பு தட்டி, திடு
மான ஒரு பயம். சுற்றிலும் என்னவோ
தென்னத்தோப்பும், சவுக்குத் தோப்புமாய்,
குறுகுறுவென்றுதானிருக்கும். பம்பு செட்
வேறு ஓர் ஓரத்தில் எகப்பட்ட. வேகத்துடன்

தண்ணீரை அடிக்கின்றதிலிருந்து தன் உடம்
பினுள் செகரித்து, பத்திரப்படுத்திக்
கொண்டு வரும். வாய்க்கால்கள் வழியே
அது பறிகளை வளரிக்கும். பம்பு செட்
பக்கத்தில் கின்னதாய், சதுர வடிவில் ஒரு
தொட்டி கட்டி விட்டிருப்பார்கள். அதில்
தளவழியைவைத்து, கண்களையடிக்கொண்டு
இருந்தால் போதும். தண்ணீர் வேகத்தில்
தளவழி உத்தப்பட்டுப் பஞ்சு பஞ்சாய் ஆகி
விடும். நிறைவுப் பேர் அதில் குளிக்க வரு
வார்கள். இவன் கணக்கு வார்த்தியார் கூட
வருவார்.

இவ்வளவு இருக்கென்ன? மாமா அங்கே
இவனைக் குளிக்க விட்டால்தானே? "இவ
என்னடா, எல்லாரும் குளிச்சம், நாமளும்
குளிச்சம்மகிறமாதிரி" என்பார், மேலிருந்து
வின்றுத் தண்ணீரில் அம்பாய்ப் பாய்
வார் - வினைப் பிள்ளை மாதிரி. காளி
வியப்புடன் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்
பான். மாமா உன்னையே போல்விட்டாரா?
இல்லை! தலைவிலி நீர் சொட்டச் சொட்ட
நீர்தப் படிக்கட்டில் உட்கார்த்திருக்கிறார்.

பிள்ளை காளி தலக்கத்துடன் படிக்க
ட்டில் இறங்குவான். இல்லை என்றால்
மாமா வைவார். படிக்கட்டு என்று பொய்
தால் உண்டே தவிர, அது நிஜமாகவே படிக்க
ட்டு இல்லை. அங்கங்கே கற்கள் உபரியாக
வெளிபே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும். ஒரு
காளி அதில் வைத்து, அடுத்த கால் இயல்
பாங்க் கீழே போனால் ஊன்றிக் கொள்ள
வேறொரு கல் தோதாவிற்கும். இப்படியே
முடிச்சுப் போட்ட கயிலில் இறங்குவது
மாதிரி கீழே இறங்கி விட வேண்டும். கீழே
மட்டும் உட்கார்த்து கொள்ளத் தின்னதாய்
ஒரு கல் இருக்கும். மாமா அதில் உட்கார்த்து
தான் துணிகளுக்கு மொத்தமாய் சொப்புப்
போடுவார். அந்தக் கடைசிப் படிக்கட்டு,
வினைநிலை என்று நீர் பெருகுவதைப்
பொறுத்தோ இல்லை மனது பெய்வதைப்
பொறுத்தோ நீருக்குள் போல் விடும். சில
தேரங்களில் முழுக் வினைமே முக்கிப்
போகும். திலப் பரப்பும், நீர்ப் பரப்பும்
சமமாய் இருக்கும். ஆனால் அந்தெல்லாம்
எப்பவாச்சும்தான். அப்பறம் காளியில்
சட்டை, துண்டு, மாற்றச் சட்டை எல்லாம்
தண்ணையால் இருக்கத் தோதாய்ப் பொத்தி
னுள் விளக்கப்படும். அப்பறம்தான்
வினையே.

"யுமுல. நா இருக்கமில்ல? உன்ன
என்ன சாக விடுவமா?" என்பார் மாமா.
காளி மென்னமாய் அதை ஆட்சேபிப்பான்.
மாமா பொறுக்காமல் உக்கிரமுடன் தண்
னீரில் தள்ளி விடுவார். காளி தண்ணீரில்
ஏற்றுக் கீழே போல் மேலே மீள்வான்.
"மா..." என்று கொல்லிக் கைவையும்,
காணவையும் தாறுக்கு மாறாய் மிதித்து, மிதி

GORULAM

— the favourite children's
monthly

Give your children a New
Year Gift that they will love.

In the January issue :

* **Travels of Marco Polo**
— picture story in colour

* **Lord of the Snakes**
— A Chinese fairytale.

* **King of the Jungle**
— the story of the boastful
Mr. Mouse.

* **'Silver is better than Gold'**
— the story of the farmer and
the King.

96 Pages Price : Rs. 3.00

Annual Subscription : Rs. 36.00 (India)
Overseas : Rs. 270.00 (Airmail)
Rs. 120.00 (Seamail)

For agency and subscription contact
Gokulam, Guindy, Madras - 600 032.
Phone : 434157, 434190

பாதி "மாமா"வைச் சொல்லுமூன் உள்ளே
போவான். ஒரு வழியால் மாமா தூக்கி
விடுவார். "தவக்கா" மாதிரியல்ல இருந்
துக்க" என்று விமர்சித்துச் சிரிப்பார். காளி
சோப்பு போட்டுக் கொள்வான். இது தல்ல,
தண்ணீர் விளை. சோப்பு நுரை வரும்.

இந்தக் கிணற்றில் பாம்பு அதிகமென
காளி கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். தண்ணிப்
பாம்பு தொரத்தின" கதையை விசாரித்து
பயத்திருக்கிறான். பாம்புச் சட்டை தண்ணி
யினும், சில நேரம் கவரில் பொந்தோடு
பொத்தால் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதையும்
அவன் பார்த்திருக்கிறான். கிணறு என்றால்
பயம் வர இது ஒரு காரணம் அவனுக்கு.
இன்னொரு பெரிய பிரச்சனை கிணற்றின்
ஆழம். அது அவனுக்குச் சரிவரத் தெரிய
வில்லை என்றாலும் "முன்று ஆறு முக்க
னாம்" என்றும், "ஒரு போஸ்ட் தூண் முக்
கும்" என்றும் வாய்வழியாகக் கேள்விப்
பட்டிருக்கிறான். தன்குதன் அவ்வப்போது
எட்டிப் பார்த்துச் செல்லும். அவை கடித்
தால் அப்ப தெரியும் வேதனை!

கிணறும் அவனுக்கு அங்கு பிடித்த சில
விஷயங்கள் இருந்தன. இவைகள் தண்ணீ
ரில் மிதப்பது. அந்த இலைப் பட்டிகள்
கவரில் மோதி, மீண்டும் பயணிப்பது. இந்
மாயக் காற்று வீச, குளிரில் கை கால் மென்
கையாய் தடுக்குவது — காளிக்கு இவை
பிடிக்கும். இன்னொன்று மீன்கள். 'ஜிஸேரி'
மீன்கள். கறுப்பு நிராட்சையை உள்ளே
போட்ட மாதிரி கவையில்தான் தண்ணீரில்
தெளிவாய்த் தெரியும் கறுப்பு மீன்கள். அந்
தக் கிணற்றில் எத்தனை மீன்கள் இருக்
கலாம் என்று காளி யோசித்திருக்கிறான்.
முதலில் தூறு வரை இருக்கலாம் என
தினைத்து அப்புறமாய் ஆறிரம் இருக்கலாம்
என்று முடிவு செய்தான். முதன் முதலில்
மீன் எப்படி வந்தது? அதுவாய் வந்ததா?
இல்லை வாரும்பிடித்துப் போட்டார்களா?
என்றும் அவனுக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது.
எட்டியோ, மீன்கள் தேவை கிணற்றுக்கு.
இல்லை என்றால் தண்ணீர் தாற்றம் அடிக்க
கும். மேல் வந்து அவை வானைத் திறந்து
தண்ணீரை மேலும் காட்டி அவனுக்குப்
பிடிக்கும். 'ஏதாக்கம் தண்ணீரில் போட
வேண்டியது. உடன் மீது கல்லு ஓடி வரும்.
பார்க்க அழகாக இருக்கும்' — காளி அடிக்கடி
தினைப்பான். எக்கில் துப்புவான். மீன்
அதைக் கல்லிக் கொள்ளும். அது உண
வென்று தினைத்து ஏமாந்து போனதாய்க்
காளிக்குத் தோன்றும். மாமா இதற்குள் தீரில்
அவருக்குத் தெரிந்த வித்தைகளைச் செய்து
காட்டுவார். இவனும் "ரவிய் மாதிரி மாமா"
என்பான். அவர் பக்கி அடிப்பார். தலை
கீழாய் "கொர்க்க"டிப்பார். விடவிடிகுத்து
கிணம்பை அம்பாய் தீரில் பாவ்வார். மெத்தை
யால் தரைப் பாலித்துப் புரள்வார். "எண்
னிக்கவ" என்று தண்ணீரில் மூழ்க, காளி
மேலிருந்து பிரமிப்புடன் "ஒண்ணு, செண்டு"
என்று எண்ணுவான்.

இனிய பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

நாட்டினில்
நல்சுவைமிக்க
இனிப்புகளின்
சக்கரவர்த்தி
அகர்வால் பவன்
இனிப்புகள்தான் !

அகர்வால் பவன்

128, கோலித்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை - 600 001.

போன்: 569212, 588349.

அப்பறம் காளிக்கு தீச்சல் வந்துத் தாப் படும். மாமா இவன் "அண்ணாக்க" கவிதைப் பிடிப்பார். கவிதைத்தான் செவ்யும். இவன் கைவும், காணும் அடிப்பான். அவன் அறிவாத போது மெல்லக் கையை விரித்து விட்டான். அவன் சில நேரம் கைரேசோவான், சில நேரம் தீச்சல் மூங்கி, தண்ணீர் ஒரு வாய். சொன்ன வாய்க் குடிப்பான். அதான் தீச்சல் வேறென்ன? அதான் வந்தார் சிலை. இவர்க்கு மேல என்ன இருக்கு? என்னெல்லாம் மாமா உத்தரவுப்படுத்துவார். காளிவுத் தான் தன்றாய் தீச்சல்தான் தம்பி, பன்னீர், கக்கா, காளிதான் போன்ற கை தம்பி காளி உம் பூரித்திருக்கிறான்.

குனித்து, தீச்சல் முடித்தும் குனிந்து உடல் வெட வெட கக்க தலை துவட்டுவான் காளி. மேனி வேறாய் கவிக்கும். ஆனால் மாமாவுக்கு அப்படி ஏதும் தெர்வது போலவே, அதனால் அவர் துன்பப்படுவது போலவே தெரியவில்லை காளிக்கு. மாமாவும், தானும் ஒன்றாகப் பின்னர் இருக்கும் "கிரேசலாய்" மேலே ஏறுவார்கள். காளி சோப், துணி எவ்வாய் ஓர்பகமாய் எடுத்துக் கொண்டு போக என்னு பார்த்துக் கொண்டுவரல். மாமா கைக்கினை எடுத்து மிதிப்பார். இன்னு பம்பு செட்டில் ஆட்கள் இன்னும் குனித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். என்னென்று, புதிதாய்க் கேள்விப்பட்ட கிஷ வந்தது. புதிதாய்க் திறந்த பெட்டிக் கைகை, காட்டரீயில் பத்து ரூபாய்க்கு ஓரே தம்பிகள் விட்டுப் போனதை, நேற்றுப் பார்த்த படத்தை - எவ்வாய் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். இன்னு மீள்கள் மீண்டும் காளிக்கு நினைவு வரும். அவற்றை தானைக்குப் பாரிக்கலாம் என்று கறிக் கொண்டுவரல். மாமாவின் கைக்கிள் ஒற்றை வடிப் பாதையில் வேகமாய்ப் போகும்.

அந்த மாமா இப்போது இல்லை! இன்னு கைகவிக்குத் துப்பை. காளி தன் ஏழாம் வகுப்பு வரை வரத்த தாழ்வித் துப்பட்டு அதிர்ச்சியைச் சந்தித்ததே

இல்லை. நெருங்க வளி எவ்வாய் எப்படி இருக்கும் எவ்வித ரீதியில் போகித்தான். என்ன, ஒரு பத்து பேர் ஏறி மிதிக்கிற மாதிரி இருக்குமா? காளிக்கு வாய் உலர்ந்து நெருங்க வளித்து மாமா போய்விட்ட செவ்விதையக் சொன்ன தன்பன் கக்காவின் கண்ணத்தில் அடித்ததும், அவன் செவிட்டைத் தடவித் கொண்டு போனதும் நினைவு வந்தது. ஒவ்வென்று அழுதான் இப்போது. இன்னு மீள்கு இவன் முதல் முதலாய்க் துணைவிட்டுத் தீச்சல் போது பரத்திட்டல்" என்றும் "இவர்க்குத்தான் இம்முட்டு அழுதனையும்?" என்றும் மாமா கொன்னது ஓர்பகம் வந்தது. இன்னெல்லும் மாமா தெரிந்தார். அவரது வடிப்பு கருவம் தெரிந்தது. மீள்கைக்கு அவர் செத்துப் போன செவ்வி தெரியுமா? அவை மாமாவைத் தெடுவதைப் போல் பட்டது காளிக்கு.

எச்சிக் துப்பினான். மீள்க் கூட்டம் கொய்த்தது. "மாமாவே போயாக்க. இனி இந்தக் கிணத்து என்ன குனிப்பு?" என்று போகித்தான். பழைய நினைவுகள் கலக்கிப் போய் ஒன்று போய் வர முயற்சி செய்தன அவனும். கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு, "இனி இந்தக் கிணத்துக்கு வரக் கூடாது" இன்னு குனிக்க வேண்டாம்" என் றி நினைப்புக்குள்ளே மேலே ஏறினான். அந்தக் கிணத்துக்கு மீண்டும் வர அவனுக்கு விருப்பமில்லை. வேறு எங்காவது குனிக்கப் போக வேண்டியதுதான். காளி சட்டைகையைப் போட்டுக் கொண்டு பம்பு செட் கைரைப் பார்த்தான். அருகில் காப்பத்து போன கரித் துண்டு விடத்தது. எடுத்து உலரிக் 'மாமா' என்று எழுதினான். மீள்க் போகித்து, பக்கத் தில் சிறிவதாய்க் 'காளி' என்று கிழக்கி னான். மீண்டும் எப்போது பாரிக்கலாம்? எப்போதாவது. ரொம்ப துணைக்கு அப் புறமா, கல்வானம் கழிஞ்சு பிறகு. மாமா மாதிரி கொஞ்சம் வயசான பிறகு. ரொம்ப துணைக்குப் பிறகு.

காளி அமைதியாய்க் சலனமில்லாமல் இன்னுமிருந்து தடுத்து கொண்டிருந்தான்.

நீலம், ஆரஞ்சு, சிவப்பு என்று பட்டை நிறிய மாபெரும் ஷாமியானா கொட்டைகூ, காற்றில் படபடத்தது. கொட்டைக் கூரைக்கு அடியில் கூடியிருந்தவர் எககளில் பிங்கான் தட்டுகள், தட்டுகளில் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலின் புஃபே அபத்தங்கள், பெண்கள் லிப்ஸ்டிக் களையாமல் சாப்பிட்டார்கள். ஆண்கள் விக்ரிக் கோப்பைகளூடன் திக்ன் ஃப்ரளைய ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள்.

மீருதவிராஜ் என்கைய மாப்புக்குக் குறுக்கே கூட்டி ஓரமாக நின்றிருந்தான்.

"இங்கே வாய்லா..." இளங்குமரனின் குரல் அழைத்தது.

இளங்குமரனைச் சுற்றி நின்றிருந்த நான்கு பேரில் மூன்று பேர் வெட்டி கூட்டி விரிந்தார்கள். காற்றில் ஆடும் பாய்மரம் போல் அவர்கள் நிலைவாய்ச் நிற்காமல் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்வளவானவையே மூலக்கதை. பேஸ் இதெல்லாம் சினிமாவுக்கு ஒத்துவராதது என்று சொரத்தியிருக்கலாம். சொரத்தனை... மீருதவி, இவங்க தம்படி ஸ்டாபிஷ்ட்டருங்க. இவரு கோயமுத்தூர், இவரு மதுரை, இவரு சேலம், இவரு திடி, செங்கல்பட்டு.

"வணக்கம்" என்றார் கோயமுத்தூர்.

"ரெண்டு வாரமா ஸ்பவுஸ் ஸ்புல்லுதான், அடிதடி சண்டைப் படங்களுக்கு நடுவல திமிர்னு இப்படி ஒரு படம் வரக் காட்டியும் ஹக்ஸூக், ஒரே தூக்கு. ஹீரோயினு சப் ஹக்ஸூக்? தியேட்டருங்கல்ல ஒரே பொம் பனைக் கூட்டம். காவேதப் புள்ளைங்க எல்லாம் கட் அடிச்சிட்டு மறுக்கா, மறுக்கா வந்து பார்த்துட்டுப் போவதுங்க. களை மாக்கல் இருக்குதே... அதான் டக்கரு. மஹைட காஞ்சிக்கும்னு நெனைச்சேன்... களைமாக்கல் ஒரு புடி புடிச்சிடமங்க தம்பி!"

"களைமாக்கல் ஐடிவானை மட்டும் ரெண்டு மாசமா ராத்திரங்கமா யோசிச்சி யோசிச்சி ஸ்க்ரீன்வ கொண்டுட்டு வத்தெண்ணே."

இளங்குமரன் கூசாமல் பேசினான். எனக் கூட்டிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மீருதவி ராஜிதரு இதயத்தில் வலித்தது.

அதில்பா எங்கே ஸ்டேட்க்டர் சார்... கண்டியா காட்ட மாட்டேங்கறங்க? - சேலத்துக்காரர் கேட்டார்.

"அதோ, அன்வின்கூட அங்கே தின்னுட் டிருக்காளே..."

"தம்பி காமிரா திலகம் எங்கே?"

"ஹீநாத்ரா?"

"அவ... அவருதான்... காமிரா ஸூனின்னு ஒரு பட்டம் குடுக்கவாயின்னு இருக்கோம்."

நீரில் மிகக்கும் நிலா

24

"அவனுக்கு என்னவோ கோவம் எம்மேல, பிரிஞ்சிட்டோம் ரெண்டு பேரும். காமிரா புடிக்கறவன்லா அத்தோட தின்னுக் ஸூம்... நாளைக்கு விரிவா பேட்டி குடுக்க வாய்னு இருக்கேன்..."

"அவன் காமிராவை மட்டும் எங்கே ஒதுங்கா புடிக்கறான்? அங்கங்கே இருட்டாகக் காமிக்கறான். கேட்டா ஸலட்டிங்னு சொல்றான். அத்தத் தத்தாரினாய வெரட்டி வுட்டது கூட சரிதாங்க..."

"காமிரா ஸூனின்னீங்க...?"

"வேண்டப்பட்டவனாச்சேன்னு பார்த்தேன்..."

"எனக்கு சத்தோடி மா திருக்கு ஷில்பா..." என்றான் அஸ்வின் குமார், கையில் மதுக் கோப்பை, இடது கை ஷில்பா வின் தோளில் இருந்தது. லேசாக வினை யாழிக் கொண்டிருந்தது. "சாமிவாஸ் மாதிரி பேசிட்டுக்குந்தே வேணாம், வேணாங்கு... திமிர்னு எப்படி மனக் மாறிச்சு?"

ஷில்பா ஒரு விரலால் நெற்றியில் வந்து புரண்ட முடிவை ஒதுக்கிக் கொண்டாள், வசிகரமாகச் சிரித்தாள். அஸ்வின் குமாரின் கைகள் தோளில் தொட்டுக் கொண்டிருந்த பாதிப்பே இல்லாமல் அவனைப் பார்த்தான்.

"புரொஜெக்ட்ஸ் பார்த்துட்டு மூணு புரொஜெக்ட்ஸ்க்கு அட்வான்ஸோட, வந்துட்டாங்க அஸ்வினே, அப்பா கூபாங்னு எப்படி மாறிட்டரு தெரிவுமா? வந்தவங்களை எவ்வாறு உக்கர வசதி டக்கரா பேசி ரேட்டுல்லாம் முடிச்சிட்டாரு" - அஸ்வின் குமாருக்கு வலது புறம் ஒட்டி நின்றிருந்த நிவகரதான் சொன்னான். தான் வேற ஈத்திரி ஆனா வேதம் ஒதற மாதிரி ஒதி ஒதி அக்கர மனசை மாத்திட்டேன்."

சுபா

பத்திரிகை தாயிரா அவர்கள் பக்கம் திரும்பியவுடன் அவரின் குமார் வீஸ்டிக் கேரப் பை பை உக்கைசொடக்கி ஒரு விசிறித் தொப்பியை அணித்து அவ வீட்டம் "சாட்சி" என்று எறித்தான். எப்போதும் ரிசர்வ் ஸலத்திருக்கும் ஒரு கிரிப்பைப் சிந்தினான். ஷிவ்பாவின் இடுப்பில் ஒரு கை, திவகாவின் இடுப்பில் இன்னொரு கை என்று போஸ் கொடுத்தான்.

ஷிவ்பா மாறாப் புன்னகையுடன், ஆனால் விழிபோரப் பார்வையால் பிருத்திராஜைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். அவர்களிடமிருந்து சற்றுத் தள்ளி நின்றுகூட ஐஸ்பிடர் ரத்தினம், பக்கத்தில் நின்று ஒரு செழிப்பான புரொட்டஸ்டிடம், பேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். மார்ச் வரைக்கும்தான் டைட் டைட் டுல்லன்னே. அதுக்கப்பறம் நிச்சயம் உங்களுக்கு இவ்வாறே வேறுபாடுக்கு டேட்டைக் கொடுக்கப் போறேன். ரொம்ப அர்ஜன்ட்ஷன் திவகாவை வேணும்னா....

"திவகா நடிச்ச ஒரு படம் வரட்டும் ஐஸ்பிடரு. கமல் வேறு ஷிவ்பாவையே போடுன்றாரு. கொஞ்சம் அட்டையிடப் பண்ணுமமா. அந்தப் பத்து கூட்டுவது மூடிக் கொடு...."

"ஹமா? கமல் சொன்னாரு?"
ஐஸ்பிடர் சார்

பத்திய கட்டி விருத்த நங்கப் பங்கிதிரிச் சிரித்தார். "தானைக்கு விட்டுக்கு வாய்க்கண்ணே. பாத்துப் போட்டுறவான். உங்களுக்குத் தாராள மனசு. தங்கண்ணாப் அன்னிக்குத்தான் உண்டு."

"என்ன இருத்தாலும் நீ பார்த்துக்கு வராம இருக்கது தப்பு மூதாட்."

பிருத்திராஜ் வேலினைச் செல்லப்பட்ட விளம்பர வட்டிகளைக் கையில் உருட்டிக்கொண்டே சொன்னான்.

"என்ன தப்பு? எப்படித் தப்பு? நீங்கலும் அண்ணாவும் மாங்கு. மாங்குன்னு உறைச்சிருக்கீங்க. படம் ஹிட்டானவுடனே பேரெல்லாம் இளங்குமரனுக்கா?" புனிதா வித்த இப்படி கேட்பதாகப் பேசக் கூடத் தெரியுமா என்று?

"இதெல்லாம் இந்த பீய்லுற ரொம்ப சகஜம் புனிதா. பெரிய பெரிய டைரக்டரூங்க கூட இதையேதான் பன்றாங்க. என்னை ஹிட உங்கண்ணாக்கு இது நல்லாத் தெரியுமே" பிருத்திராஜ் சமாதானம் செல்லும் குரலில் சொன்னான்.

"தோ பாரு... கதை, வசனம், டைரக்டர்ஷன் இளங்குமரன் தன் பேரைப் போட்டுக்கிட்டது கூட எனக்கு வருத்தமில்லை. நாட்டியல் காட்டுவதன் பேரை எங்க போட்டிருக்கணும்? அஸிட்டன்ட் டைரக்டர்னு... ஐஸ்பிடர் வங்கைதன்னு ரெண்டு செகண்ட் காட்டிட்டுத் தூக்கிடறாங்க. திவகாமா பித்தலி இது? இளங்குமரன் தன்னையப் போட்டுட்டு கண்ட குட்டிக்களோட புரண்டிருந்தான். தீயும், தானுத்தான் பாதிப் படத்துக்கு மேல் ஐஸ்பிடர் பண்ணினோம்... அவனை ஹிடப் போறதில்ல பித்தலி. நீ யாதுன்னு ப்ரூவ் பண்ணிக் காட்டணும். இளங்குமரனுக்கு தாலு புரொட்டஸ்டர்னா, எனக்கு ரெண்டு புரொட்டஸ்டர். தாம ரெண்டு பேரும் ஒரு படம் பன்றோம்... அட்டைசமாதான ஒரு டீமை செலக் பன்றோம். என்னுக்கு, என் உக்காத்து பள்ள பன்றோம்... ஷிவ்பாதான் ஹிரோயின். அவளுக்கு இப்ப துப்பா மார்ச்செ."

"ஹா? மூதாட். மதுமதியாப் பார்த்த ஷிவ்பாவை வேறு எத்த காடுகட்டிலயும் என்னால சிற்பனை பண்ணிக் கூட பார்த்தேன்."

முடியுமா. விற்பாவுக்கு இந்த சிபிங்டே
பிடிக்கவல்லன்று சொல்லிப்புகுத்தா...
நடிப்பாளனா... மாட்டாளே...
“பிரதீபி... இந்தத் தீமை நீங்க நான்
யில் பண்ணா என்ன?” நியரென் உற்சாக
மாய் இடையில் புகுந்து கத்தினான் புனிதா.
“என்ன?”

“நீங்க சிபிங்டுல நுழைஞ்சுடுவேர்த்து
நடந்த கதைகய்த்தான். ஒரு புது நடிகை
எப்படி உருவாறா? அவளுக்கு என்னென்ன
பிரச்சனை? ஒரு ஸ்டைல் எப்படி உள்ள
நுழைந்த அல்லாடறான். எப்படி அவில்
டூட்ட ஸ்டைல்டா மாற்றான். அவனைச்
சுத்தி இருக்கிற பிரச்சனை. படத்தோட
சாமிராபெனோட தங்கச்சி அவனை வய்
பண்ணலாம். சிபெய்ஸ் ஆகலாம். உங்
களைக் காயப்படுத்தணுங்கறதுக்காக இங்
பயுச் சொல்லலை... படமா எடுக்க இதைல்
லாம் ஒரு நல்ல சப்ஜெக்டா எனக்குத்
தோணுது... இதையே டீஸ் பண்ணுங்க...”

“நல்ல ஐடியா பிரதீபி... விற்பா

நடிக்காலும். நடிக்கவேண்டாலும் இதைத்
தான் நாம் படமாப் பண்ணப் போறோம்.
வீ ஆர் ஜாய்னிக். நீ விற்பாணு எதுக்கும்
கெஞ். நீ சொன்னா ஒத்துப்பா.”

நீதிங்கள் நெருங்கிய நண்பர்கள்.
தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால்
நாங்கள் பிரிந்து விட்டோம். ஒன்று மட்டும்
சொல்வேன். தவறு என் பக்கம் இல்லை.
இதற்கு மேல் இதைப் பற்றி நான் எதுவும்
சொல்ல விரும்பவில்லை. எங்கிருந்தாலும்
புதிதாத் என் நண்பன்தான். அந்த நான்

மறக்கவில்லை, மறக்கப் போவதில்லை.

இதைத்தான் நினைப்ப பக்கத்தை உரக்கப் படித்துக் கொண்டிருந்தான் இவன்.

அவ்வாறு கண்ணாடிக்கு எதிரே நின்று முடிவற்றிருந்து பின்பு தட்டியிருந்த ஒற்றை முடிவைக் கொட்டி எடுத்தான்.

"பாப்பா!" ஜூர்பீடர் ரத்தினம் அறைக்குள் நுழைந்தார். "ரெடியாய்மா?... அந்தப் பய உண்ணப் பாக்க வந்திருக்காய்மா..."

"எத்தப் பய?" என்று அவர் பானியி லேயே கேட்டான் அவ்வாறு.

"அதாய்மா. அந்த பிடுத்திராஜ்..."

பிடுத்திராஜ் என்றதும் அவ்வாறின் முகத்தில் ஒரு மயிற்சரி நோக்க மின்னியதை ஜூர்பீடர் ரத்தினம் விரைந்ததுடன் கவனித் தார்.

"இதோ வரேய்ப்பா" அவ்வாறு திரும்பி அறைமுகக் கடக்குமுன் அக தீட்டித் தடுத்தார். "இது பாரு பாப்பா... பொருக்குது தீ வந்து ஹாலு வந்தா உண்கலாகக் காத்துக் கிடப்புகிறவங்கலாம் என்ன தெனையப் பாஸ்! மதிப்பே போய்டும். இரு. அந்தப் பையனை உன்னே அனுப்பிறேன்."

இவ்வுருமரன் தனக்கெதிரே நோவில் நோவ்வாய் பையுடன் நின்றுநித்தவனை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

"பேர் என்னவா?"

"உதா மனீங்க" அந்த இளைஞன் தெய்வ சன்னிதானத்தில் முன் நிற்பவன் போல மகா அடக்கத்துடன் நின்றுநித்தான்.

"அழகமாகப் போன வச்சிக்கிடறானுங்க கயலா... என்ன வேணும் சொல்லு. ஏன் மறுபடி மறுபடி வந்து வந்து என் உயிரை எடுக்கிறே?"

"ஓர் அட்டகாசமான கதை சொச்சிருக்கேன் சார்."

"அட்டகாசமா... அதைத் த சொல்லக் கூடாது... நான் சொல்வானும்."

"சரிங்க சார்."

"என்ன சப்ஜெக்ட்?"

"வங்கியங்க சார்?"

அந்த இளைஞனின் விசாகமான நெற்றி யில் புதிதொளித்தனம் தெரிந்தது. கண் களில் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்ற கனவு. அன்னிதனமாகிடம், இவ்வாறிடம் கால்கள் வாங்கியாகி விட்டது. இன்னும் நல்ல ரொமான்கள் சப்ஜெக்ட் கிடைக்கவில்லை யென என்று அவ்வாறிடம் சாராயத்தில் மூழ்கிவிடுக்கும் நேரத்தில் இந்த இளைஞன். அந்தப் பிடுத்திராஜ் புதுப்பயல் பண்ணப் போகிறானா? ஸ்ரீராத் அவனுக்கு உதவப் போகிறானா? போகட்டும். போகட்டும். எனக்கு ஆனே கிடைக்க மாட்டானா என்று?

"எல்லாம்வங்கியதான்! உன்னுடைய ரொமியோ ஜூலியட் கதைமா? எங்கே ரெண்டு என்னவ சொல்லு பாக்கலாம்."

"ரெண்டு ஸிப்ரண்ட்லாங்க... ரெண்டு பேரும் ஒரு கலரிமெண்ட் ஆஃப்ஸ்வ உத்தி போகும் பண்ணாங்க..."

அந்த இளைஞன் தன் கதைகளைத் தொடங்க. இவ்வுருமரன் அவன் பேச்சைக் கவனிக்காதது போல் பின்னாய் திரும்பி. "பேல் ஹாராங்கே... இவ்வாறு காலியா இருக்கு பாரு. இன்னும் ரெண்டு பெக் காத்துங்கடா..." என்றான்.

"எப்படி இருக்கேங்க பிடுத்திராஜ்?" அவ்வாறு பிடுத்திராஜின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டான். கண்ணில் தெறித்தி. "ஹோ அன்னிக்கு உங்க கூடப் பேச முடியவில்லை. அன்னிக்கு எப்படி. இப்படி தரை விடாமல் பண்ணிட்டாரு... எப்படி இருக்கேங்க?"

"ஓ" என்றான் பிடுத்திராஜ். "புதுசா நாலு படம் புக்காவிடுக்குன்னு அப்பா சொன்னாரு?"

"ஆமா பிடுத்திராஜ். எல்லாம் தீங்க மேல் பண்ணி விட்டதுதான். கமல் சார் கூட கே. ஜி. பீலிமண்ட் நடிக்கிறேன். ரஜினி சார் கூட ஏ.வி.எம். படத்துல நடிக்கிறேன். பாலாஜி கூட மேலே கேட்டிருக்காரு... உங்களுக்குப் பிடுத்திராஜ்."

பிடுத்திராஜ் உட்காராமல் கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு அவனைப் பார்த்தான். பழைய அவ்வாறு இது? இவ்வாறில் எங்கேயோ சின்ன விசை ஏற்பட்ட மாதிரி, வந்தித்தது.

"அன்னிக்கு நோட்டீங்க என் கையைப் பிடிச்சிட்டப் பேசினியே ஹோபகிருக்கா அவ்வாறு. நான் உங்க மது பிடுத்திராஜ் அவ்வாறு இங்க... நான் பாத்த அந்த அவ்வாறு இங்க... வேற அவ்வாறு."

"மொதல் படம் பிடுத்திராஜ். ஸிப்ரண்ட் எனக்குப் புதுசா. எதிர்பார்ப்பை விட பவத் தான் ஹாத்திரா பிடுத்திராஜ். எல்லாருமாகச் சேர்த்து என்னைக் குறிவதன்னி அழகந்தா மாதிரி பாட்டா."

"இப்ப சரியாங்கச்சா?"

"பழகிப் போச்சி. இவ்வாறு தம்பைரட்டர் எருக்கு ஆப்பிள் ஜூஸ் சொல்வேன்... என்ன சொல்வேன்... அ... பழகிருச்சி... சொல்வப் போனா பிடிச்சிருச்சி, அவ்வாறு. அவ்வாறு பற்றிக்கொண்டாரங்கலாம். சரி கருங்கலாம். புரொட்டிராஜ் கருங்கலாம் கத்திச் சத்தி வார்ப்ப ஒரு மாதிரி... என்ன சொல் நது பெருமையாவிருக்கு. தீங்க சொல்வலாம் இது வேறும் மத்தாப்பூ வாழ்க்கைன்னு... ஆனா இந்த கிளாமர் வாழ்க்கையிலையும் ஒரு சொகம் இருக்கு பிடுத்திராஜ். அப்பா கட்டாயப்படுத்தித்தான் ஸிப்ரண்ட்ருக்கை தன்னினாரு. ஆனா இப்ப எனக்கே இந்த தொழிலைக் ஒரு சீரில் வந்திருச்சி. ஆனா இப்பயும் சொல்றேன்... தீங்க என் பவத் திய இருத்தா ரொம்பப் பாதுகாப்பா தெனையக்கிறேன். என் கூடவே இருந்துட நீங்கனா பிடுத்திராஜ்" அவ்வாறு கண்கள் மின்னவழக்கக் கேட்டான்.

"உங்க கூடவா?" பிடுத்திராஜ் திகைத் தப் போங்க் கேட்டான்.

"ஆமா பிடுத்திராஜ். அன்னிடெண்ட் டைரக்டருக்களுக்கு என்ன மலிவாதென்னு

தான் தீங்களை இந்தனை நேரம் தெரிவித்திருப்பீர்களே...? போலம் என் கூட இருந்து எனக்கு வெறும் பண்ணைக்கொண்டிருக்கிறேன்... என் கால்ஷீட் எல்லாம் தீங்களை பார்த்துக்கொள்க... எனக்கு இன்னும் எத்தனை நான் மார்க்கெட்டோ? அப்பறும் நாம எல்லாமை பண்ணைக்கொண்டு...

"ஹிப்பா...!" திடீராக கொண்டு வந்த ஆப்பிள் துறைவை பிடித்தவிராஜ் உதாரணம் படுத்தினான்.

"இதில் என்ன தப்பு இருக்கு பித்தலி! நாம எப்பவும் சேர்த்து இருக்கலாம். அதே மையம் நானும் எனக்கு வந்த அதிர்ஷ்டத்தை விட்டுக் கொடுக்காம இருக்கலாம்..."

பித்தலிராஜ் ஹிப்பானை அந்நியமாகப் பார்த்தான்.

"சே...சே...சே... எனக்கு எவ்வளவு பெரிய கௌரவம் குடுத்திருக்கே, பிரபல நடிகை ஹிப்பானின் மேனேஜர். ஆகா... ஆகா... ஸாரிமமா, என்னால் அந்த கௌரவத்தை ஏற்றுக்கொடுக்க முடியுமா தோணலை. ஒரு நடிகைக்கு மேனேஜர் என்ற பெருமை எனக்கு வேணாம். அந்தப் பெருமையை வேற யாருக்காவது குடும்மா, என் குடும்மா, உன் குடும்மா, நான் காவிராய்க்குப் பின்னால் நின்று சாதிக்கிறேனென்கிற வான்... ஆகா ஒரு விஷயம். நான் நெனச்சிட்டிருந்த மதுரை தீவ்க்குக்குக் கொண்டு வந்தேன்... அந்த சத்தோஷம் போறும் ஹிப்பா, நான்கூட நின்று சொன்னா அந்நியமாகப் போய்றும். தெரிவித்தான் சொல்றேன்... நான்கூட..."

பித்தலிராஜ் சேரல் என அந்த அறை வில் இருந்து வெளிப்பட்டான். பரபரப்பாகப் படிக்களைக் கட்டினான். சிற்ப் படிவிக் கால் வைக்கும் போது பித்தலிராஜை அந்த லிசம்பல் சத்தம் எட்டியது. திசுப்பினான். சமைவலைத் தூண்டுதல் பின்னால் ராணி புடைவையைக் குவித்து வாயில் அடைத்திருந்தான்.

"ரன் அழுதுக்கிட்டிருக்கியே ராணி?"

ராணி தூண்டுதல் பின்னால் இருந்து வெளிப்பட்டாள். இன்னும் பழையபடி சாதாரண நுல் புடைவை கட்டியிருந்தாள். எப்படியெல்லாம் மாற்றிப் போதாங்கப் பார்த்திருக்கா ஸரட்டர் சார். நான் உங்களுக்குள்ளு காப்பி போட்டு எடுத்திருக்கேன். எல்லாம் கேட்டேன். ஹிப்பா நினைமால சேரப் போறானனு தெரிவித்ததான். ஆகா பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டிருக்கிறதுச் சொந்த அப்பாவை கண்டவன்கிட்ட இனிமீட்டு திக்கறதைப் பாக்கறப்ப... அதுக்கு இந்த ரெண்டு பொண்ணுங்களும் தலையாட்டிட்டுப் போறதைப் பாக்கறப்ப, செத்துப் போயிட மாட்டோ மாட்டோ இருக்கு.

"எங்கே எனக்காக தீங்க போட்ட காப்பி?"

"இதோ நேரம்..." என்று கன்னே போய்க் காப்பி உம்மையைக் கொண்டு வந்தான். காப்பியில் ஆகா படித்திருந்தது. பித்தலிராஜ் அந்த வாய்க்கி கொண்டான்.

"நினைமாக்கத்தை நான் மூன் தீரில் மிக்கிற தலையனு பேர் வச்சேன் தெரிவுக்கா?" பித்தலிராஜ் ஒரு மடக்கு அந்த காப்பியைக் குடித்தான்.

"சொல்லுங்க என்ன புரியாமல் அவனைப் பார்த்துக் கேட்டான் ராணி."

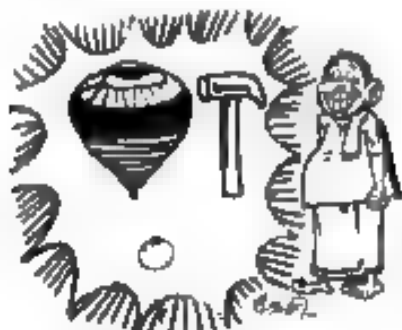
"தல்லா போகிச்சிப் பாரும். மது கதை யும் தீரில் மிக்கிற தலையான். என் கதையும் தீரில் மிக்கிற தலையான். இவ்வென்னு தீர்மானம் பண்ணது கெடைச்சிரவாம். நமக்குன்னு தீர்மானம் பண்ணது கெடைக்காமப் போலாம். வாங்களை நாம் எதிர்பாக்கறது எல்லாம் நடக்காதாங்க. சமாதானப்படுத்திக் குங்க. நான் சமாதானப்படுத்திக்கலையா? ஒருத்தராவது இந்த விடல் எது தப்பு எது னைட்டு எடுத்துச் சொல்றதுக்கு இருந்தாக் கணும். தீங்கையும் ஹிப்பானைக் கொண்டு டாஜிங்க. உங்க காப்பி ரொம்ப நல்லா இருக்கு. வரேன்."

அவன் முத்து மறைந்த பிறகும ராணி வெகு நேரம் விசம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

தெருவில் ஒட்டியிருந்த பெரிய பெரிய போஸ்டர்களில் ஹிப்பானின் கார்டை நதும் பும் கண்களுக்கு, ஒரு பையன் அக்கம் பக்கம் பார்த்து விட்டு அவசரமாக முத்தம் பதித்தான்.

அதைப் பார்த்தும் பித்தலிராஜ் வாயில் வாயில் மேலே நடந்தான்.

(முற்றும்)

இருக்கிறிருந்து வாய்க்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தின் பெயர் பம்பரம் கதி.

முனி செல்லும் வழியில் உள்ள மற்றொரு கிராமத்தின் பெயர் - கண்டைக் காய்.

— கதா பஞ்சக.

காதல் நோயாளி

கேசரிதா ஆரோக்ஷிய சாமிமீடம் விடை பெறுவதற்கு நேரத்தில்தான் காலிங்-பெல் ஒலித்தது. மாடிப் படிக்கட்டு முடிவும் வளையணைவத் திரும்பிப்-பார்த்தான் கேசரிதா.

தெருக்கதவு திறந்திருந்தால் அந்த வளைவுக் கவசில் வெளிச்சம் விரும். இப்போது இல்லை.

"தெருக்கதவை மூடிட்டு வந்தியா ஆரோக்ஷி" என்று கீழுதட்டைக் கேரபமா கக் கடித்துக் கொண்டே கேட்டான் கேசரிதா.

அவன் கோபத்தைக் குறும்பாகப் பார்த்து ரசித்தபடி கண் மூடித் தலைவலாட்டி ஆமோதித்தான் ஆரோக்ஷியசாமி.

"உனக்குக் கொஞ்சமாவது மூளை இருக்கா?"

"இப்போ மணி மூணரை. நீ அங்கு மணிக்கு பஸ் ஸ்டாண்டிலே இருக்கப் போறே. ஏழரை அல்லது எட்டுக்கு நாம மறாபலிபுரத்திலே இருக்கப் போறோம். அங்கே போய் எனக்கு என்னென்ன இருக்கு என்னென்ன இல்லென்று யஸ் கண்டி வச்சப்போம்."

கேசரிதாவுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் ஆத்திரம் அதிகரித்தது.

"உன்னைத் தேடி நான் வந்ததைத் தெரு வினே பல பேர் பார்க்கிறாங்க. கதவை வேர தாப்பான் போட்டுட்டு வந்துட்டுே! சே, என்ன வேலயமா ஒவ்வொருத்தரும் கற்பனை பண்ணிக்குவாங்க..."

காலிங் பெல் மீண்டும் ஒலித்தது.

கோபத்தில் அவன் மூகம் சிவப்பதை, உதடு துடிப்பதை, புருவங்கள் நெரிவதை ரசித்தான் ஆரோக்ஷியசாமி. நேரு ரித்த வாயு "நான் ஒன்னைத் தேடி வருவேன்! ஹாஸ்பிடல் ஆம்புலன்ஸ் டிரைவருக்கு எந்த நேரம் சொந்தம் சொக்யு" என்றான். "சொந்தமா கொஞ்சம் நேரம் கடைச சாப் போதும்..." என்று இருந்தான்.

"புத்த விலையாயுடுவேங்கறியா?"

"ஓம் புத்தி எங்கே போகப் போவது ஒன்னை விட்டு?"

"என்னை விட்டு இல்லை கண்ணம்மா! உன்னை விட்டு..."

இப்படி ஓர் ஆண் தனக்காகப் பெருவதைக் கேட்க எந்தப் பெண்ணுக்கும் பிடிக்குமோ என்று நினைத்தான் கேசரிதா.

அவர்கள் காதல் எட்டு மாதமாக ஒரு வசந்த காலத்தில் ஆரம்பித்து எப்போது இளை உதிரும் என்று நீ படரும், என்ற வேட்கையோடு காத்திருந்தது.

ஹாஸ்பிடலில் வேலை செய்து பல பெண்களோடு பழகியும் ஒழுங்காய் இருந்த. எந்த வேண்டாத பழக்கத்திலும் மாட்டாமல் கூசக் கைமயல் செய்து கொண்டு, கவனா ஈர்க்காக்கச் சொட்டும் சிக்கனமுமாக இருந்த சீட்டுக் கட்டி, நடமாடும் பிரேதங்களையும் நடக்க முடியா கடம்புகளையும் இரவு பகல் பாராது இடம்-சேர்க்கிற மனுஷனுக்கு ஒருதான் இல்லா விட்டால் ஒருதான் அதுப்பு வராது?

ஆணும் பெண்ணுமாக இணைந்து இணைந்து ஒடிவாடும் உலகத்தில் இப்படி எப்போதாவது ஒரு முறை பெண் மடியில் இணைப்பாரும் தாகத்தை எத்தனை காலம் தன்மீப் போடுவது?

முதலினிருந்து போட்டு வந்த மூட்டுக் கட்டைகளை எக்ஸாய் மனை தாளாமல் தான் அன்று அகற்றினான் கேசரிதா. இதற்கே அவன் மூகம் வேண்டாவெறுப் பாக மாறுவதை அணுபணுயாக ரசிப்பது பேரால் வேடிக்கை பார்த்து விட்டு அவன் கவசில் பதிந்திருந்த வால் களாக்கைக் கட்டிக் காட்டினான்.

அவர்கள் மறாபலிபுரம் போக மணி ஆறிரதாம்!

"நீ ஆரோக் இல்லை" என்று பல்வகை கடித்தான் கேசரிதா.

"என்ன பேர் மாதத் தரே! பிரேம் ரோக்கா... காதல் நோயாளி?"

"...ஹாஸ்பிடலும், ரோக், ஆர் ஓ லி டு...

அவன் அவனை எட்டிப் பிடிக்க வந்தான். அவன் தப்பித்துக் கொண்டு ஓடுவது போய் திரும்பித் தடதடவென்று படியிறங்கினான்.

தெருக் கதவில் தாழிப்பானை லிவக்கும் போது அவனுக்கு மூக்க வாய்க் கிழிந்து, வெளியே வாய் வாய் நிறிவிராகினோ என்று நினைக்கவே மனம் உகிறது.

அவன் அங்கு வரும்போதெல்லாம் — தெருவில் தானைத்து பேராவது அவ

கையெழுத்து

ஊர்த் திரும்பிப் பார்ப்பார்கள். என்னதான் இது நகரமாக இருந்தாலும், சமூகமாவது கணக்காகவாவது என்று ஒரு விம்பு அவர் சிவத்தை வருவித்துக் கொண்டாலும், மாடர்னிசிட்டியின் கவசத்தை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டாலும் அந்தத் தெருக் கதவு வரை தலை நிமிரத் தோன்றாது.

ஏதோ தப்பு செவ்விர மாதிரி - தாது பேர் பார்வையில் தப்பு என்று படுவிற காரி யத்தைக் குறித்து எனக்கு அக்கறைமிகுமல என்று காட்டிக் கொண்டிற மாதிரி ஓர் உறுத்தல்.

ஆரோக்ஷியசாமிக்கென்ன? ஆன்! இப்படி சிவப்பால் வட்சணமாக ஒரு பெண் அவனைத் தேடி வருவதை தாது பேர் அறிந்திருப்பதில் ஒரு பெருமைமாகக் கூட இருக்கும். அந்த இரட்டைக் கதவு தாழ்ப்பாண

வியக்கிணைல் கூட உடனே திறக்காது. புதிதாகப் பெயிண்ட் அடித்த போது கதவு விவிம்புகளில் இரண்டு கோட்டிங்மில் சாவம் அதிகமால் ஏறி அடைத்து நின்றது. ஒரு கதவை மூக்கப் பிடித்து இழுக்க வேண்டும். இழுத்தான்.

தெருவில் போலோர் கவனத்தைக் கவர் கது போல் 'தொடக்' என்று சப்தமெழுப்பிக் கதவு திறத்தது.

வெளியே நின்ற அந்த வயது முதிர்ந்த 'தன்'னைய பார்த்ததும் கார்தாவுக்குக் குப் பென்று வெட்டம் வந்தது.

"ஆப்புவான்ல் பிளாவர் ஆரோக்ஷிய சாமி வீடுதானே?"

"ஆமாம்" என்று தலைவலசைத்தான் கார்தா.

"அவர் இருக்காரா?"

கார்தா அவன் முகத்தைக் கண் மலரப் பார்த்தான். என்னமோ அந்த முகத்தை

அப்படிப் பார்ப்பது மனக்கு இதமாக இருந்தது. கொஞ்சம் மதர் தெரேனா சாயல். ஒரு வானிசை - சில்லென்று பாதுகளைக் கவித்து கொள்ளும் - சமுத்திர அவையாழி மனசைத் தழுவித் கொள்ளும் ஒரு நேசக் குறி.

"இருக்கார்" என்று மேலே திரும்பிப் பார்த்தான்.

ஆரோக்கியசாமி சீழிதங்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

கசரிதா அந்த 'நன்' உள்னே வர இடம் ஒதுக்குவதற்காகச் சாத்திய கதவுப் பக்கம் ஒதுங்கினான்.

"குவோத்திரம் மதர்."

"குவோத்திரம்."

"மேலே வாய்க்கணை" என்று 'நன்'னை அழைத்தான். அவன் கசரிதாவை ஒரு புன்னகையோடு பார்த்து விட்டுப் படி ஏறி வர அவளுக்கு வழி விட்டுச் கவரில் ஒட்டி திரிதான்.

சீழே தின்ற கசரிதா படியேறும் அந்த 'நன்'னின் முதுகுக்குப் பின்னால் ஆரோக்கிய சாமிக்குத் தெரிந்த கொணத்தில் என்ன விஷயம் என்று கேட்டிற பாணியில் வலக் கையை மடக்கிக் கேட்டான்.

"கொஞ்சம் இரு," என்று பதிலுக்குக் கையை காட்டினான் ஆரோக்கியசாமி. அந்த நன் அதைப் பார்த்து மாட்டான் என்ற கதிரியத்தில்.

ஆனால் அவன் பார்த்து விட்டான். பாதிப் படி கடத்தலன் திரும்பிச் கசரிதா திறநிறாண என்று கவனித்தான். அந்த ஒரு பார்வையில் எதுவோ அவளுக்கு விளக்கி விட்டது என்று கசரிதா உணர்ந்தான்.

உதட்டுக்குள் துளி நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான்.

"எங்கேயாவது பொறப்படணுமோ?" என்று ஆரோக்கிய சாமியை நோக்கிக் கேட்டான். படியேறுவதில் அவளுக்கு மூக்காய்க் கிற்று. அவளுடைய அங்கியின் 37 சரப்பும் லேசாக இறையும் மூச்சோலியும் மெல்ல மெல்ல மேலே நகர்ந்தன.

ஆரோக்கியசாமி "உடனே இங்கே" என்று கூறி விட்டுச் கசரிதாவைப் பார்த்தான்.

ஒரு கதவு திறத்திருக்க மாடிப் படியின் சீழ், தெருப் பார்வையில் திறக் அவளுக்கு என்னவோ போலிருந்தது.

நன்றும் அவனும் படியேறி அளந்தான் துணைப் பின்னர் கசரிதா மீண்டும் படியேறினான். ஆரோக்கிய சாமி கொடுத்த 'பிரோக்ராமை' மீண்டும் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும் போல் தோன்றிற்று.

கசரிதா இதுவரை அந்த 'நன்'னைப் பார்த்ததில்லை. எனினும் அவன் இங்கே வந்திருப்பதில் ஏதோ ஒரு முக்கியத்துவம் இருப்பதாகக் கசரிதா உணர்ந்தான்.

"தூண்டிடுவதற்குப் போயிருந்தேன். நீங்க யார்னிட அகிப்பட்டு முஞ்சுப் போயிட்டாக் கண்டு சொன்னாங்க! அட நீ ஏம்மா

வெளிப்பேறிக்கிறே. உள்னே வாயேன்" என்று 'நன்' அழைத்தான்.

உள்னே வந்தான் கசரிதா. 'நன்'னைப் பார்த்தான். அந்த வெண்ண முக்காட்டிலும் அங்கிலிலும் முதுகையின் கொலமிழைந்த முகத்திலும் ஓர் அபூர்வமான சோகத்தின் வசிகரம்.

பேர்த்த குணைக் கிழங்கு மாதிரி வெண் கையும் வியப்பும் கவத்த திறம். ஆன் சந்தே குன்னம். இன்னும் அவனின் இருந்த ஒரு குதூகலமான குழந்தைமை மாறவில்லை என்று அந்தச் சோகச் சாலமிடையே அவன் கண்ணொளி பேசிற்று. வயசு லும்பைநத் தாண்டியிருக்கலாம்.

"ஒங்களுக்கு விஷயம் தெரிஞ்சிருக்குமே!" என்று மதர்?

"அப்போனால் சாளுவல் ராஜ் கர்த்துக்கு அடைக்கலமாயிட்டார்!"

அவன் அதைச் சொன்னதும் கசரிதா திரிந்து அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். சாந்தமாக ஒரு சிலகை தாங்கும் புன்னகை அந்த முகத்தில் ஓசை விதாடிகள் தங்கி இருந்தது.

"ஆண்டவரே!" என்று கூறிவிட்டு ஆரோக்கியசாமி நன் தெறிக்கும் தோள்க் குமரக் ஒரு சிலகை வரைந்து கொண்டான். "எப்போ மதர்?" அவன் குரல் கம் கிற்று.

இன்னிக்குக் காலையிலே பதினொரு மணிக்கு. ஒங்க ஹாஸ்பிடல்லதான்.

"தெரியலே. தான் வண்டியை எடுத்துட்டு வெளிப்பே போயிருந்தேன்."

கசரிதா அவன் முகத்தைக் கவனித்தான். எம்மோதாபரில்லாத ஒரு திறத்துயர் அங்கே திழைத்து.

"எனக்கும் ஒரு மணிக்குத்தான் தெரிஞ்சது. மடத்துக்குப் போன் வந்தது."

ஆரோக்கியசாமி ஒரு வெள்ளிக்குறி போடு அவனை திரிந்து பார்த்தான்.

"அவருக்கே தான் காலமாயிருவோம்னு தோணிபட்டிருக்கு. டாக்டரிடிட்டே அப்படி ஏதாவது நடந்தா கலால் சொல்லச் சொல்லி மடத்தோட போன் தம்பர் கொடுக்கிறுக் கார்."

ஆரோக்கியசாமி அந்த 'நன்'னையே ஆழ்ந்த துயரோடு பார்ப்பதைக் கண்டு கசரிதா பார்வையைத் திருப்பினான்.

இப்போது அந்த நன்னின் உதடுகள் மெதுவாய்த் தடிப்பதையும் கன்னச் சதைகள் தடிங்குவதையும் கவனித்தான்.

தகரத்திலே அவளுக்கு வேற பாரும் இல்லை. என்னையும் ஒரு தான் மடத்து வாகையேருத்து வெளி வந்தப்ப பார்த்திருக்கிறார்."

அவன் பேசுவதன் முன்னும் சொன்ன ஒவ்வொரு சொல்லின் இடைவெளியிலும் அப்பறமும் ஒரு மெனனம் நிலிற்று. என்ன கணம்!

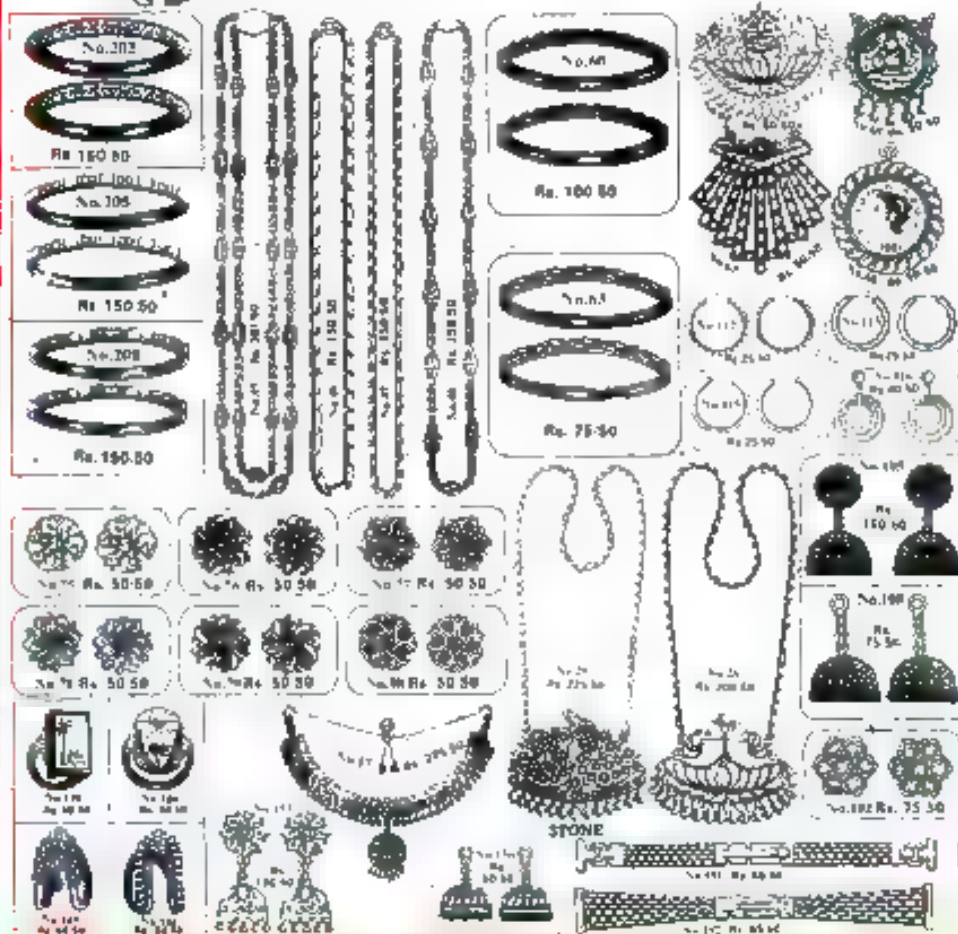
"தான் என்ன செய்வனும் மதர்?"

"அவர் 'பாடி'வை ஊருக்குக் கொண்டு போயிட்டனும். அவங்க மனுஷான் ஊர்வ

தங்க கவரிங் நகைகளுக்கு
தன்னிகரற்ற பெயர் "மேரி"

கண்ணைக் கவரும், அழகும், பொலிவும், தரமும் உத்திரவாதமும் உடைய உலகப் புகழ்பெற்ற 22a "மெரி" தங்க கவரிங் நகைகளை வாங்கி அணிந்து மகிழுங்கள்!

நகைகளின் நம்பர்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதினால்
வி.பி.பி. மூலம் நகைகள் அனுப்பப்படும்.
வி.பி.பி. சார்ஜ் தனி. இலவச கேட்லாக்கைப் பெற
எழுதுங்கள்!

மேரி கோஸ்டு கவரிங் ஓர்க்ஸ்

பாரம்பெட்டி : 1405, 14, ரங்கநாதன் தெரு
தி. நகர், சென்னை-600017.

இருக்காங்க. அங்கேயே எர்ச்சியே நல்லடக்கம் செத்துடுவாங்க."

"எப்போ?"
"இப்போதான்! நீங்க சீட்டி ஆயிப்பனு சொன்னாங்க. ஐடியாந்தேன்."

நன் அவனைக் கொடுக்கையை மறுத்து விடுவானோ என்ற அச்சம் தெரியப் பார்த்தான்.

கசரிதாவும் அவனும் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"ஊருக்கு போன் இல்லை. பக்கத்து போஸ்ட் ஆபீஸுக்கு விஷயம் சொல்லி அங்கேயிருந்து ஆன் போய் முக்கிய பத்துக் கணைக் கூட்டி வரணும். ஆசிரியாதுபுரம் தொடர்புரிவருத்து ஏழு மிலோ மீட்டர் இருக்குமா?"

"பத்து மிலோ மீட்டர்" என்றான் ஆரோக் கியசாமி.

"வண்டி ஒன்று ரெடியா இருக்கு. டிரைவருக்கு ரூட் தெரியாது."

"உம்ம்" என்றான் ஆரோக்கியசாமி. மீண்டும் அவன் பார்வை கசரிதாவிடம் தாவிற்று.

"போன் பண்ணிக் கொடுத்தாங்க வரலாம். ஒருநாள் ரெண்டு நாள் ஆயிடலாம். அதுவரையிலே பாடி மார்க்கெயிலிலே..."

அங்கே அப்போதுதான் அந்த நன் உடைந்தான். அத்துப் புன்னகை. சாத்தம், வாஞ்சை என்று சிலுவைச் சமூகம் அவன் கண்மீது நடுநடுங்கி மனோபாரத்துக்கு வழி விட்டது.

அவசரமாக ஒரு கைக்குட்டையை எடுத்துக் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு நன் மீது ஒரு சிலுவை வரைந்தவாறு செல்லுவதில் புன்னகை செய்தான்.

நன்னைவே அவன் உற்றுப் பார்ப்பதை உணர்ந்து கசரிதா ஆரோக்கியசாமியின் பக்கம் பார்வையை மாற்றினான்.

"அவருக்கு... அடீஸிட்ட... ஒரு சாத்தி யான நல்லடக்கமாவது கிடைக்கட்டுமே ஆரோக்கியம்!"

அந்த மஹாபலிபுர பிச்சிக்கிற்று ஆரோக்கியசாமி எத்தனை மாதங்களாகத்

நிட்டமிடுகிறான் என்று யோசித்த கசரிதா இதை எப்படித் தவிரிக்கப் போகிறான் என்று உன்லிப்பாக்க கவனித்தான்.

"ரைட் மதர்!"

சற்று வியப்புடன், ஒரு திரைசெயுடன் அவன் கண்களைச் கசரிதா சந்தித்தான். ஆரோக்கியசாமியின் இமைகள் தாழ்ந்தன. "எத்தனை மணிக்குக் கிளம்பணும்?"

"அங்கு மணிக்குக் கிளம்பினா போறும். விடுகாவை ஊருக்குப் போயிடலாம்."

ஐந்து மணி. கசரிதா பஸ் ஸ்டாண்டில் காத்திருக்க வேண்டிய நேரம்.

"சரி! நான் ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்துடறேன் மதர். வண்டி அங்கே இருக்குமா? போய்க் கொண்டு வரணுமா?"

"வண்டி அங்கே வரும். ஒரு சிமெண்ட் கலர் வெண். நம்பர் டபிள் டீ டபிள் தீ."

"வந்துடறேன் மதர். ஸ்தோத்திரம்."

அந்த நன் அவ்விடத்துக்கு விரைந்து எதையோ எடுக்க முயன்றான். பணம் என்று ஆரோக்கியசாமிக்குப் புரிந்தது.

"வேண்டாம் மதர்!"

"இல்லே. வழியிலே ஏதாவது எதிர்பாராச் செலவு வரும்."

"நான் சமாளிக்கக்கறேன்."

"எதுக்கும் கொஞ்சம் கைவசம் வசிக்கிட்டா நல்லது. செலவுதிக்கவேண்டா இருப்பிக் கொடுத்துடலாம்."

இவ்வே வேண்டாம். நானும் அக்ஸி போன்ஸ் சாஸுவேல் ராஜ் ஊர்க்காரன் தானே!"

அவன் உதடுகளில் ஒரு வேதனைமய மரண புன்முறுவல் ஊர்ந்து மறைந்தது. அவன் தன்மீது ஒரு சிலுவை வரைந்து கொண்டான்.

"காட் பிளஸ் யூ" என்று இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்து இருவருக்கும் பொதுவாய்க் சொல்வது போல்கறிவிட்டுக் கீழே இறங்கினான்.

"வரட்டுமா?"

"செய்யுங்க மதர்."

தன்னின் அங்கியும் காவணிகளும் ஒலித்தன. அந்தக் காவணி ஒசை மறைந்த பிறகு ஆரோக்கியசாமியைச் கசரிதா கேட்டான்.

"மோ... மஹாபலிபுரம் காள்சலா?"

"ஆமாம்." தொடர்ந்து எதுவாவது சொல்வான் என்று அவன் எதிர்பார்த்தான்.

அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை.

"எட்டு மாதமா நிட்டம் போட்டே?"

நான்.

"முப்பத்தி நாலு வருஷம் காத்திருந்த மனுஷன் போயிட்டார்."

"யாரு?"

"அக்ஸிபோன்ஸ் சாஸுவேல் ராஜ். மதரோட முறை மாப்பிண்ணை. இவங்க கன்பாஸ்திரியானதும் மணம் உடைந்து கல்யாணமே பண்ணிக்காம காவம் கழிச்ச மனுஷன்."

கசரிதாவின் முதுகு கிளிர்த்தது.

— ஸ்ரீவத்தனம்.

எதிர்ப்பாக்கம்

“கூப்பிராஜாவேஷம்!”

தெருவில் நடந்து போகிறவர்கள் விஷயம் போகிற விதமாக நண்பர்கள் கூவினார்கள். கபேசன் வரதராஜனை இரகக் கட்டிக் கொண்டான். மணி, வரது கண்ணத்தில் மூத்த மிட்டான். சுப்புணி தட்டிக் கொடுத்தான். கலியபெருமாள் இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தூக்கி. ஒரு சுற்றாக சுற்றினான். மனைகர் விடாது கைக்குலுக்கினான். மணி வீரம் களைத் தலைமுடிக்குள் லிட்டுப் பரபர வென்று களைத்தான்.

“வர துணவரி மாகம் ஏழாம் தெரு எணக் குக் கல்வாண்டா” என்று சொன்ன அடுத்த வினாடியில் இவையனைத்தும் ஒரு சேர திகழ்த்தன.

“கலி... கலி... அவனைக் கீழே விடு; விடு சொல்பிறன்” — கபேசன் அதட்ட, வரதராஜம் கால்கள் பூமியைத் தொட்டன.

“எது மிழக்குப் பக்கம்? வாங்க, எல்லா ரும் இந்தப் பக்கம் வாங்க!” நண்பர்கள் மேற்குப் பக்கமாய் நின்று கொண்டார்கள்.

பாஸுபாயரன்

"மரியாதை தெரியாத நாயே... இத்தினி நான் கூடப் பழகிட்டுக் கையில் பத்திரிகை போட வந்து கல்யாணம் சொல்லிவா? எத்தினி தெஞ்சரம் உனக்கு?" சத்துரு சட்டைவைப் பிடித்தான்.

"இயலேடா..."

"பேசாதே."

"ஏன் சொஜ்ஜி பஜ்ஜி தாங்க நினை மாட்டோமா? எங்களைக் கூப்பிட்டால் ஆகாநா? ஒரு பேண்ட் துணி எடுக்கத் தெரியாத முண்டம் நீ. ஸ்பார்க் பைக் வாங்க நாலு பேரைக் கடைக்குக் கூப்பிட்டுப் போற குழப்ப கேஸ் நீ. யானாக் கேட்டுப்

பொண்ணு பார்த்தீ? யாரைக் கேட்டுக் கல்யாணம் பண்ணே?"

"சுபக்து வராத ரகசியமா வச்சிருந்தது சபைவ அலமானப்படுத்தற விஷயம்" - மணி ஒத்து விடுவான்.

"தக்க தண்டனைக்குப் பிரகே இதைச் சபை அங்கீகரிக்கும்."

"கங்கிராஜு-லெஷன்-ஹாஸ்டு தெருவே அலாற்ற மாநிரி சொல்லிட்டங்கனோடா!"

"அது சந்தோஷம். உடனடி சந்தோஷம். சட்டசபை கலைச்சா துணங்களுக்குச் சந்தோஷம்தான். ஆனா உடனடியா கலர்னா ஆட்டி வரும். ஹாஸ்ட் பத்தி உடனே விசா

ரணை நடக்கும். இப்ப ஊழல் விசாரணை.
நீ குற்றவாளி. புரிகுதா?" மனோகர் கூவ...
"கைகப்பி!" என்று கணேசன் உத்தர
விட்டான்.

"கப்பிடா!" கையை ஆட்டினான்.
வரது தடுத்த தெருவில் கைகப்பினான்.
"தம்பரிகளே... தம்பரிகளே...
சொல்லு!"

"வேண்டா..."
"சொல்லப் போறியா இம்மையா?"
"தம்பரிகளே... தம்பரிகளே..."
"என் திருமணத்தை இம்மிடேஷன் கூற
வதற்கும் மகரத்தது தவறு. மாபெரும்

தவறு. இச்சிறுவன் பிழை பொறுத்து எல்
யோரும் வந்து நடத்திக் கொடுக்க வேண்
டும் என்று...

"கொடுக்க வேண்டும்" என்று வரது
கைகப்பி முணுமுணுத்தான்.

"உங்கன் பொற்பாத கமலங்களில்
விழுந்து வேட்டுக் கொள்கிறேன்."

"கிழுடா..."
"டேவ்!"

"விழப் போறியா இம்மையா?"
"தெருவுடா..."

"சத்தியமா ஒரு பங் கல்யாணத்துக்கு
வரமாட்டான்."

"டேய்..."

"வருத்துடு வரதா, தப்புத்தானே மறைச்சது?"

"நம்ப வந்து விழிறேன்டா..."

"சைப கலையலாம், — நண்பர்கள் விலகிப் போகத் தவாரானார்கள்."

வரதாரைக் கண் காணர் பெட்ரோய் பங்கு அருகே, மாலை எட்டு மணி சோடியல் லைட் சிரிக்க, தடைபாதை மண் சட்டையில் ஓட்ட, நண்பர்களின் காலில் சரவுடரக்க மாய் விழுந்தான்.

"சாமியேய்... சரணம் ஐயப்பா..." நண்பர்கள் கவனிார்கள். நெரு திரும்பிப் பார்த்தது.

"சுபரிடிரி வாசனே சரணம் ஐயப்பா," நெரு வியத்து நின்று.

"எங்கள் குல சாஸ்தாவே... சரணம் ஐயப்பா..." விபத்தவர் பங் தெரிய நண்பர்கள் கோஷத்துக்குச் சிரித்தார்கள்.

வரது எழுந்திருக்க... நண்பர்கள் ஒரு பொருவராகக் கைகுறுக்கினார்கள். நெரு தன் வேலையைக் கவனித்தது.

"போடா ஒரு குட் தியூன் சொன்னா நெருவுல வுமஸ்சிடையங்க."

சைபல் அவமியாதை நடக்கக் கூடாது நம்பி, வுரு. இப்ப என்ன..., சைதாஸமா சிட்டோம். யாரு பொண்ணு? எத்த னாரு? எப்ப கய்யானம்?"

"கொய்தேன்."

மோட்டார் டைக்கிளுக்குப் போய் முதல் கட்டு எடுத்துப் பிரிக்க, நண்பர்கள் குத்திக் கொண்டார்கள்.

"முதல் இன்ஸிடேஷன் உங்களுக்குள்ளு ஆக்சயா வந்தேன்..." வரது முணுமுணுத்தான்.

"தப்பு தோழா... முதல் இன்ஸிடேஷன் லஸ் பிளையாருக்கு, வா... வா" என்று அவனை அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள்.

"சாமிராத ஐயரே... நம்ம சிநேகிதனுக்குக் கலியாணம், டக்கரா ஒரு அர்ச்சனை பண்ணுங்க. பார்ப்போம்" பத்திரிகை பெட்டி வாங்கிக் குருக்கண்டம் கொடுத்தார்கள்.

"பிள்ளையாரப்பா... எங்க சிநேகிதன் கய்யானம் தல்லபடி நடக்கணும். நல்லதா ஆனக்கு அருகே தேங்கா உடைக்கறோம். வேண்டிக்கங்கடா..." படபடவென்று கண்ணத்தில் போட்டுக் கொண்டார்கள். அர்ச்சனைத் தட்டில் ஆனக்கு இரண்டு ரூபாய் போட்டார்கள். பிள்ளையாருக்கு முதல் பத்திரிகை வைத்தார்கள். கய்யாமிக்குப் போட்ட மாலை வரதுவுக்குப் போட்டு அவனை மாலையிடு சன்னதி வலம் வரச் செய்தார்கள். "வரது... கய்யானக் கண்கலந்துடுக்க..." என்று கோஷமிட்டார்கள். வரது வெட்கப்பட்டான். வேசாய்க் கண்கலங்கினான்.

"டேய்... எதுக்கு முகத்தைத் தொங்கப் போடறே? தாங்க இருக்கோம். ஒழிதான்னு கய்யானம் தாங்க நடத்தி வைக்கிறோம்?"

"டேய். இப்ப கொடு பத்திரிகை."

தனித் தனிவா பெயர் எழுதி நண்பர்களுக்கு வரது பத்திரிகை தட்டினான்.

"பிரித்துப் படித்தார்கள்."

"சுனவர் பதினேழு... லாவிறுக்கிறோம் எட்டு ஒன்பதையா, கூட்டம் சாகும் வரது, வேறே டேட்டே விடைக்கலையா?"

"தூணவாசம் உண்டா? எப்ப டீரஸ் எடுக்கப் போறே?"

"கச்சேரி உண்டா? என்ன டியூயர்?"

"ஒண்ணும் புரியலடா! எல்லாத்துக்கும் உங்களை நம்பி இருக்கேன்."

"மாயவரம் பொண்ணுதானே... ஏன் மெட்ராஸ்கு கய்யானம்?"

"எங்கப்பா வேலை. வரதச்சனை சிறு ஏதையும் வேணாம். கய்யானம் மெட்ராஸ்கு தங்கப்படி பண்ணுங்கண்டாடா, பொண்ணுக்குத் தென்பா மெட்ராஸ்குதான், ஆளுக்குப் போறது. பாதி பொறுப்பு நம்ம தலைய விழுது. சைமயல் ஆறு, கச்சேரி, தாதல்வரம் தாமதம் சிபிகன் பண்ணணும். சத்திரம் அட்வான்ஸ் கட்டிட்டுடாக்க."

"சில்லறை யாருது?"

"அவங்கதான், பொண்ணுக்குத் தென்பா தானைக்கு குழுக்கு வசேன்னுக்குக் காள், எல்லாரும் வாங்கடா, எனைக்கு ஒண்ணும் தெரியாது."

"வுரு பரதா, தான் ஏ. வி. ரமணன் கச்சேரி ஏற்பாடு பண்ணேன். ரமணன் நம்ம சிபிரண்டு. அனேசன் கையசைத்தான்."

"டீரஸ் எங்கிட்ட வுட்டு."

"தாதல்வரம் கைலாப்பூர்லியே பிராஞ் கடலாம்."

"சைமயல்?"

"கவனி. மியூசிக் அகாடமி கவனிதி — தான் ஏற்பாடு பண்ணேன்."

"தட்டாளனு போலிடாதிங்கடா?"

"எல் தங்கச்சி கய்யானமா நினைக்க அடி ரெட்டுக்கு ஏற்பாடு பண்ணேன், கைவைப்பாடு."

"டேய் ரமணன் விடைக்கலென்னா...?"

"அத்தப் பேச்சே வேணாம். ரமணனைக் கூட்டி இருத்துட்டு வரது என் பொறுப்பு. அந்த ஆள் பாடினர் உன் மாயவரக் கூட்டம் அப்படியே மதுடி கேட்ட பாய்பா கூட்டா கும். சை வுட்டிருக்கித் தானா ஏறும். எத்திவி மணிக்கு வராகு சித்தப்பா?"

"காத்தாய் எட்டு மணிக்கு."

"ஆயின் போகணும், சை அரை தான் விஷு பேசுடறேன். உங்க கய்யானத்தை விடவா ஆயின் பெரிசு..."

மிறுதான், கைலாப்பூர் மாட வீதியில் ஒரு கிணைத் தெருவில், வீட்டு எண் தேடி அணைத்த மிறுதனாக் கணைசன் கூட்டி வந்தான்.

"எம் பேரி கணைசன். வரதுவோட சிநேகிதன். வாங்க, உன்ன வாங்க."

"விடு மாநிரி இருக்கே?"

"சிறுதான். ஏழு பேர் வரடகைக்கு எடுத்

— பொருள் —
இதன்மூலம் தான் கய்யானத்தின் சாய்வு, மறுகிறோம். அமைச்சர்
இக்கூட்டம் முடிவாகி

வாங்கிய ராஜகோபாலன் கு. சப	அப்பளம், வற்றம், வடாம், ஊறு	
வண்ணக் கேக்குகள், இனிவ பிழ்	காய் செழுந்தைகள்	4.00
கட்டுகள் செழுந்தை (கேக், பிஸ்கட்,	பழரசம், ஜாம், ஊறுகாய் செடி	
ஜாம்ரோவ் முட்டையில்லாத கேக்,	தூக்கைகள்	5.00
பூவேலை செய்தல் முதலிய 68 வகை	திருமகன் கோலக்கலை	4.50
கள் - வண்ணப்படங்களுடன்) \$1.00	அருணா கோபாலகிருஷ்ணன்	
சுவாமிக்க உணவுகள், குழியங்கள்	தாம் அழகாய் இருக்க	20.00
ரவிபுரன் Vegetarian Cookery 110	கபலக்கலி	
Recipes \$2.00	மத்தையரின் அழகுக்கலை	8.50
சுவாமிக்க இனிப்பு வகைகள் 5.00	பெண்களுக்கும் பழங்குடி குழியங்கள் 7.50	
விசாலாட்சி	டாக்டர் கைவகுர் மு. சமுணாதிதியின்	
(Non-Vegetarian) தலை அமைவ	தெருக்கு தி பாகம் - 1.	75.00
உணவு வகைகள், (சூப், கோப்தா,	" - இரண்டாம் பாகம்	75.00
மீன் கேக், தன்ஷக், மட்டன் மசாலா	பொங்கிவரும் புதுவெள்ளம்	7.00
ஸ்ட்.) \$2.00	இவை சமுதாயம் எழுகவே	8.50
சுவாமிக்க தெருண்டுகளும் சமை	பொன்னர் சங்கர்	100.00
வறும் 14.00		

இவை சமையல் பட்டகங்களுக்கு எழுதல். தனிப்பிரதி வேண்டுமென புத்தக விலையுடன் கு. 1/- சேர்த்து அனுப்புக.

திருமகன் நினைபம்

35, வெங்கடநாராயணா சமையல், தக, சென்னை - 600 017.
பேன்: 461889-442893.

வாங்கி விட்டீர்களா?

குங்குமம்

பொங்கல் இதழில் (13-19 ஜூன் '89)

ரமணிசந்திரன்

எழுதும்

பால்நிலா

புதிய தொடர்கதை ஆரம்பம்

துச் சமைக்க ஆள் போட்டு ஒண்ணா இருக்கோம்."

"தீங்கு யாரு?" வெறும் மார்போடு வேய் பண்ணிக் கொண்டிருந்தவனைக் கேட்டார்.

"எம் பேர் மனோகர். இத்தியன் ஏர்வைன்ஸ். அவரு மணி - பாங்கு ஆர்ப் பரோடா. இவரு கணேசன் - இத்தியன் ஆலிம். அவர் கப்ரமணி. ரேஸ் கம்ப்யூட்டர் கம்பெனி. இவங்க கலிங் பெருமான் சார்ட்டிங் - அகெனன்டென்ட். தனியா ப்ராடிஸ் பண்ணார். இதுதான் உங்க வீட்டு மாப்பிள்ளை. அவரும் கம்ப்யூட்டர் ஆனதான்."

"எல்லாரும் பேச்சிலரா?"

"இப்போதைக்கு ஆளாம். முதலிக்கெட் வரது. இனி மடமடன்னு விரும்."

"ரொம்ப சத்தோடும். எனக்கு மெட்ராஸ்தான். இருந்தாலும் சித்த தன்னிப் பழவத்தாங்கல். மாம்பலத்துல சத்திரம் பாத்திருக்கா. எனக்கு ஓடி ஆட முடியாது. வயசாறிருந்து."

"வரது கல்யாணம் எங்க வேலை. ஓடி ஆட நாங்க இருக்கோம். என்ன வேணும் சொல்லுங்க."

"தீங்கதான் சொல்லணும்."

"எட்டு மணிக்குக் கூடின கூட்டம் பன்னிரண்டு மணிக்கு முடிந்தது. நண்பர்கள் உலாபட்டம் பெரும் கலை ஏற்றார்கள். தனித் தனியே அவரிடம் கை நீட்டிக் கரக வாய்வினார்கள். கணக்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள்."

"உட்கார வசிக் காப்பாடு போட வேண்டிய சிநேகிதர்களைச் சிரமப்படுத்தறேன்..." பெரியவர் கை கூப்பினார்.

கூட்டம் அதற்கு முன்பே கலைந்து போயிருந்தது.

"இது வருடங்கள் முடிந்து விட்டன. இந்த வீட்டுக்கு வந்து. விளம்பர கம்பெனிக்கு கம்ப்யூட்டர் ப்ரோகிராமராய் வந்த போது, கப்ரமணியை கம்ப்யூட்டர் விஷய மாய்ச் சத்திக்க. வாட்டனுக்குத் தினம் தூப்பது ரூபாய் தருவோன் என்று பயப்பட. அவன்தான் மைலாப்பூர் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தான். நண்பர்களை அறிமுகப்படுத்தினான்."

எல்லா நண்பர்களுக்கும் தல்லபடிபாகப் பெரிசு உத்தியோகம். நிறைய பொறுப்பு. பொதுமான கருமானம். படிப்பும், பொறுப்பும், வருமானமும், குடும்பச் சூழ்நிலையும் கொண்டு வந்து கொடுத்த திதானம்.

மேன்மை மாறிலி கஜ கஜா இல்லை

வீடு. முன்பு ஒரு பெரியவர் சமையல் செய்து கொண்டிருந்தார். இப்போது அவர் பிள்ளை சமைக்கிறான். சமையல் செய்து விட்டுக் காவேலு போகிறான் அவன்!

மைலாப்பூர் காதலி மார்க்கெட்டில் தாலு பேர் தீவறு பேச முடியாது. கோவில் அருகே குளக் கரைவில் சாஸ்திரிகள் குடும்பம். பூ விற்கிறவர்கள் கூட்டம். ஏதாவது உற்சவம். மைலாப்பூர் தாண்டி வல் சொனகர்யம். சோம்பு. சீப்பு வாங்க. சட்டென்று காப்பி குடிக்க. வல் பிள்ளை யார் கோவில். பின்பக்கம் காமதேனு தியேட்டர். அருகே டெனகர்யம். அரை இருளாம். மர திறலாய். பெட்ரோல் பங்க் ஓரமாய். சின்ன மேடை இருக்கும். பெட்ரோல் பங்க் சின்னாலிடம் மசாத்திர அக்கெனன்டென்ட் எல்லோருக்கும் இருந்தது. சின்னாவுக்கும் இவர்கள் நட்பு பிடித்திருந்தது.

அது தவிர வல் பக்கம் பெண்கள் நம்மாட்டம் அதிகம். நண்பர்கள் யாரும் பெண்களைத் தூர்த்துகிறவர்கள் இல்லை. பார்க்கிறவர்கள்!

"மச்சி மச்சி... களாலா ஒரு உருப்படி வகுது." குறுங்கி அவன் கட்டக்கும் வரை ஆவல் தீரப் பார்த்து விட்டு அரட்டைக்குத் திரும்பி விடுவார்கள்.

மனோகர் ஒருமுறை அத்து மீறி ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து "வினீஸ்" அடித்த போது. அந்தப் பெண் துபென்று துப்பி விட்டான். நண்பர்கள் அதிர்த்து போனார்கள்.

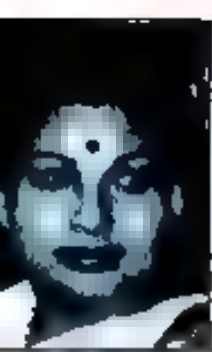
"காலி பன்னிடு மனோகர்" என்று கப்பிரமணி கட்டணைவிட்டான். "நாளைக்கு ம் தேடி யாராவது அந்தப் பொண் ஆளுங்க வந்துட்டா நாம் அக்கம் பக்கம் தலை காட்ட முடியாது. காலி பன்னிடு."

கிட்டத்தட்ட காலில் விழாத குறையாக மனோகர் மன்னிப்பு கேட்டான். அதற்குப் பிறகு பெண்களைப் பார்ப்பதைக் கூட அவன் திறுத்திக் கொண்டான்.

வாண்டியரி பில் ஓர் ஆள் கவனித்தான். சமையல் செலவு ஓர் ஆள் கவனித்தான். வீடு பெருக்கி வாசலில் கோலம் போட ஒருவன் பொறுப்பேற்றான். வாடகை வசூல் ஒரு தபர் பொறுப்பாயிற்று. ஓர் ஆள் டோட்டலாய் சூப்பர்வைஸ் செய்து களைக்குத் தனிக்கை செய்தான்.

கலிய பெருமானுக்கு வீட்டு வாசலி வேயே ஆயிள். எத் தேரமும் அக்கு சாவி இருக்கும். சாவி எங்கே பூட்டு எங்கே எங்கிற தனிப்பு இல்லை.

அங்கே கண்டிப்பு இருந்தது. உறுதியான

தப்பு இருந்தது. அருமைவாச சாப்பாடு இருந்தது. எல்லாச் சர துக்கம் பற்றி விசாரணை இருந்தது.

கப்பலுள் அப்பா உடல்நிலை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு நிமிடம் மனோகர் மதுரை விமானம் திறை வைத்து ஏற்றி விட்டார். மரணச் செய்தி வந்ததும் கணேசனும், வரதாவுடும் துக்கம் விசாரிக்கப் போனார்கள்.

கணேசன் தங்கை மெழுகல் காவேரில் படிக்கிறாள். அவள் டிரெயினிக்குக்கு இரண்டு மாதம் பாம்பே போக, வாரா வாரம் அவளைச் சொந்தத் தங்கையாய்ப் போய்ப் பார்த்துக் கொண்டார்க்கள்.

மணி என்னை மணிகண்டதுக்கு அப்பெண்டுகையில் ஆப்பிரேஷன். மாற்றி மாற்றி அவர்கள் வீடு எடுத்துக் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

இது வீடு. கமலா வீடு. இப்படிப்பட்ட நண்பர்கள் இடைப்பது அதிர்ச்சிக்கு பத்து வசை உடல் செட்டா நண்பர்கள். எந்த கூதவிக்கும் அஞ்சாத நண்பர்கள்.

கல்யாணம் என்று முன் கூட்டியே சொல் விவிருக்கலாம். சொல்வ முடியாதபடி தேர்த்து விட்டது. நூற்று கட்டு பத்திரிகையை ஆயிரம் கொண்டு வந்து தங்கை வைத்த போதுதான் சைவ வேதவையும் மட்டெனவந்து நடத்திடுப்பது தெரிந்தது.

"அப்பா உன் இஷ்டத்துக்கு இவ்வியேஷன் அடிக்காதே... எல்லாருக்கும் இதே மாநிலி மஞ்சப் பத்திரிகை கொடு. அதான் நம்ம வழக்கம்னு சொல்வச் சொன்னா. இதுதான் மரிவாதுதாம். நீயே கல்யாணம் பண்ணிக்கற மாநிலிவெல்லாம் பிரிண்ட் பண்ண வேண்டாம்னா."

தங்கையிடத்திற்குக் கட்டுக் கொண்டு வரும் போது கவரும் இவ்வை. வன் பேசல் விட்டதாய்ச் சைவமயக்காரப் பிள்ளை சொல்லிற்று.

வன் பிள்ளையார் கொண்டுக்குப் பேசல் திறை போதுதான் சைவ கூத்துக்களும் நடத்தின. அந்தக்கு வந்து படுக்கிற போது செட்டார்கள்.

"எப்படா பொன் பார்த்தே?"

"தீபாவளிக்குண்டு போனெண்டா விட்டுக்கு... வாரோ ஒரு பொன்னு பட்சணம் எடுத்துக் கொண்டு வந்தது. "இந்தப் பொன்னுக்கு உன்னத செட்டாறா. பண்ணிக்கறவா?" ன்று அம்மா செட்டாள்? பேசிப் பழகுமாண்டு பதினாக்குக் செட்டாள்.

"போய்ப் பேசிட்டு வாயென்னா. பொன் பாரிக்கற மாநிலி உடப் போவாண்டா. தீபா

வன் ஆசைத்து செட்டப் போனென். அக்கா தங்கை மூன்று பேர். இவன் பெரிய வன்! எல்லாருமே நல்லா பேசினாங்க. அவர்களுக்கு சொம்ப வசதிண்டு சொல்ல முடியாது. ஒ.கே."

"என்னடா பேசினே?"

"பிள்ளை!" நான் குறுக்கி வரது புன்னை செட்டாள்.

துக்கத்திலெல்லாம் கல்யாணியின் மூகம் வந்தது. எல்லா பேச்சுக்கும் உள் கொட்டின இனிமை எப்போதும் மனசை இருந்தது.

"கம்ப்யூட்டர் என்ன...?" - செட்டா செவி இன்னும் காதிக்கு ஒலித்தது.

செட்டப்பிடவிலை. கதவோரம் ஒளிய விடவை. குளித்து வண்டி "திதிசிலர் கமமா" பாடவிலை. "வாங்கோ" கதவு திறந்து விட்டது கல்யாணிதான். காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்தது கல்யாணிதான். சர்க்கரை சரிவா இருக்காண்டு செட்டா கல்யாணிதான். "இவர மா. அக்கிரக கரம் இன்னிலிவரிப் படிக்கறா. இவ கப்பா, செட்டா. தான்தான் பி.ஏ. விட்டரேச்சர் எடுத்துண்டு மேல் போக முடியாமல் கல்யாணத்து திக்கறேன்" என்றான்.

"போக முடியாத என்ன... எம்.ஏ. படிக்காமா?"

"விட்டரேச்சர் சொம்பப் படிச்சா ஒரு மாநிலி ஆயிரமேனாண்டு பயமா இருக்கு."

"புரியலைய."

"சொம்ப கற்பனையா போயிரும். சாதாரண செட்டா உட திவு திவுண்டு எழுத ஆரம்பிக்க எமோஷனலா போறது. சைவம் மாநிலி வாங்குவது இவ்வை. ப்ராக்டிகலா திவ் பண்ண விட்டரேச்சர் விட்டா."

"கற்பனை கமந்தாறோ?"

"வெளியே வரணுமே. நாளை பேரோடு பழகணுமே. கதை வர மனுஷா வெறே. திஜம் வெறே. எல்லா கதைகூம் கீரம். சொஸைட்டியெரட கீரம். சொஸைட்டி புனிச்ச திரி. வெண்ணையா யோசிக்க வன்; வாழ முடியாது."

"சபாஷ்!"

"கம்ப்யூட்டர் என்ன...?"

வரது விழித்தான்.

"படிச்சோன் புரியலை. அதனாய் செட்டாறேன். இரண்டு வார்த்தைவ சொல்வ முடியாதெனா பரவாயில்லை. வெண்டாம்."

"முடியும். எழுத்தாத என்னா க மாற்றி எண்ண எழுத்தாக மாற்றுவது. மிஷின் கதைய வினாடி நேரத்துக்கு நம்மை விட

முது மடங்கு கப்பில் மாத்தும்."

உய்...

"என்ன உய்?"

"ப்ரோக்ரோமர்மா..."

"இப்ப உங்க வீட்டுக்கு வரவு செலவு எப்படி என்று சொன்னா அதை வசிக் கம்பி பூட்டரில் ப்ரோக்ரோம் பண்ணிக் கொடுப்பேன். ஒரு பட்டல் தட்டினா தேத்திக்கு என்ன செலவு போன வாரம் எவ்வளவு செலவு... போன வருஷம் எவ்வளவு செலவு... போன வருஷம் இதே தேதி என்ன செலவு தெரியும்."

"ஆபகம் வசிக்கிற பொட்டி."

"கரெட், ஆனா அதுக்கு மேல் வித்தை பண்ணணும்."

"ப்ரோக்ரோம் பண்ணணும்."

"வெஸ்."

"அப்ப கம்பியூட்டரை விட ப்ரோக்ரோமர்மா சரத்தியா இருக்கணும்?"

"வெஸ்."

"கம்பியூட்டர் மனுஷானை முழுக் கிடாதே?"

"இப்போதைக்கு இல்லை. போகப் போக மனுஷானை விடக் கெட்டியா ஆகிடலாம்."

"இப்ப நான் எம்ப்ரோய்டர் பண்ணுவேன். கம்பியூட்டர்வ அது உபயோகப்படுமா?"

"பண்ணலாம். ஆயிரம் டிஸ்க் அதுக்கு ப்ரோக்ரோம் பண்ணிட்டா, ஒவ்வொரு டிஸ்கனுக்கும் ஒரு கோப் தம்பர் கொடுத்தா... எம்ப்ரோய்டர் மிஷினோட கணக்கை கம்பியூட்டருக்குக் கொடுத்தாட்டு பட்டல் தட்டினால் போலும். கம்பியூட்டர் மேற்பார்வைல மிஷின் எம்ப்ரோய்டர் பண்ணும்."

"உங்க வேலை கஷ்டமானதா...?"

"கொஞ்சம் கற்பனை; கொஞ்சம் கெட்டிக்காரத்தனம்; கொஞ்சம் அனுபவம் வேணும்."

"கம்பியூட்டர் படிச்சவர எல்லாம் ரொம்ப கெட்டிக்காரானா கேள்விப்பட்டேயே?"

"அப்படியில்லை, மாடு மாநிலி உதாசனமும். போட்டுப் போட்டுப் பாக்கணும். என்ன விதமா உபயோகப்படுமோ யோசிக்கணும்."

"ரொம்ப டயர்டாகிடுமா?"

"நினைமா ப்ரோக்ரோம் பண்ணோம்? ஒரே நான் பண்ணோமா? கொஞ்சம் கொஞ்சமா தடக்கற வேலை அது."

"சந்தோஷமான வேலைவா?"

"வேலை பிடிபட்டுட்டா குடிவான வேலை. என் செக்ஸம் பதில் சொல்லுமோ உட்கார்த்து கம்பியூட்டரோட பேசத் தொணும்."

"பாம்பே டெல்லின்று போயிட்டா ப்ரைட் கம்ப்யூச்சர் இல்லை...?"

"போலாம்... எனக்கு இஷ்டமில்லை. எனக்கு மெட்ராஸ் போலும்."

"அப்பாடா!"

"எதுக்கு அப்பாடா?"

"எங்கேயாவது பாம்பே டெல்லின்று போக வேண்டியிருக்குமோண்டு பயம்..."

"பாம்பே டெல்லி பயமா?"

"நம்ம வீடு ககம் மாநிலி வருமா? நம்ம ஊர் மாநிலி இருக்குமா?"

"உனக்குப் புடிச்சதே மா ய வ ர ம் தானா?"

"இல்லை. மெட்ராஸ். எல்லா வசதியும் இருக்கி. அதே சமயம் கலையண்ட்."

"அப்ப என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக் ரெடியா?"

"தங்கதானை சொல்லணும்."

"ஒரு மாறுதலுக்கு நீ சொல்லேன்."

"எனக்கு உங்க வீடு புடிச்சருக்கு. தட்டிட்டுத் தட்டிட்டு. கலியா இருக்கா. கஷ்டப்படுத்த மாட்டா. தங்க பத்திரமா பெணை. உங்குமோ இல்லை. டாஸ்க் தெரியுமா... பாட்டு தெரியுமானா கேட்கலாம்..."

"வருக்குப் பாட்டுத் தெரியாது. எல்லா குக்கும் பாடத் தெரியும். தன்னா பாடறது பதிலிதானாலே..."

"உங்களுக்குப் புடிச்ச பாட்டு எது?"

"சினிமா பாட்டுதான் புடிக்கும்."

"எது?"

"தொட்டால் மலரும். தொட்டால் நான் மலர்த்தேன். கட்டால் பொன் சிலக்கும் உடாமல் கண் சிலத்தேன்."

"ஊம்... தன்னா பாடதீங்கனோ!"

"இது பாடறதா...?"

"ஊம்மா! பேசிட்டியா..." - சிபியிக்கு குரல் கேட்டது.

"இதோ வந்துட்டேன்மா. போலாமா?"

"நீ பாடவேயில்லைவே..."

"தவக்குல பாடறேன்."

"என்னைப் பிடிச்சிருக்கா... சொல்லவே யில்லைவே."

"கொஞ்சம் கற்பனை. கொஞ்சம் கெட்டிக்காரத்தனம். கொஞ்சம் அனுபவம் இருக்கிறதா சொன்னீங்கனோ... அதை இப்போ உபயோகப்படுத்த மாட்டீங்கனா?"

அநிர்த்து போய் திரைத்தான் முடிந்தது.

அன்று கேட்டதற்கு, "கெட்டிக்காரப் பொண்ணும்தான், நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறேன்" - இரண்டே வரக்கிவத்தில் பதில் சொன்னான்.

மாவலரத்தில் பக் ஏறினான். இரண்டு தங்கைகளுடன் பக் கட்டாண்டுக்குக் கல்யாணி வந்திருந்தான். சோதனை அல்லாவும், ஆடியோ கேஸ்ட்டும் கொடுத்தான்.

கேஸ்ட்டில் அவர்கள் மாடியில் பேசிய பேச்சு ரொக்காட் ஆகியிருந்தது. "இப்போ கங்க அக்கா பாடுவா..." - கடைசித் தங்கை தமா குரல் கேட்டது. தம்புக் குதி கேட்டது. "நினைவி வம்ச..." பாட்டு கேட்டது. "நெடியோனே, நின் கோவில் வாசலில் படியாய்க் கிடந்து நின் பவனலாய் காண்பானே..." பாசம் கேட்டது. "கண்ணனே தவர்க் காத்திருந்தேன் நுன்னலில் பாத்திருந்தேன்..." - எதல் போய்கிறது.

— நண்பர்களுக்கு கேஸ்ட் பேரட வெட்கமாய் இருந்தது. மேற்கொண்டு ஓர் வெட்குறையம் இல்லாமல் கம்பாணி கை பிடிக்க வேண்டுமே என்று கவனம் வந்தது. பத்தே நாளில் பத்திரிகை வந்து இதன் விவரம் அப்பா... என்று பெருமூச்சு வந்தது.

காதல்தான் கணவா என்று கம்பாணம் கூட கணவரான். கம்பாண நான் தெருங்க தெருங்க, கண்டி அங்கித்தது.

வரது எட்டு சாம்பிள் துணி பரப்பி குட்டு—கோட்டு எடுக்க முயித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மாவவரத்துக்குப் போய் ஒரு வார்த்தை கேட்டுண்டு வா... எது எடுக்கணும்னு... போடா கூல், இந்த ப்ரெஸ்க் செக்ட் ப்ரெஸ்க்.

“டேய்... கவந்தி வர மாட்டார். அவர் சிஷ்யன் சங்கரன்னு பேரு. அவன் வரான். அன்னிக்கு செம் முகூர்த்தம்டா, காய் சறிக்கு டெம்போ புகுச்சுட்டேன். அதுக்கு அட்வான்ஸ் கேட்கறான். நான் அந்தப் பெரிவயர் டிட்ட வரக்கூடிய. என் கை போடறேன், பின்னால அட்டிஷன்ட் பண்ணிக்கலாம்.”

“ரமணன் வராமலா, கங்கரியே செட் போட. எணக்காக கம்பெனக் ரெட் பாதிக்குப் பாதி. ஆனா டிரான்ஸ்போர்ட் செலவு கேட்கறான்.”

“டேய்... சணமவல் சக்கரனோட, கல்

வணர் சத்திரம் போனோம், சீரியல் செட் வேணுமான்னான். ரிஸ்பான்ஸா சீரியல் பல்ப் வேண்டாமா...? ஒத்துக்கிட்டேன். தானாது ரூபக் காயத்தரம் மட்டும் எரியும். வார் தரப் போறா. தயா... உன் மாயனாரா...?”

வரது விழித்தான்.
“அவனை விடுப்பா. தமிழ் தீ பத்திரிகை கொடுக்கற வரைக்கும் வசிக்கக்கோ, இதை எங்கிட்ட விடு.”

நீண்டபின் பேயால் அலைத்தார்கள். பிரேசாய் உழைத்தார்கள். வலிய வந்து கண் துக்கினார்கள். பின்னை வீட்டுக் கூட்டம் பெண் வீட்டுக் கூட்டம் இரண்டும் பன்ஸிஸ் வந்து இறங்க, கான்ஸ் காப்பிரி விருத்து கையலப்புகிற தண்ணீர் வரை பொறுப்பு நண்பர்கள் தவையில் விழுந்தது.

“இஸை, நல்ல இஸைவா இஸைவா? உல்லாய் விழிக்குக்கே. கொல்லிவிருத்தா மாவவரத்துலோத்து வண்டியல் போட்டுண்டு வந்திருக்கலாமே.

“இது மாவவரம் இஸைதான் தவாயி கண...” — கணேசன் மரியாதையாய்ப் பேசினான்.

“அப்ப என் விசிசலா இருக்கு?” எப் குட உட்காரத்த பெண் வீட்டுப் பெரிவ மணித் இங்கிதமில்லாமல் அடிட்ட....

“விழிக்குதான் வரும், கணேசன் கோபம் அடக்கிப் பதில் சொன்னான்.

கோபாலிவிருக்கும் பாரதி நினைவுகூர நாட்டி ஆனந்தநாண்டவபுரம் 9.0. 809 103. தஞ்சாவூர் தியிலா-தமிழ்தாடு.

தந்தை சத்திரக் கீதத்தையென இன்றிய கோபாலிவிருக்கும் பாரதிதார் தமிழ் இலக்கியம் —
இதை உலகியிலே அறிவப்புகுப் பெற்றவர். உலக வகுப்பில் உலக எலியை தமிழில் அமைத்த பதிர் கவன திறந்த அவரது கீதத்தையென ரெஸ்ட்ரிக்ட் தந்தை வரத்தலை.

இன்றைக்குக் கால 180 வருஷங்களுக்கு முன்பு கோபாலிவிருக்கும் பாரதியார் தஞ்சாவூர் தியிலாவில் நாளப்பங்குததிற்கு அருகில் உலக திணைக் கந்த ரொவத்திற் பிறந்தார். பிரத்தாரகியாகமே வாழ்ந்த அவர், மயிலாடுதுறைக்கு வடக்கே துருட்டுமே வீட்டி தொண்டலில் உலக ஆனந்தநாண்டவபுரம் (ஆனந்த நாண்டவபுரம்) எங்கிற ரொவத்திற் தமது வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி தாண்டல் வாசம் செய்தார். ஆதலிக்கும் பெருந்தந்தாளும், விதவாசனும் அங்குதான் இருந்ததும் சிதம்பரம் அருககடி செங்குலா அங்கே தங்குதல் வசதியாக இருந்ததும் அவர் ஆனந்தநாண்டவபுரத்திற் விருப்பமுடன் வாழக் காரணமாகிற்று.

தமிழுக்கும், இசைக்கும் பாரதியார் ஆத்திரவா தொண்டலும், சாதிருவாக்கு அப்பார்ப்பட்ட பேரன்பு வயிவாய் பத்திரிகைததும் அவர் எடுத்துவாக்கும் தந்தையின் நினைவு கருங்கவையின் அவர் வாழ்ந்த ஊராவில் ஆனந்தநாண்டவபுரத்திற் விதக் கொண்டல உணர்விகுமோம். திருவனாறு திவாக பஞ்சமா ஆராதனை சமயத்திற் இந்த விதானியை நடத்தினான் இசைவிலுடன் இங்கே விஜயம் சென் எலிதாடு இருக்கும் வனக்கருதி இந்த ஆண்டு 1889-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 26, 27, 28, 29 ஆகிய நாட்களில் இசைவர்த்து. இசைக் கோற்போதிய திவக்கெனா சத்பாடு சென்று நடத்தக் கிட்டமிட்டுக்கொள்ள.

தமிழ் இசை வந்ததான இந்த விதா, செப்பாக நடப்பதற்கான கவிமுறைகளை எங்களுக்கு எடுத்துக் கொடுத்துவருடன் இந்த விதா திவக்கெனில் வந்து கொண்டு எங்கள் உதவிகளையும் சென்று தரவேண்டுமாய் பணியைப்பாடல் கேட்டுக் கொண்டுமே.

தலைவரார்: வங்கித் தவாநிதி, பத்தியுணைம்
டாக்டர், செம்மங்குடி 8. ஸ்ரீநிவாஸய்யர்
உப தலைவரார்: இசைப் பேரநிலன், பத்தியு
டாக்டர், மதுரை 5. சேரமசுந்தரன்

P. ராமநாதன் அய்யர்
M. N. கந்தசாமி பிள்ளை
அமைப்பாளர்கள்.

“யார் சொன்னா...?”

“உங்க திப்பா மிழிக்குக்கு. அதப் பார்த்துச் சொன்னேன். கோனிக் கடர் திப்பாவே மிழிவந்து. இவை எப்படி மிழி வந்த வரும்?”

“டாமிட்... இதுவே மாவவரமா இருந்தா...”

கணேசன் அந்த வார்த்தையைப் பெருந்த துக் கொண்டது பெரிய விஷயம். இது சிற்பகனில்தான் தெரிந்தது. மாவவரில் ரமணன் மனைவியோடு கச்சேரிக்கு வந்து இறங்க, பொக்கெந்து விளக்குகள் அணைந்தன. “டிரான்ஸ்மீயர் பரீட்சை ஆயிடுந்து” - வாரோ விசாரித்துத் தவயக் கொண்டார்கள்.

“அந்தப் பிண்ணையை கைக்குத்துப் பதிலா மெழுகுயாந்தி புடிக்கண்டு கத்தி பாடச் சொல்லுங்கோ... அம்மமா இருக்கும். இதுவே மாவவரமா இருந்தா...”

அது பத்து துரீப ஒளி மங்க ஆரம்பித் தது.

சங்கரன் “இருட்டில் சைமயல் பண்ணிப் பழக்கமில்லை. சைமயல் கமாராவத்தான் இருக்கும்” என்றார். வெளிச்சத்திலேயே கமாரான் இருத்த சைமயல் அது.

மனோகர் எங்கோ ஓடினான். கணேசன் வானரயோ கெடுகிறான். கலிய பெருமான் டெலிபோனில் சைமயல் போட்டான்.

“எங்கள் வேலா... கிணை பாக்கணை நடத்த லிட்டா... சிச்செப் போச்சே சிவப் புன். நானாது குபாவா... சிச்செப் சேட் றுக்கு - எரிஞ்சாலும் எரிவா டாதும். மச்சு யாத போனாலும் அழகா இருக்கு. கலி பிப்பாசாப் கத்தியிருக்கா.

ஒரு பெட்டோமர்க்கல் விளக்கை வாரோ தட்டிவிடத் தரை பாலி குபிரென்று தீயிடுக. மணி கோனி போட்டுத் தரையில் அழுத்தினான். அவன் விரல் தடம் பொங்குகிறது.

“இருட்டில் திப்பாசைன், தல்வயேனை திலா இருக்கு... மாய்மிக்னையைப் பொண்ணும் திப்படி திலா வந்து திலங்குகோ. திலா இப்பொகைக்கு பரீட்சை ஆகாது” - தன்னை மனக் கடிக்க கடிக்க சிச்செத்து. தன்புன் கலிப் போனார்கள். ரமணன் கெட்டிக்காரன். கட்டத்தான அமைதியாகக் கைக் இல்லாமல் உரத்த தரையில் பெறுமுடைத்த விதாயகணைத் தொழ. வாழ்வு மிதந்து வரும் பாடினான்.

“கைட் வகுமா பாட்டுக்காரரே...?” வாரோ துரல் கொடுக்க...

பனிரென்று கைட் வந்தது. ஒரு மாமி தன்னை அறிவாது கைவத்திக் போட்டுக் கொண்டாள். வரது பெருமூச்சு விட்டாள்.

என்பது கது ஓயர் கட்டல் வரங்கி. இரண்டு கெடுவுக்கு அப்பால் ஸூன்று கட்டல் கன் காரன் செய்து. சத்திரத்துக்கு மட்டும் கணைகூன் வந்தது. சைமயல்கரை மிழிக்குத் சிவல் கைட் வரை பனிரென்று இருந்தது.

கணேசன் புத்தி. மனோகர் கைழப்பு. மணி கெடுகிற கெடுசல். கலிய பெருமான் கை.

“இருந்து குபாப் கதுசம். மணி ஓயர் மென் காலு விழுந்துட்டாண்டா. கைக் குக் கட்ட இல்லை. இவன் காலு விழுந்ததுக்குத்தான் கணைகூன் விடைச்சது.”

வரது மனைவி கல்யாணிபுடன் மாவ வரத்துக்கு பன் ஏற. தன்புன் முழங்குகை கலர கென்னிக் குத்து விளக்குகள் பரிசைத் தார்கள்.

“அப்ப மறந்து போச்சுடா, காரி!” மன்னிப்புக் கேட்டார்கள். வரது இரண்டு கைகளை மிச்சித்துச் சைமயலும் தழுவிக் கொண்டாள். கைக் கைவ்கினான்.

“சொம்ப பெருமனடா உங்களுக்கு.”

“போடா கன். ஆய் இன் த கெம். என் தல்சை கல்யாணம் மட்டுமில்லை. இன்னும் பத்து கல்யாணம் இருக்கனா நின்று முடிப் போன். அத்தனை அனுபவம் வந்தாக்.

வரது இரண்டு தாளில் சென்னை திரும் பினாள். மந்தைவெளியில் வாடகைக்கு மீட்டர் பிடித்தான். மாமனார் வரிச் சரமா கொடு வர. மறுபடி தன்புன் தான் கதவினார்கள். ஆன் கைத்து மேலே துக் விசாரகன், இடம் பார்த்து சைவத்தார்கள். கல்யாணி பாடல் கூவ்கினான். ஓய்வொருவரையும் தனிக் தனியே புடித்தான்.

“எப்படி கைட் வந்தது மறுபடி...?” விவரமாய்க் கதை மாநிலி கேட்டாள். “மாவ வரத்துமயும் பத்து இலைக்கு ரெண்டு மிழிசு வரத்தான் இருக்கும். ஸூனாப் பத்திரத்துத் தவய வரமுதலா போட முடியும்? விடுங்கோ” - சமாதானப்படுத்தினான்.

எங்கப்பா கச்சேரி கச்சேரிக்காரி. ரமணன் பாட்டு. கச்சேரிக்குக் கச்சேரி கைட் மிழிக் குக்கு கைட் மிழிக். என்ன துரல் அத்து மனுஷனுக்கு... யார் செவக்கை இது...? தட்டி கல்யாணி காவால் அண்ணா அண்ணா என்று ஏறவாரிற்று. கணேசன்... மணி அண்ணா, கே. பி. அண்ணா... — “கலிய பெருமான் அண்ணாக்கறந்தான் கைட்மா இருக்கு. கே. பி. அண்ணா என்று கூப்பிட்டா மொ?”

தனியே போட்டோ ரொக்பர் வர வகுத்து. மறுபடி கல்யாண டிரன் மாட்டி, ஆறு தன்புனோடு கருப் போட்டோ ஏடுத்து. வரது நடு லிட்டில் மாட்டினான். கைமாய்ப்புர் இடத்திலும் இந்த போட்டோ மாட்டப்பட்டது.

“பொம்மனாட்டி சைமயல் பொம்மனாட்டி சைமயல்தாண்டா. கடனென்னு சைமச்செட்டுப் போறான் தம்ம ஆறு. வரது கெடகலிய தலி. வரங்கு குரி இதுதான். அம்மாய்... வரம் ஒரு தரம் வந்தக் தம்மபு அனுப்பேன்.”

இரண்டு வரம் எட்டி வற்றல் முழம்பு போலிற்று. ஸூனாவது வாரம் ரமணன் இன்னிக் தன்னை அனுப்ப முடிந்தது. தாலாவது வாரம் முடிவடைனா... இந்த வாரம் மன்னிக்கக்கச் சொல்லுங்கோ.” மன்னிப்பு மட்டும் போலிற்று.

“இந்த வாரம் போனாப் போறது.

அடுத்த வாரம் ஏதாவது அனுப்பு கல்
யானி..." வரது கொஞ்சம் கெஞ்சினது
போல் கேட்டாள்.

"மாட்டேன் நான் சொல்லுவேன்."

"என் கல்யாணத்துக்கு இவா எல்லாம்
ரொம்ப பாடுபட்டிருக்கா."

"மாவவரத்துலேயே வச்சுக்குத்தா
வாருக்கும் எந்தக் கஷ்டமும் இருத்திருக்
காது. உங்கப்பா எதுக்கு மெட்ராஸ்ல கல்
யாணம்னு ஒத்தக் காலில் நிண்ணாருன்னு
இன்னி தெதி வரைக்கும் புரியலை."

"உங்களுக்கும மாமவரம். எங்களுக்கும
மாமவரம். மொத்த ஊரும் சத்திரத்துல
சாவுக்கும்னுதான்."

ஒருவேளைச் சொல் பேட்டா சாவுகூடப்
பொறோம்? இங்க வாய்க்கிண காய்கறி மாநிசி
ருணு பங்கு வாங்கலாம் அந்த லீலைல.

சுமையல் கூட குமார்தான்."

"வாச் சொன்னா?"

"எல்லாரும்தான்... உங்க அக்கா
உட்பட. வைத்தி சுமையல் வைத்தி சுமை
யம்னு கடைசில வைத்தியைக் காணோம்!"

"வைத்தி சுமையல்னு சொல்லவேதில்
லைபோ. அவா கிஷ்யன் சுமைக்கிறாண்டு
தான் சொன்னோம். வேற என்ன
சொன்னா...?"

"தலங்குக்கு சினிமா பாட்டு வாதிக்க
றான். எத்த ஊர் வாத்தியம்னு கேலி."

"நான்தான் சொன்னேன். உனக்குப்
பிடிக்குமென்னு... கண்ணசேன தீ வரக் காத்
திருத்தேன். வரலிச்சொன்னே..."

ஐயோ நமக்குப் பிடிச்சது நமக்குள்ள.
சத்திரத்துல சொல்லலாமா? ஒரே கேலி.
வெளிய வாரி கிட்டயும் சொல்லாதீங்க.

Lo. 17/8/7

"என்ன போட்டுப் போட்டால், அங்கு வரணும், பத்து வருஷம் தெரியில் தண்டனை விடைக்கும் தெரியுமில்லையே..."

"ப்யூ... அவ்வளவுதான்? நல்ல போட்டுப் போட்டாலும், அங்கு வருஷம் தாண்டணை அனுப்பிக்கத்தானே போடுறோம்..."

— கரடிஞானம் வெளியாகாத பாரதிபிரியா.

மாணம் போலீஸும்!"

"மாணம் போலீஸ் விஷயமா இது?"

"நிச்சயம். காலம் உங்களுக்கு அனுப்பலாமா? இங்கு வந்தப்பப் பாடச் சொன்னா? பாடலை என்று நான் கேட்டேன். பாதிப்பே? என் தங்கைகிட்ட மட்டும். அம்மா அப்பாக்கிட்ட கேட்க முடியுமா? யாருக்கும் தெரியாத அனுப்பறதும் வம்பு, கடைசில தங்கை சொன்னா ரொமாண்டிகா எதாவது பாடிது... அதுக்கு சினிமா பாட்டுதானே பிடிக்கறதுன்னு. பாடினேன். அதே தங்கை என்ன நடந்துதுன்னு பரிசுட்டை முடிஞ்சதும் கேட்டா. உன் வேலை பப் பாடுவா என்று சொரத்திட்டேன். அத அம்மாக்கிட்ட தான் பேச முடியும். அவரிடப் பேச முடியாது. கூடாது."

"இப்ப நீ என்ன சொல்ல வர?"

"அதனுக்கு ஒரு இடம் இருக்கு."

"என் சிநேகிதா குறையப் படறதா?"

"இது வளரக்கும் இல்லை. இனி எப்படியோ?"

"புரியலை."

"முன்னு ஓரறித்துக் கிழமை வந்தது நூற்பு ஒகே. வாரம் வாரம் கப்பம் கட்டறா மாநில அனுப்ப முடியுமா... என்ன? வேணும்னுதான் நிறுத்தினேன்."

"பாவம்... ஏதோ நாக்கு செத்துப் போய்க் கேக்கறா. அவா இல்லாம கல்யாணம் நடந்துக்காது கல்யாணி."

"நிச்சயம் பண்ணின கல்யாணம் பாடு இல்லாமலும் நடக்கும்."

"கலந்துக்கு அவா பட்ட சிரமம் தெரியுமா உனக்கு? இரண்டு விட்டுச் சுவர் ஏறி, இஞ்சு இஞ்சா நகித்து, எண்பது மீட்டர் ஓயி... மனோகர் இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் ஆபீஸ்! ஓய்மேன் இல்லை; வேலைக் காரன் இல்லை."

"புரியறது. அவர் கல்யாணத்துல நாம பரிமாறுவோம். இதை எடுத்துப் போடுவோம். இறப்பு உயரம் வெள்ளிப் படம் கொடுப்போம்."

"சிப்ரண்டிஷிப் கட் பண்ணச் சொல்

றயா?"

"நோ, சிநேகிதா வேணும். சடங்காக் கிடக் கூடாது. என் தங்கை வரலாம். நானு நான் தங்கலாம். அப்புறம் கட்டுது மூட்டை யன்னு அஞ்சா நான் தூத்திடுவேன்."

"ஏன்?"

"தீங்கும் நானும் இருக்கத்தான் இந்த வீடு. சத்திரமில்லை. டிஸ்டன்ஸ்தான் மரியாதை. டிஸ்டன்ஸ் இருக்கக் கூடாத இடம் எது தெரியுமா...? ஆம்படை யான் பொண்டாட்டி உறவு."

"ஆறு வருஷம் உசிக்குதிரா பழகினோம். ஒரு தொந்தரவு வரலை. ஒரு சண்டை இல்லை. மூணை வாரம் அவங்க வேற... நான் வேறன்னு பிரிக்கட்டியோ?"

"யெஸ்! அது வேற காலம்; இது வேற காலம். நானு கட்டு வீடு. மாயவரத்துல எண்குத்து தனி மும். நான் வளர்த்த நெல்லி மரம், செம்பருத்தி. பிறங்கி மெட்ராஸுக்கு கொண்டு வர முடியுமா? கொல்லைப் புறத்துல தோய்க்கற கல்ல உட்காரிந்து விடக்கார்த்தால வளத்துச் சிலப்பைப் பார்த்துண்டு பல் தேச்ச கைம் வரமா? வராது. நரால்ல வான் பேசின், வேகமா துப்பிலா முஞ்சில தெரிக்கறது. இங்க அப்படித்தான்னு அட்டென்சன் பண்ணிக்கிறது."

"உன் நெல்லி மரமும் கிண்கணும் ஒண்ணா? அந்த சீரில் செட்டுக்கு நானாது ரூபா இம்மனுக் கங்க கித்தப்பா தரலை. எரிஞ்ச இரண்டு மணி நேரம் பிறகு வேண்டாமே அணைக்கச் சொல்லுன்னா."

"அப்பா... அந்தக் கரெண்ட் கூத்து போறது. ஆயுட்க்கும் மறக்காது. மாயவரம் பல் ஸ்டான்ட் பிள்ளையார்கிட்ட மெய்யுலா வேண்டுக்டேன். நிறையேத்தனும்."

"மாயவரத்துப் பிள்ளையாரா கரெண்ட் கொடுத்தது? கணேசன், மணி, மனோகர்..."

"வரலையென்று வச்சுக்கொங்க. மனு ஷானை விட்டுடுவோன். தெய்வத்தைத் திட்டி வேன்."

"ஆனா உங்கன் கிட்டத்துக்கு வாய்க் கொழுப்பு ஜாஸ்தி. இரண்டு பேரையும் நிலாஸ் திக்கச் சொன்னானே... பாடி அவன்?"

"அவன் இவன்னு மரியாதைக் குறையா பேச வேண்டாம்."

"நீ என் சிநேகிதாளை மரியாதையா நடத்தறியா?" கோபம் கூச்சலாய் வந்து விட்டது.

கல்யாணி அதிர்ந்து போனாள்.

ஸார் என்று சொல்லி விட்டுச் சமையல் கட்டுக்குப் போனாள். எரிபுக் கேஸ் ஸ்டால் பார்த்தபடி அழுதாள்.

வரது சட்டை மாட்டிக் கொண்டு வெளியே போனாள். தனியே பார்க்கில் உட்காரிந்து புல் கடித்தாள். நண்பர்களைப் பார்க்க வேட்கமாய் இருந்தது. மனைவியிடம் கத்தியதும் அசிங்கமாய் இருந்தது.

புகழ்மீதும் மனைவியும் முகம் தூக்கி

வைத்துக் கொண்டு வலம் வந்தார்கள்.

மறுநாள் ஆயிரத்தில் குதிப்பெடுக்கும் போது போன் ஒலித்தது. கலி பேசினான்.

"எந்தபட்டா உன்விட்ட வந்தக் குழம்பு உன்டிப்பா வேணும்னு... — எடுத்தவுடன் கத்தினான்.

"என்ன கலி...? எதுக்குக் கத்தற?"

"உன் கொம்பிப் இப்ப வந்து, ஒரு சட்டிக் குழம்பு கொண்டு வந்து வச்சகட்டு அழுதுட்டுப் போயது."

"அழுதான்?"

"தேத்து திட்டினியாமே. ஏன் வந்தக் குழம்பு அதுப்பவையன்னு எக் ஒங்கினியாமே?"

"கலி....!"

"கொல்றேனென்னு தப்பா தின்னச்செக் காடு. உங்களுக்குக்கொளாம் எத் தி ன் னாதுமப் போறாது. தின்னு செட்ட வன்னு உம்மாவா கொல்றாங்க! நான் அனெவம். என்னிக்காவது மீன் ஆகடுப் போடுவன்னு நம்ம உமைவக்காரப் பையனைக் கேட்டுருக்கேனா... பொட்டவம் வட்டிக் கொண்ணாத்திடுக்கேனா...? செட்ட வனுக்கு அறிவிலை. உங்குது எங்க பொருக் புத்தி. எல்லார்க்கார்பா நான் மன் வீப்பு கேட்டுட்டேன். என்னிக்குக் கல்யாணம் ஆச்சோ அன்னிக்கு ஒதுங்கி திற்கறது மரியாதை. ஊர் விட்டு ஊர் உங்களை நம்பி வந்துருக்கற பொன்னென்ன இவனுங்களுக்குக் காக்க எக் திட்டறியே... தல்லா வகுது வாயில். போ. போய் வீவு போட்டுட்டுச் சமாநாணப்படுத்து."

"வீவு போட முடியாது கலி."

"சரி. இநோட நம்ம ஸீப்ரண்ட்ஷிப் அனுத்து போச்ச ப்ரதர். ஒரு வேடி விட்டு வாசப் படிய வின்னு அழறத என்னால தாங்க முடியாது. போன் துண்டிச்சப் பட்டது."

"எதுக்கு அப்பிக் போய் அழுதே..." வீவு போட்டு விட்டுப் படிவேறி முதல் காரிய மாய்க் கேட்டான்.

"நான் அழவை... என்வமோ அழவை வந்துடுத்து. மூணாவது வாரமே கஞ்சன்னு கொச்சகத்தம்படி நடந்துட்டேமென்னு கவலை யாகிடுத்து."

"நான் எக் ஒங்கினேனா?"

"நான் அதெல்லாம் சொல்வதை. நான் அழறதைப் பார்த்துப் ஓ கலிய பெருமான் நான் அடிச்சானா அடிச்சானாது பதறி ஊர். நான் படுபெல் சொல்வாது வந்துட்டேன்."

"பென் என்னும் மாயப் ரோக! — என்னைவமோ தொன்றியது வந்துவுக்கு."

"வறந்ததை விட வந்தக் குழம்பு தன்னா அமைஞ்சது. ஒரு சொட்டு விட்டுப் பாரக் கிறேனா? என்னைப் பாரக்கணுன்னா வீவு போட்டேன்? சினிமா போலாமா?"

வறநல் குழம்பு. சினிமா, மனைவி. உடம்பு எதுவும் ஒட்டவில்லை.

"இன்னும் கோயம் தீரவைலா, என்

பேர்ல?" என்ன யோசனை?"

"தான்கலிக்கு பாம்பே போணும். இரண்டு தான் றெனட் ஆபீஸ் ஸ்டே. போனாம்பாஹு உனக்குத் துணையா வைக் கிறது. சிநேமாதானையும் பக்கச்சண்டாச்சு...."

"எனக்கு எதுக்குதுணை? பட்டிக்காடா தான்? ஓப்பத்திசென்று பளாட் இருக்கு. எல்லா ஸீப்ராட்டையும் பொம்மனாட்டி இருக்கா, கொலாப்பலிசீன் டோர், இழுத்து லாக் பண்ணிட்டுக் கதவைத் தாள் போட்டுண்டா என் ராஜ்யம். எங்க வேணா பல் தேய்க்கலாம். எப்படி வேணா பல் தேய்க்கலாம்."

"இங்கதான் பல் தேய்னு உன்னைச் சொன்னேன்..."

"அப்படியில்லை. தீங்க இருக்கும் போது விடு வேறே. தீங்க இல்லைன்னா விடு வேறே. உமைக்கவே மாட்டேன். முதல் தான் ரகத் தையே ஸீபிரட்டஸ் வச்ச. குடு பண்ணிச் குடு பண்ணி ஸத்திக்கலாம். வெறும் பாசாடை சட்டையோட விட்டுக்குன்னேயே அமைவலாம். எப்ப வகுயென்னு காத்திண்டிருக்கலாம்."

பீச்சிப்பெயில் இருந்த இரண்டு நாட்களும் பாசாடை சட்டையோடு அமைகிற மனைவியின் தொற்றமே பகலும் இரவும் மனசுள் வந்தது.

விட்டாய் போதும் என்று விமானம் ஏறினான். இறங்கி வரும் போது மனைவரைப் பார்த்தான். வக்கெஜ் டிக்கட் சரிபார்த்து விட்டு, சென்கிலியமா என்று மனைவரைக் கேட்ட. துக்கம் பொங்கிற்று.

"தீங்கன்னாம் எப்படிடா இருக்கீங்க? வேறே ஆக் சேர்த்துட்டிங்கனா என் ப்ரேனாக்கு?"

"இல்லை."

"ஓன்?"

"ஆறு வகுவு சிநேமே மூணு வாரத்துல உமைக்குச்சு. புதுசா எதுக்குடா?"

"பீனோக்."

"தப்பு டீனென் பேர்ல. வுட்டுறணும்! கல்யாணம் ஆச்சன்னா குட்டைபன்னு வுட்டுறணும்."

"என்னால விட முடியலைடா..."

"புரீவுது. அத்தாஸ்தான் எக் தீட்டிப் பெண்டாட்டியை அடிச்சிடுக்கிடு."

"ஓயோ... நான் அடிக்கலை."

"தெரியாது. கலி நான் சொன்னான். சொத்துப் பாணென்னு கணெனைத் திட்டினான். கணெனுக்குக் கோயம் வந்து. சரப் பாட்டுப் பாத்நிரத்தையெல்லாம் தூக்கி உடைச்சிட்டான். உமைவக்காரனை நிறுத் திட்டான். இப்ப எல்லார்க்கும் தீரோட்டியை பாட்டு."

"பெச்சு பண்ணிட்டிங்கடா..."

"பெச்சு பண்ணியது உன் பெண்டாட்டி. தீ. இதுக்குப் போய் தீ அடிச்சுருக்க வேண்டாம். அதை அவ மெனக்கெட் தீ கலிவிட்ட. சொன்னிருக்க வேணாம். சரி போ. நம்ம இடம் ஆடிப் போச்சு. அப்பறம் ஒரு விடி"

யம்..

"என்ன...?"

"எனக்கு வர மாசம் கல்யாணம்.."

"டேய் கங்கிராட்டீட்டா" மனோகர் கூக குறுக்கையில் தப்பி இல்லை.

"இங்கே இல்லை. ஊர்ல. குக்கிராமத்துல. ரீஸ்பாஷன் உட்கண்டிஸ்ல வைக்கிறேன். எல்லாத்துக்கும் அதான் செனக்சியம். கரெண்ட் போனா அவனே அமைதிக்கு கொண்டு வரும் குடுப்பான். சீப்ரெண்ட்ஸ் வாரும் கவர் ஏறி நிக்க வேணாம்.."

"மனோகர், ப்ளீஸ். உங்க வான் தப்பும் எனக்குக் கசத்து போகணை.."

"நிகட்டிடுங்க வரது! எனக்கே கூட நிகட்டிடுங்க. வன் பக்கம் வாரும் போறதே நிலை.."

"ஏன்டா?"

"வந்தா குளிக்கட்டு மெஸ்ஸாக்கு ஓடத் தான் சரியா இருக்கு. டோக்கன் வாங்கி, சிலை நிக்கணும். நான் இப்பயுவாம் சரப் பிட்டுட்டுத்தான் குழுக்கே போறேன்.."

"சரப்புணி, மணிகண்டி எப்படி இருக்கான்?"

"சரப்புணிக்கு தூரம், ஊருக்குப் போயிட்டான். மணிகண்டி, ஸ்ரீ லெட்டுக்கு மேலேது அனாவுடனே அவங்க போரண்டினை இங்கே கொண்டாத்து தனி வீடு போடப் போறானாம்.."

"கவலுங்க போச்சா?"

"அது அவ்வளவுதான்டா. இனி வராது.."

"நான் காரணமா?"

"நோ.. நோ... நீ கல்யாணம் பண்ணி நகர்த்தலாம் எல்லாருக்கும் கல்யாண ஆசை வந்துடுச்சு. உன் மனைவியோட வந்தக் குழம்பு காரணமா, இல்லை.. வந்து அழுது காரணமா, தெரியலை. பேச்சுவர் வைசிப் ஒரு ஸ்டேஜ். மாறும் போது சிரமம் வரும். நாம கொஞ்சம் கவனம், தனிவர். அமைப்பா, இருந்துட்டோம்.. வந்திக்குது! குடித்தனம் செட்டிசாக எட்டம் ஆகுது. ஒரு விஷயம் - ஒய்ஸ்தான் முக்கியம். சிபெகிதம் வரும், போரும். பொண்டாட்டிய சிபெகிதமா வச்சுக்கடா, எங்களை நனைச்சு அவனைத் திட்டிடுதே. "ஐயோ... நல்லா இருப்பீங்க" என்று குடித்தனம் பொண்ணு நினைச்சா கருப்பட மாட்டோம். ப்ளீஸ்.

வரதுக்கு மறுபடி விமானம் ஏறி பாம்பே போய் விடலாமா என்று தோன்றியது.

"அப்பாடா... வந்தாச்சா. இரண்டு நான் தவிர்க்கப் போயிட்டேம்பா. இனிமேல் நீங்க ஊருக்குப் போனா நான் மாபவரம் போயிட்டப் போறேன்.."

"ஏன்?"

"நீங்க இல்லாதது பைத்தியம் பிடிச்சா மாநிரி ஆகிடுந்து. என்னை போட்டுட்டாலும் சரி... எதிர்க்க இருக்கேன் கறந்தே பெரிய சர்தோஷம். உங்களுக்குத் தோணலையா அப்படி?"

தோன்றியது.. தோன்றியதுமே அழித கூட. மறுபடி தோன்றியது.

"எனக்கென்ன வாங்கிண்டு வந்தேன் பம்பாயிலிருந்து?"

கடை பரப்பினான்.

"ஐயோ தான்...! புடைவை குழும் எனக்கா? ஏன் கொஞ்சம் டம்ஸடிக்கிறேன். பரிசா?"

"மனோகரைப் பார்த்தேன். அவங்களுக்குள்ளே பெரிய என்னைடையம். உன்னால்தான் அழுததால்.."

அப்ப அவா சிபெகிதானே இல்லை. ஒரு பொட்டச்சிவாக பரிசுமணம்னா அது சிபெகிதே இல்லை. அவாளுக்குப் பிரியமும்னு தோன்றிತ್ತು. பிரியமா, தான் சாக்கா? வேணா இப்பவே போய் விழுந்து தமஸ்காரம் பண்ணி மகிழிப்பு கேட்கிறேன்.."

"வேண்டாம். மனோகர் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறான். மணி, அப்பா அம்மா வைக்கட்டிண்டு வந்து செட்டிஸ் ஆறான்.."

"தங்குது நடக்கறதுன்னு சொல்லுக்கோ. பேச்சிலரையே வாரும் இருக்கப் போற நிலை. இருக்கிறது தப்பி. உங்கம்மா தானாக்கு வரானாம். வெட்டி வந்து குத்து.."

"என்ன விசேஷம்?"

"கம்மா உங்கமையும் என்மையும் பார்த்திருக்கு..."

"அவ உண்டாயிருக்காடா. உன் டிட்டிச் சொல்வையையா..." - அம்மா உன்னை துடித்த அரை மணியில் கேட்டாள்.

"இல்லையே!"

"பயமாம்... சொன்னா வேண்டாம் இப்போதைக்குது. ஏதாவது சொல்லி போலுது பயமாம்.."

"அம்மா என்ன இது..."

"நீ வாரிட்டியும் ஒட்டாத. ஹால்டு, சைனால்காரல் சோறுன்னு வளர்த்துட்டே.. உனக்குக் குடித்தனம் பிடிபடலை. தெரியவது.."

"எப்படித் தெரியவது?" தலையில் அடித்துக் கொள்ளாத குறையாய் பேசினான்.

"கேட்டதும் துள்ளிக் குதிச்சு. பொண்டாட்டி உனக்குத் தின் வேண்டாமா? இதெல்லாம் அம்மாவா சொல்லித் தருவா. பொம்மனாட்டிக்குப் புருஷன்தான்டா உளிர். தன் மடி மிடுகவே சர்வ சதா காலமும் இருக்கணும்னு வெறி எல்லாருக்கும் உண்டு. த்தோ... பார்... என்ரு புள்ளுக்காரிதே! இம்மா நடந்துக்கோ. தாது இடம் கட்டிண்டு போ.."

மாமியாரும் மருமகனும் அரை மணியில் இத்தனை பேசியிருக்க முடியுமா. இல்லை போதாமையே புரிந்து கொண்டார்களா?

"நான் ஒரு மாசம் இருக்கென். அவனை மாயவரத்துக்கு அனுப்பி. அவ அப்பாவுக்குக் வந்தா போடு-குணைவமஞ்சள் குருமம் நடவ. பெத்தவயிட்ட நின்று பொன். தன் புருஷனைப் பத்திக் கண் வைக்கப் பட்டா. மகா பாவம் அது... ஆமா, தான் வந்தக் குழம்பு பண்ணினா புடிக்கு மோன்றோ உனக்கு?"

‘நடிக்க பார்க்கும் நாடகம்— இவ்
ரகிதர் எல்லாம் பாத்திரம்.’
பாட்டு மனைகள் ஓடிற்று.

கல்யாணி மாபவரம் கிளம்பிப்
போனாள். வரது விட்டைச் சுற்றிக் சுற்றி
வந்தாள். தலைபர்களைப் பார்க்க வெட்கப்
பட்டாள்.

மனோகர் கல்யாணத்திற்குப் போனான்.
கல்யாணத்திற்குக் கணேசன் வரவில்லை.
மணிகண்டம் அநிகம் பேசவில்லை.
கப்பூணி கம்பப்பூட்டிப் பத்தி அனத்தான்.
கலிய பெருமான் வரவேற்றில் பரபரத்தான்.
“கலி, எனக்கு ஏதாவது வேலை
கொடுடா.”

“வா... நில்லு. பன்னீர் தெளி. கங்கண்டு
கொடு.”

“இதான் வேலைவா?”
“மனோகர் வாரையும் தம்பலை. ஊர்
லேர்ந்து வெள்ளைச் சட்டையும் பெரிய
மிகையுமா ஆளுங்க கொண்டு தாந்து
ட்டான்.”

வரது பாதி ரிசப்ஷனியேயே திரும்பி
விட்டான்.

கல்யாணி தன் அம்மாவுடன் ஊர்
திரும்பினாள். கொண்டு வந்த பட்சணத்தில்
வரது அம்மாவுக்குப் பாதி கொடுத்து
ஊருக்கு அனுப்பினாள்.

மகளுக்கு மேல் மாமியார் இருந்தான்.
மாப்பிள்ளைவைக் கண்டதும் குடிக்காரனைப்
பார்ப்பது போல் பிள்வாங்கிக் சமைவல
றைக்கு ஓடினாள். போர்த்தியபடி பேசி
னாள்.

கல்யாணிக்கு தடக்க முடியவில்லை. படி
வேற முடியவில்லை. குடிட்டும் வந்ததும்
படாதபாடு படுத்திற்று.

“கொஞ்சம் சீக்கிரமே கூட்டிண்டு
போகட்டுமா?” மாமியார் பதவிசால்க்
கேட்டாள். மறுக்க முடியவில்லை. ஐந்தாம்
மாதம் கல்யாணி ஊருக்குப் போனாள்.

வீடு வெறிச்சிட்டது.

“தேமாட்டலில் சாப்பிட்டு வலிந்தறக்
கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவசிய
மானால் மைலாப்பூர் போய்க் கணேசன்
அளறவில் சொல்லி, மறுபடி சமைவல்
காரன் வைத்து அங்கே சாப்பிடவும்...”

— கல்யாணியிடமிருந்து கடிதம் வந்தது.
“கவலச்சட்டியேடி கடல்காரி!” உங்களை
துக்கம் வந்தது.

மனோகர் இல்லை. மணிகண்டம்
இல்லை. வாடனக் உயர்த்தி விட்டாரிகள்.
சமைவல்காரன் கட்டுப்படியாகாது என்று
கணேசன் சொல்ல, கச்சேரி ரோடு மென்
லில் டிக்கெட் கூப்பணுடன் நிற்கும்படி
வாழிற்று.

எதிரும் புதிருமாய்க் கணேசனுடன் ஒரு
நாள் உட்காரும்படியாழிற்று.

“சார்... வந்தக் குழம்பு விட்டுக் க
நேனா...?” — பரிமாறுபவன் கணேசனைக்
கேட்டான்.

“வேண்டாம். எனக்குப் பிடிக்காது” —
கணேசன் மறுத்து பார்த்து வயிறு கலப்
பிற்று.

“ஏன் கணேசா... கல்யாணம் பண்ணிக்
கவலயா. நான் பெண் பார்க்கட்டுமா?”

“வேண்டாம் வரது. இப்போதைக்கு
அந்த ஐடியா இல்லை.

வயசாறதே...”

“இப்படி தனியா இருந்து பழக்கமாயிடுத்
துடா. பெரும்மனாட்டியோட குடித்தனம்
பண்ண பலமாயிருக்கு.”

“என்ன பயம். நான் கெடுத்துக்கலை?”

“அதைப் பார்த்துட்டுத்தான் பயம்
வரது.”

“என்ன கணேசா?”

“தம்ப பிரனைட் லிஸ்டம் தப்போன்று
தோன்றது. பால்வ விவாகம்தான் ரைட்
டுன்று நினைக்கிறேன்.”

“நான் மென்ஸ்?”

“இல்லேடா. பதினாறு பதினேழு வயசுல
ஒருத்தர் கல்யாணத்துக்குப் பக்குவமாயிட
ணும். ஒப்பது வயசு வரைக்கும் முத்தி
முதிர்ற வரைக்கும் காவலைப் பரப்பித் தூங்
கிட்டுத் திடீர்னு கல்யாணம் பண்ணி ஓரே
கட்டும் இரண்டு பேர்க்கறது...”

“புரியாமல் பேசுறே... குடும்பம், ககம்.”

“வால்தவம். குடும்பத்தோட வளர்ந்த
வனுக்குக் ககம் என்ன மாநிரி அளானதப்
பயல் அளானதையாகவே இருக்கறது
மெட்டர். வரேன்.”

வீடு. ஆபீஸ். மெஸ். வீடு. ஆபீஸ்.
மெஸ் என்று பொழுது போயிற்று. ப்ரமோ
ஷன் கிடைத்தது.

கல்யாணி பெண் குழந்தைக்குத் தாயா
னாள். “அவர் கிட்டுது அவலைப்படுவார்!”
என்று மறு மாசமே சென்னை வந்தாள்.

குழந்தையோடு அம்மாவோடு படியேறி
னாள்.

“அங்கே டாக்டர் சரிவில்லை. நல்ல ட்ரஸ்
கிடைக்கலை. ஓட்டு விடா. ஓரே குடு. மண்

சாம்..

குழந்தையைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு லன் பின்னைவார் கோவிலுக்குப் போனார்கள். குழந்தை பெயரில் அர்ச்சனை செய்தார்கள். கலாயிக்குப் போட்ட மாவை குழந்தைக்குப் போட்டார்கள். சன்னதி கற்றி தார்கள். வரது கோவில் விட்டுக் குழந்தை யுடன் வெளியே வந்தான். பெட்ரோல் பங்கி தின்னா எதிர்ப்பட, ரூசலம் கேட்டான்.

“ஏம்பா இப்ப யாருமே இங்கே டேரா போடறதில்லையா?”

“ஏன் இல்லை. வேறே க்குப் வருது. அத்தோ திக்கறாங்கனே.”

“எங்கே...?” குழந்தையுடன் எட்டிப் பார்க்கின்றான் உடுத்திக் கொண்டு பத்து பேர் தின்றிருந்தார்கள்.

வரது தன்னையறிபாமல் அங்கே போனான்.

“தராய் பேசு...! பர்த்தேயா.. உனக்கு?”

யாரோ முன் வந்து குழந்தை கண்ணம் திமிண்டினார்கள். “மாமாவாக்கு ஹயோ சொல்லு...” என நீட்டினார்கள். குழந்தை மிரண்டது. மூகம் திருப்பி இவன் தோளில் ஒட்டிக் கொண்டது.

“கய்யா.. இதான் எங்க தூயின்ட்.. நான் கணேசன், மணி, சுப்புணி, மனோகர், ஸ்வி எல்லாம் இங்கதான் தினம் திப்போம்.”

“பச்சை... வரங்கோ... சட்டுன்னு.. தடித் தடிபா பச்சை நடுவுல எதை எதையோ சொல்லிண்டு.. தடைபாறையில் இறங்கித் தெரு கரால் செய்தான்.

வரது குழந்தையுடன் பின்னே நடத்தான். லாரி வரச் சற்று நின்றான்.

“அறிவு கெட்ட மூண்டம்! வேண்டல் வரச் சொல்ல தராய் பேசின்னா என்ன அர்த்தம்! தப்பாயிடுச்சு பார்க் இப்ப... அரிங்கமா சொல்லிட்டுப் போறாங்க. இனிமே இங்கே வராதே.”

— உரக்க ஒரு குரல் பின்னே கேட்டது.

வரது மறுபடி போய்ச் சமாதானப்படுத்த விரும்பினான். அவன் மெல தப்பியல்பைக் என்று சொல்ல ஆசைப்பட்டான்.

“வாங்க சீக்கிரம்..” எதிர்ப்பக்கம் கல் பாணி என காட்டினான். வரது குழந்தை யுடன் மென்னமாய்த் தெருவைக் கடந்து எதிர்ப்பக்கம் போனான்.

“பென் குழந்தைக்கு இருக்கிறதை விட, பின்னே குழந்தைக்குத்தான் நிறைய வித விதமா புதுப் புது மாடலா ட்ரஸ் இருக்கு. இல்லேன்னா...?” கய்யாவி் நடத்தபடியே கேட்டான்.

வரது “ஆமாம்!” என்றான்.

(முற்றும்)

“போலீஸ் வரைக்கும் போச்சே அந்தக் கேஸ் என்னாச்சு?”

“போலீஸ் கேட்ட வஞ்சகத்தைப் பார்த்து ரெண்டு பார்த்தியுமே சமாதான மாலிட்டாங்க!”

— துபாது துத்தாமரை.

காதல். தூசு. மெட்ராஸ் மாநிலி வரது. குழந்தை உங்க ஹாடலே உரிச்ச வச்சுக்கு. அடுத்ததுக்கு அஞ்ச வருஷமாவது கேப் குடுக்கச் சொய்தா. எனக்குக் குளிப் பாட்டியே தெரியலை. அம்மாவைக் கூடக் கூட்டிண்டு வந்தேன். உங்களுக்குக் கோப மில்லையே. அம்மா இருக்க வராயில்லைவா?”

‘மாயவரத்துல குழந்தைகளை மெட யாதா?’ — ஆச்சரியமாய் இருந்தது வரது வுக்கு.

‘யிடு முழுக்கப் பொடித் துணி... துணி வெல்லாம்பெட்டாஸ் தாசனை. கய்யாவி் குழந்தையை விட்டு தகரவேலில்லை. மாயி யார்தான் வழக்கம் போல் பவந்து பவந்து பணிலிடை செய்தான்.

“குழந்தை பிறந்த மறு மூசம் உங்களுக்குப் ப்ரமோஷனாமே... என கொடுக்கோ. மணிகண்டன் சொன்னார். என்னடா கூட சம்பளம் வாறதே... துமக்குத்தான் மறந்து போச்சோன்னு நினைச்சேன். அவ செலவுக்கு அவரென காசு சம்பளத்திக்க கொடுத்திட்டா. அறிவிட்டக்காரி... அப்பா பாரு... அப்பா பாரு... அப்பாவுக்கு முத்தாக்குற... குடு.”

குழந்தை உங்க கூட்டிற்று. மூன்றாம் மாதம் உதறி உதறித் தவழ்த்தது. பிறகு ஒரு விரலைப் பிடித்துக் கொண்டு நடத்தது. அந்தே... அத்தே என்று கூவிற்று. அப்பா ஜோ... அப்பா ஜோ... என்று வர சம்படி கூட்டிற்று. இறக்கி விட்டால் விடு முழுக்க ஒடிற்று.

“இங்கிலிஷ் பர்த்தே மூன்னால் வரந்து. தமிழ் பர்த்தே! பின்னால் வரந்து. என்ன பண்ணலாம்? இங்கிலிஷ் பர்த்தேக்குக் கோவிலில் அர்ச்சனை வச்சுக்குவோம். தமிழ் பர்த்தேக்கு ஆயுஷ் நேறாமல் பண்ண

பரதன் அச்செத்தில் அச்சிடுபவர் வி. ருரவி. பரதன் மயிர்மேஷன்ஸ் பிசுரமெட் லிவிடெட் சாச்சாக வெளியிடுபவர் வி. கையத்திராதன். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

ருரவி: ரெய்கோரஸ் சாகஸ், விங்கு. சென்னை - 600 032. போன்: திவ்வாக் காரியாவன்: 4 2264 3, 4 24 187; ஆசிரியர் குழு ஆலையன்: 4 24 143.

ஆன்டுச் சத்தா - உத்தரவு: ரூ. 106/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 180/-; விவரத் தபால் ரூ. 680/-; ஆலையாத் சத்தா - உத்தரவு: ரூ. 82/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 140/-; விவரத் தபால் ரூ. 340/-.

